

Scand
5.002
Supp

Drot og Marsk.

L. Bolting

Sc. 6° Suf. 5002.

Drot og Marsk

tragisk Sangdrama

af

CHR. RICHARDT.

Sat i Musik af

P. HEISE.

Claverudtog arrangeret

af AXEL GRANDJEAN.



KJØBENHAVN
Forlagt af
C. C. LOSES BOG- OG MUSIKHANDEL.
(F. Borchorst.)

1879.

Optaget i Wilhelm Hansens Musik-Forlag.

5044

Drot og Marsk,

Tragisk Sangdrama af CHR. RICHARDT.

Sat i Musik af P. HEISE.
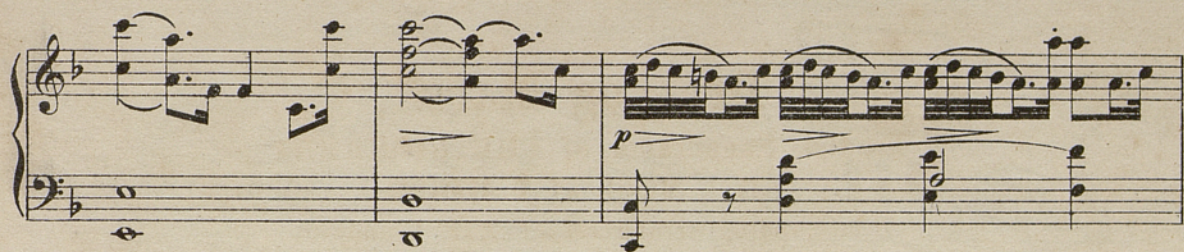
Claveerudtog arrangeret af Axel Grandjean.
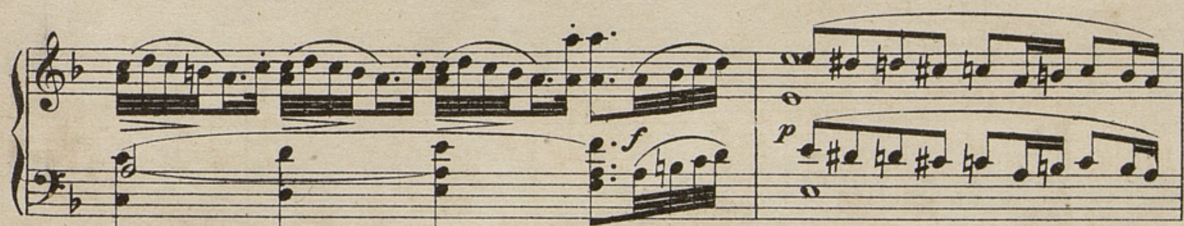
INDLEDNING.
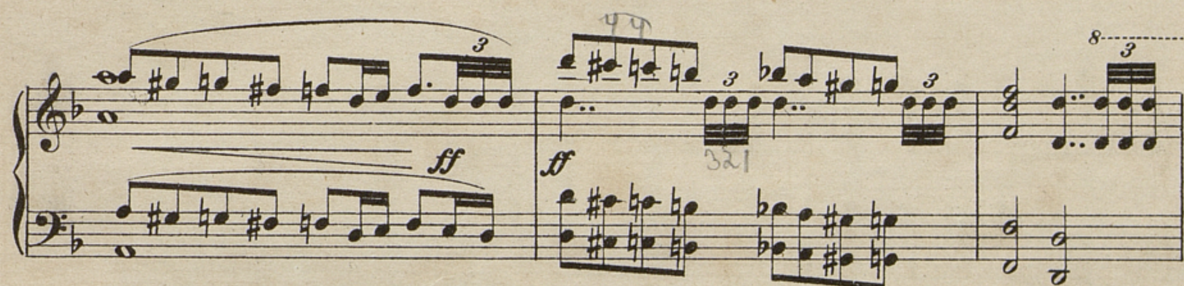
Andante.
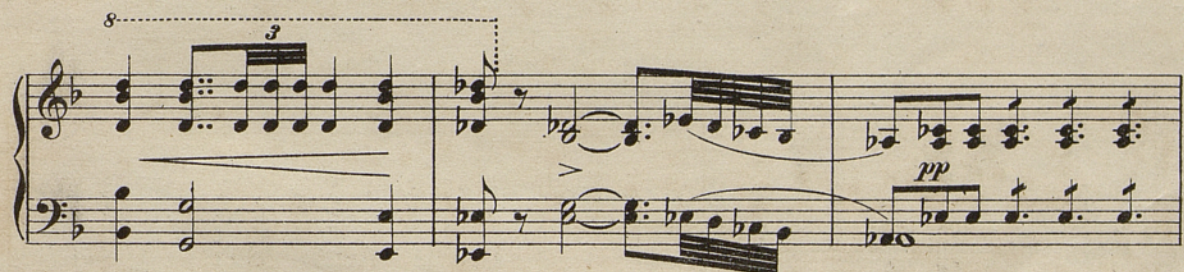
PIANO.
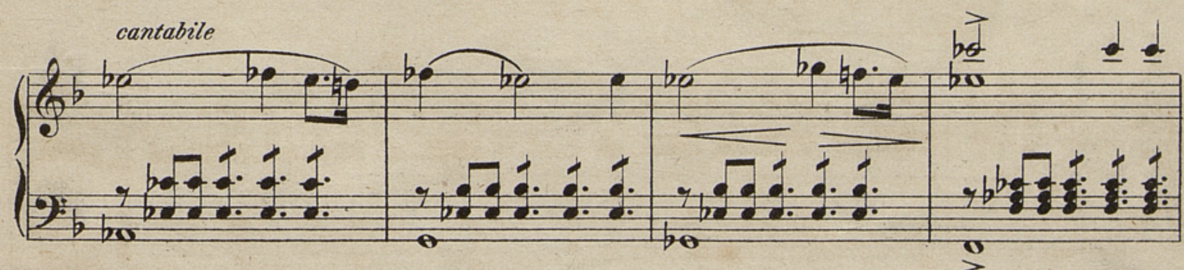
p fz f p f p f crescendo ff p mf p fp f
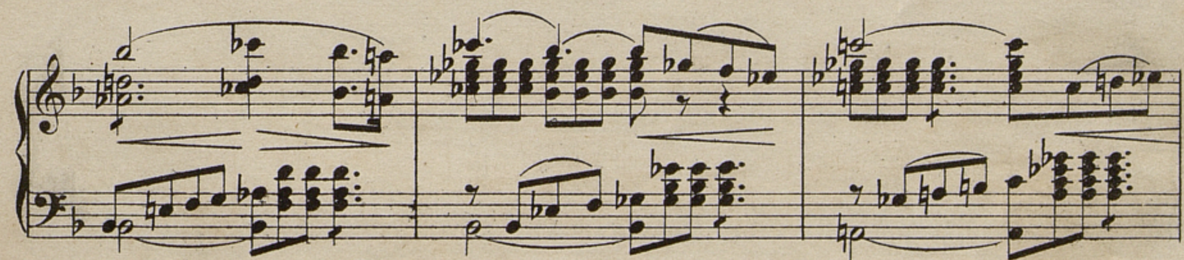

p


f
p


3
ff
ff
8


8
3
pp


cantabile



sempre cre - scen - - - do

f

ff

rit.

ff

p

pp

attacca

1ste AKT.

Aaben Plads i Skoven ved Skanderborg. I Forgrunden en Kulsvierhytte; i Mellemgrunden et Vedkast. Aase staaer paa en Træbul ved Hytten, ifærd med at binde en Humleranke op.

Andantino quasi Allegretto.

PIANO.

p

pp

Aase.

1. Det var sig Hum-le - ranken, den vil-de saa høit paa Straa, saa klavred den ad Gav-len, det maatte den for - staae,

grønned sig med Linden, den nikked til Storkens Smaa, den vimpled sig for Vinden, med sine Dupper graa.

Tralala-la-la - la!

dolce

Trala-la - la - la - la!

Det maatte den for - staae. med sine Dupper graa.

1ste Gang

Tralalala-la - la!

2. Den

Allegro moderato.

2den Gang

f (Horn bag Scenen)

Aase standser og lytter

Ei - - a! Der er nok Jæ-gere i Sko - - ven!

mf

Tempo primo.

dim. *p*

3. Da fløi den vil-de Sva - ne for-bi i Luften blaa;

p

Hum - le - ran - ken rak-te sig, hun vil-de den Sva - ne naae, hun vil-de den Sva - ne naae.

rit. *a tempo*

4. Men Nor - - den-vin - - den sus - - - te, fej - ed den ned som en Fjer.

cresc.

Rane, i simpel Jægerdragt, nærmer sig listende

p

Der laae den knækket i Støvet, hun blev ei Ranke meer.

Tra-la-la-la-la-la! Tra-la-la-la-la-la!

p

Hun blev ei Ran-ke meer. Tra-la-la-la-la!

Rane tager Aase om Livet og vil kysse hende, hun skriger

Allegro.

Ah! Ei! Bliv mig fra Li-vet Jör-gen!

f *a piacere* *p*

Rane. Allegretto grazioso.

Brune Hind, vær ikke bange, Liden Aase lad dig

p

Aase.

fange! Ja saa sig mig hvem I er sig hvem I er, sig hvem I

Rane.

er! Hvem jeg er? Hvem jeg er? Hvem jeg er? Hvem jeg er? Ja ræk mig

cre - scen - do *f*

Munden! Jeg er En, der gaar i Lunden, fanger Fug-le, sanker

p

Bær, fanger Fug - le, sanker Bær, fanger Fug - le, sanker

Aase.
Bær. Sanker Bær! nu maa jeg smile, sanker Bær med Hest og

Hund? Saae jeg ei ved Faders Mi - - le Gan - geren i grønne

Lund? Fanger Fug - le - vildt med Svær - de? I er mig den rette

Skalk! Saae jeg ei bag Humle - gjærde Eders Svend med Høg og

Rane.
Falk? Du er saa kold!
Aase. Da støn - ner jeg af He - - de
Rane. Vogt dig at ei Du

Aase. Men har I gjækket mig og kaldt Jer Jörgen, sagt I var Væbner: I er ingen
ægger mig til Vre - de

Væbner!

hun snoer sig atter fra ham.

Rane.

Liden

Aase, lad dig fange! O vær ikke bange.

Aase.

Ja saa sig mig hvem

I er, sig hvem I er, sig hvem I er!

Rane.

Jeg har sagt Dig det i - grunden,—

più lento e cantabile.

Jeg er En, der gaar i Lun - den, jeg er En, der gaar i

dolce

Lun - den, fanger Fug - - le, sanker Bær, Fug - - le, sanker

Bær. Men de Bær, som mig be - ha - ger, men de Bær, som mig be -

ha - ger, det er di - ne Læ - - ber sø - - - - - - - de.

Og det

Allegro vivace.

Fugle-vildt jeg jager, Slip mig! det er dig, du Sø de! Begge

Aase. Rane.

Ja saa sig mig osv:
Liden Aase lad dig fange osv.

mf f p cre scen - do ff ff

Allegro moderato.

Kong Erik Glipping, der er kommet ind under det Foregaaende træder frem.

p mf pp

Kongen.

Ha!

Ra-ne! du vil jage paa egen Haand idag!

dolce

Kom smukke Barn, din U - skyld er Kongen til Behag!

Aase.

Hvad!

Kongen! Jeg maa blu-es, af Skam og Frygt for - gaae.

p f f p pp riten. a tempo

iler ind i Hytten.

Rane (for sig)
Snart er hun i E-riks Ar-me, jeg maa tie med min Har-me!

f con fuoco

ff

p

più tranquillo ed espressivo.

mf

Kongen. Nu Ra-ne, lad os e-ne til

p dolce

Elskov hører To, og dis-se dun-kle Grene er som dens kaar-ne

f

più mosso.

Bo! Min Konge, lad dig ma-ne, hun er saa ung og frisk!

p f p f

Kongen (heftig)
Jeg si-ger, rap dig Ra-ne,

f f

smag her min Hundepidsk!

8

ff slærter ham over Benet.

ff

Spar di-ne Hel-gen-

p

ta - ler, de klæde dig saa vel, — hvem ly - der? hvem be - fa - ler ?

Rane (for sig) Kongen.

er ikke Du min Træl? Ha Træl! og Hundepidsken. Til El - skovs sag - te

p e dolce

Rane.

dyrt skal det Ord dig staa! Træl og Hunde - pid - sken!

Hvisken mon al min Læng - sel gaa! Til El - skovs sag - te

Hvisken mon al min Læng - sel gaa! Rane. Dyrt skal det

Ord dig staa!

Rane gaaer.

Più animato.

Aase kommer tilsyne i Døren, lidt mere smykket.

Kongen. Du lader vente paa dig smukke Pige Aase. Jeg maatte

smykke mig for Dan - marks Konning; see dette lil - le Kors er heelt af Sölv! Kongen. Hvad siger du om det blev heelt af

Aase. Allegro.

Guld? og med et Pa-ter-nosterbaand af Per-ler! Af Guld!

pp f

Andantino.

Jeg kjender af Navn kun

p *p e dolce*

Guldet, det lokker med sæl-som Lyst; jeg kjender kun So-lens Guldblink og

Lø-vets Gyldnen i Høst! Hver Bøg i de grønne Sko-ve har

væ-ret min Barndoms ven, hos Hin-den maatte jeg so-ve, og

springe omkap med den.

Allegro.

Jeg er en ringe Kulsvier-pi-ge

p f *fp* Recitativ.

Kongen. Aase.

Herre min Fader hedder Bent. Du selv da? Aa-se!

dolce

Moderato.

Kongen.

Hvad tykkes dig om Dannerkongen Aa-se?

p

Aase.

Kon - - - - gen! Jeg

Andantino.

kjendte af Navn kun Kongen til den-ne sa-li-ge Stund; jeg kjendte kun Gjerde-

kongen, der smutter i grøn - ne Lund. Jeg frygted saa mæg-tigen

Her-re, jeg tro - de ham ei saa huld, — jeg kjendte kun Skovens

Kro - ner men in - gen Kroner af Guld.

Allegro.

Kongen.

Hvor lær-te du min Svend at kjende, Aa - se?

Aase.

Han kom her stun-dom, men jeg vid - ste ei, han var en Ridder!

Kongen.

Bar du El-skov til ham?

Allegro.
Aase. El - - - - - skov!
Jeg
f *p*

un poco agitato.
kjen - der af Navn kun El - skov, dens sæl - somt dra - gende
p

Lyst; jeg kjen - der kun Bi - ens Sur - ren om
p rit. molto

Ro - sens svulmende Bryst. Kong E - rik see ik - ke
p *accelerando e cre -*

paa mig med al den dræ - ben - de Glød, — jeg
scen - - do

fryg - ter, jeg kjen - der til Els - kov, jeg fryg - ter, den bli - ver min
f *rit. assai* *p lento a piacere*

Moderato con espressione.
Død! synker ned for ham
Kongen. Og veed du ei, hver lydig Undersaat skal
p

elske Kongen? Hør mig, li - den Aa - se! Jeg

han kysser hende

tr p

più mosso.

saae ved Ho - ve Kvinder nok før nu, med Haanden hvid, med Rødmen me - re

mf

più moderato e espressivo.

løi - et, — men In - gen kunde kysse mig som du, og Ingen hav-de

p

saa - dan Ild i Øi - - et! Du er saa brun som Lønnens un - ge Skud,

più lento.

langt me - re frisk end nogen Mø ved Ho - ve, — kom til min Borg og

dolce

vær min Elskovs Brud, kom til min Borg og vær min El - skovs Brud

min Hjer - - tens-kjæ - re fra de grøn - - - ne Sko - - - -

p f a piacere

Allegro agitato.

Aase. Ak om mit Ø - - re su - - - ser det som et Møl - le - værk -
- ve.
Kongen. Du ægger, Aase. Ak om mit Hjer - - te bru - - ser det som ved Ha - vets Bred; Kongen. Du ægger, du be - ru - - ser Aase. Ja! svi - - - - ger I mig da knu - ser I min Lyk - - ke, min Fred!

p *f* *p*

Kongen. Min lil - le Kul - svier - pi - ge med Øi - ets sor - te Kul,

p *trem.*

più lento.

al - - drig vil jeg dig svi - ge, men væ - re dig tro som

f *p* *a piacere*

Allegro moderato

Guld! Sid op nu paa min Gan-ger hos din

f *mf*

kon-ge-li-ge Ven, el-ler vil du det hel-le-re, saa sid hos min Svend! I-

ral - len - tan - do

Aase. Ak var der og-saa

-kveld saa skal du dan-se i Zo-bel og Maard! I kveld saa skal du dan-se i

f a tempo *p* *dimi-*

Bø-ge i din kon-ge-li-ge Gaard!

Zo-bel og Maard.

-nu-en-do *poco rit.*

Andantino.

f *p*

Aase. Far-vel, I sva-le

p *mf* *dolce espressivo*

Sko-ve, jeg skil-les med et Suk, - hvor-le-des skal jeg

so-ve for-u-den Dros-lens Kluk? Far-vel min grønne

Glæ - de, du ly - se Bøg, du rø - de Røn!

naar skal jeg at - ter træ - de den Hal saa un - der -

- skjøn, den Hal saa un - der - - skjøn? Far - -

- vel! Far - - vel! Farvel I sva - - le Sko - - - -

p *cre - - scen - do* *f*

Allegro non troppo.

-ve!

mf Kongen giver Aase sit Jagthorn

Kongen.

See det - te Horn, saa blankt som Kil - dens Vo - ve, tag det, og raab Far -

p

-vel til di - ne Sko - ve! sæt det for Mun - den!

p *pp*

Tranquillo e cantabile.

Aase blæser i Hornet

a tempo

Nogle Jægere vise sig

See det kalder Mænd!

più animato.

Aase.

Og saa til Skander - borg til Fest ved Ho - ve! til Fest, ja til

I grøn - - ne Sko - - ve Far - - vel! Far - - vel!

Fest, til Fest, til Fest! til Fest!

Begge ilsomt bort

dim.

di - mi - nuendo

En Skare festligklædte Svende og Piger med omvundne Stænger og Fakler, og Blomsterkost i Hatten, drage forbi under følgende

CHOR.

Op alle Mand, til Dans til Dans,
Kun eengang om Aaret lyser Sankt Hans!
Svirr rundt som en Top,
Byd Pigerne op,
Lad dem svaje, lad dem neje, gjøre Hop i Hop.

Allegro vivace.

PIANO.

pp

pp

p

cre - - - - - scen - - - - do

Chor. Op alle Mand osv.

ff

1ste Gang | 2den Gang

8

ff

p

1ste Gang | 2den Gang
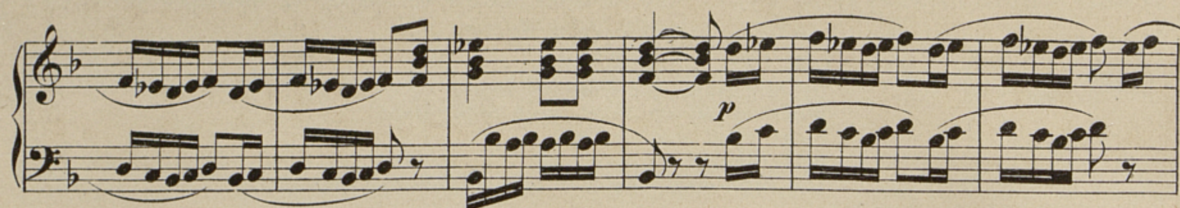
ff
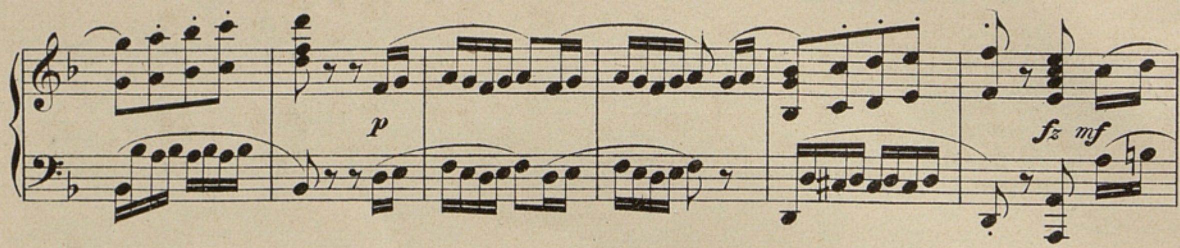
ff
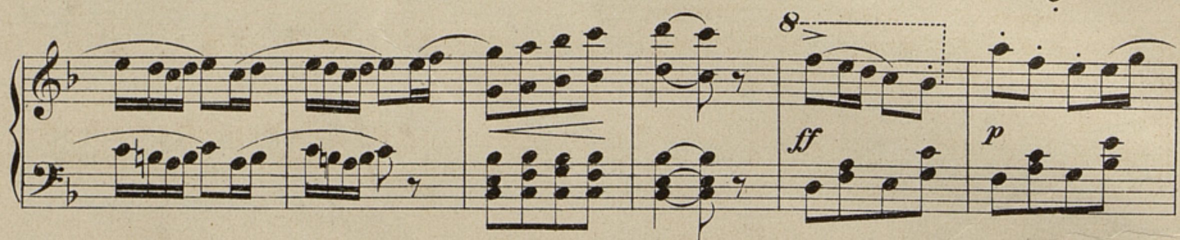
p
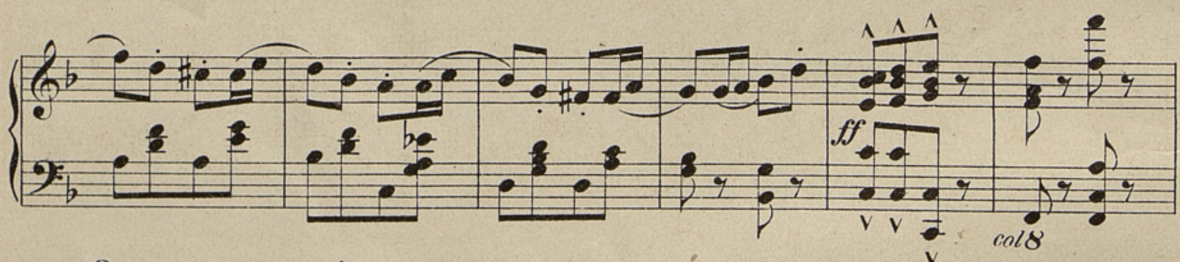
col 8
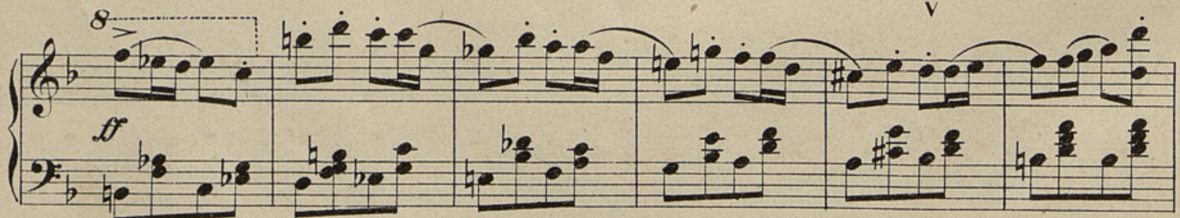
col 8
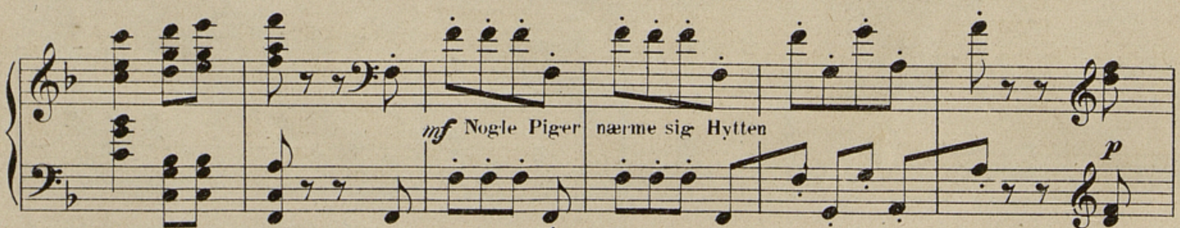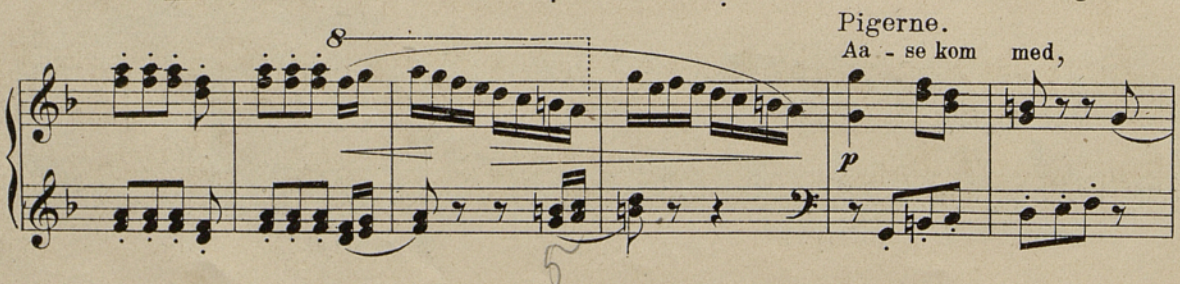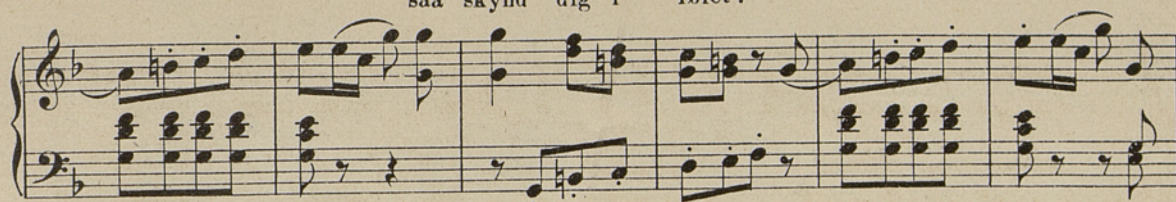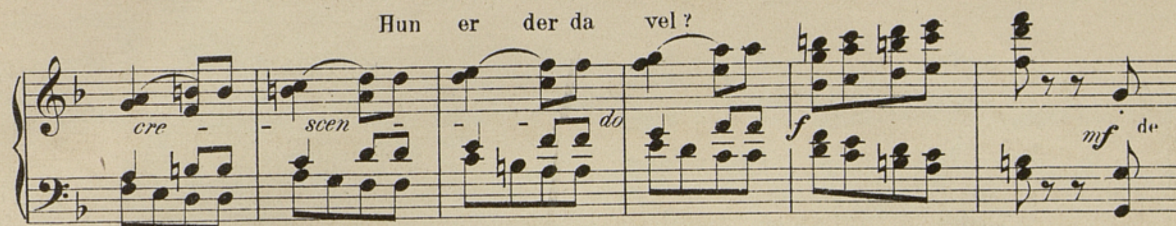







col 8
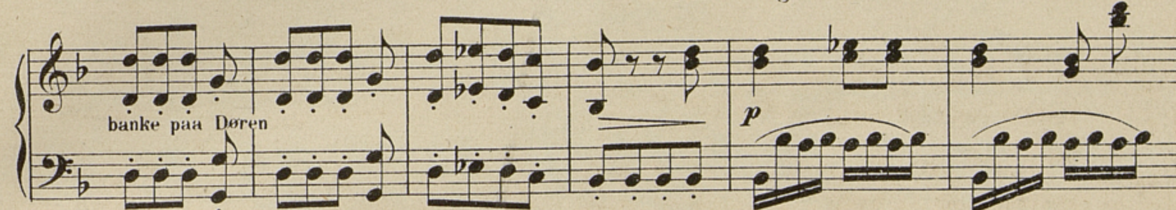


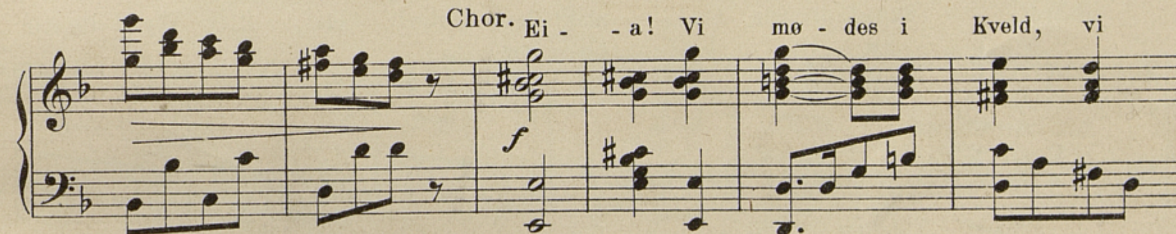

Nogle Piger nærme sig Hytten
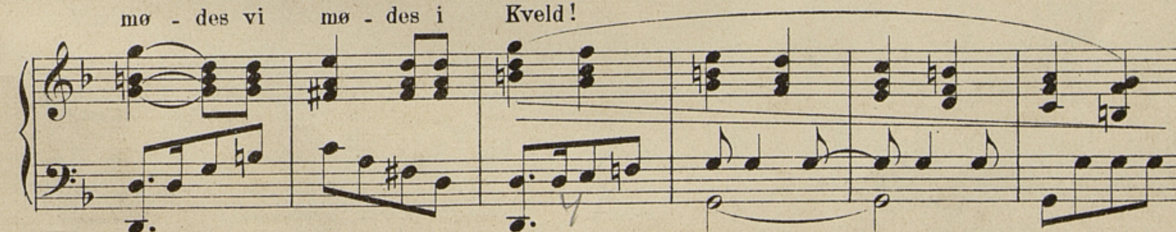

Pigerne.
Aa - se kom med,
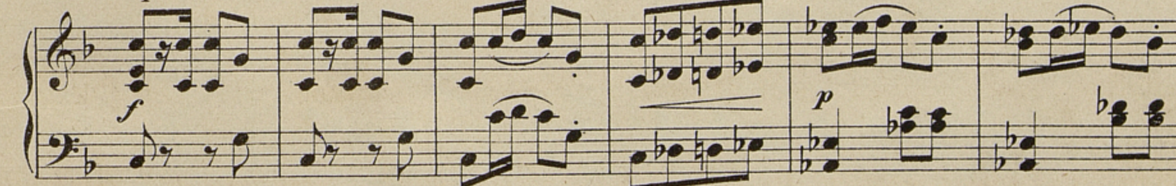

saa skynd dig i Tøiet!

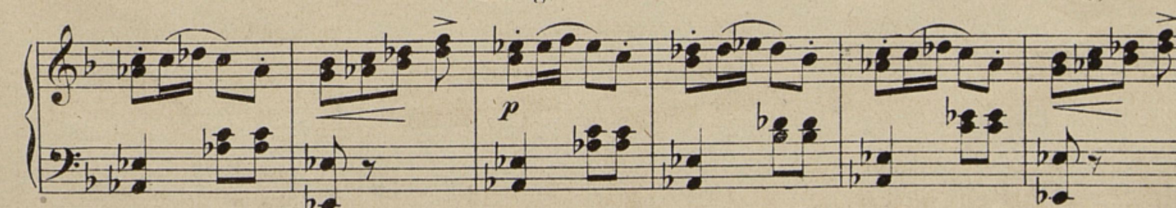

Hun er der da vel?
cre - scen - - do
f
mf
de


Nei Fug - len er fløi - et!
banke paa Døren
p
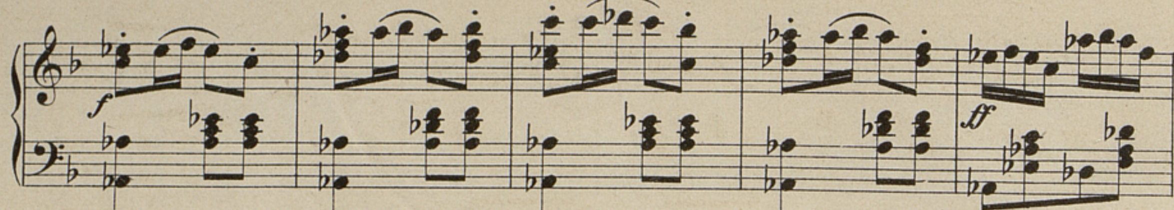

Chor.
Ei - - a! Vi mø - des i Kveld, vi
f


mø - des vi mø - des i Kveld!
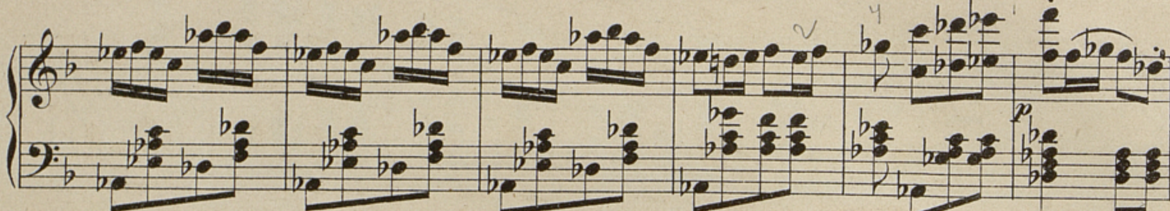

Op til Dands til Dands! til Dands!
f
p


Strengen vil kal - de med lokken - de Slag,
p
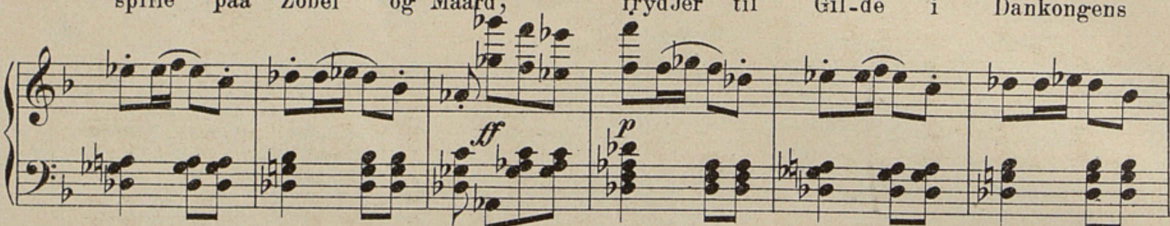
svin-ger Jer Al-le til gry-en - de, gry-en - de Dag!
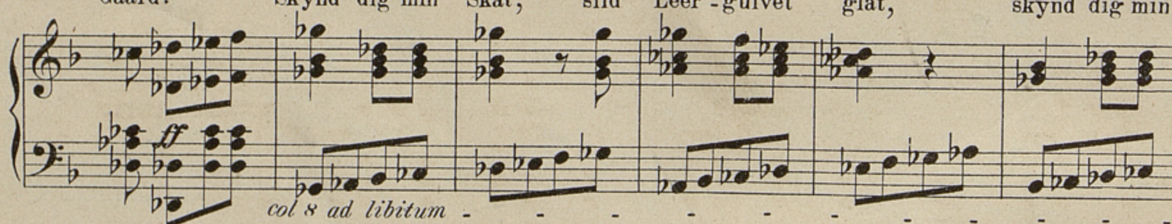


Faklen vil
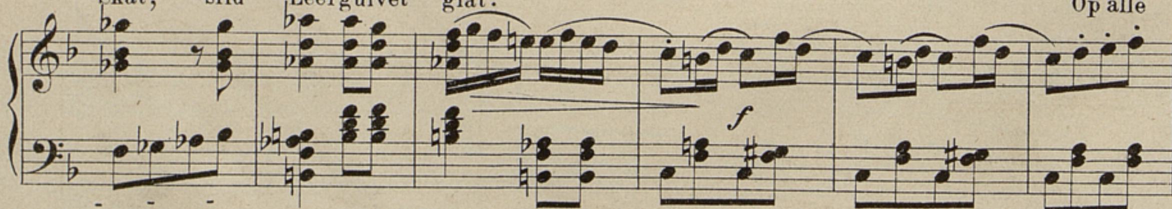


spille paa Zobel og Maard, frydJer til Gil-de i Dankongens
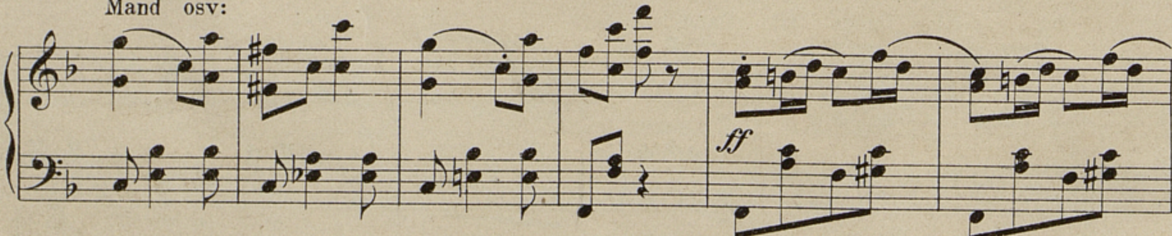


Gaard! Skynd dig min Skat, slid Leer-gulvet glat, skynd dig min
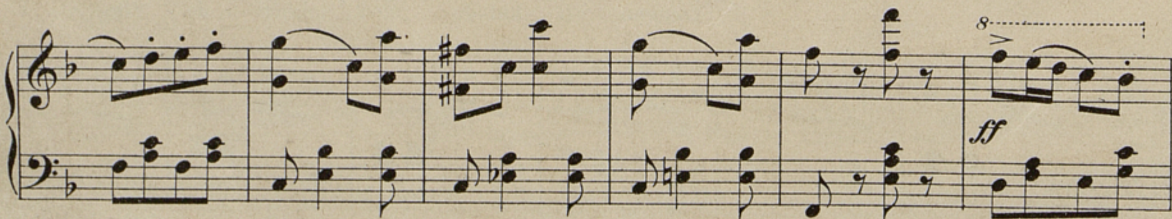


Skat, slid Leergulvet glat! Op alle



Mand osv:





p

ff

ff

col 8

ff

ff

Alle bort

ff

Hal paa Skanderborg Slot. I Baggrundens Midte et bredt Forhæng, tilhøire en aaben Svale; Døre paa Siderne. Et Høisæde i Forgrunden tilvenstre, Skjænk tilhøire. Festlig Dands, i hvilken Kongen og Rane deeltage, i fuld Gang; Aase, i en Fruerpiges festlige Dragt, med en Guldkjæde om Brystet, gaar rundt og fylder Vin i Bægrene. Riddere, Damer og Terner. Senere Marsken og Fru Ingeborg.

Andante con moto.

PIANO.

Dands.

(2den Gang)

Aase (for sig)

Jeg kan mig slet ik-ke kjen- - - de i al den

Glands i - dag, langt min - dre kan jeg kjen - - -

- de mit e - - get Hjertes Slag!

Kongen

Det

(har hemmelig forladt dandsen)

fryder mig, naar du skjæn - ker for mig den gyldne Vin; det fryder mig, naar

jeg tænker, den Sko - vens Blomst er min!

cre - scen - do

gaar tilbage til Dandsen.

Moderato.

Signal fra Borggaarden; Dandsen afbrydes; Rane gaaer til Vinduet og seer ud.

Allegro, ma non troppo.

Kongen.
Hvem der? Vil Nogen gjæste os ved

Rane.
Fe - sten! Der hol - de jern - klædte Mænd i

Kongen.
Gaar - den! Min Marsk, for - mo - der jeg, jeg har ham ventet.

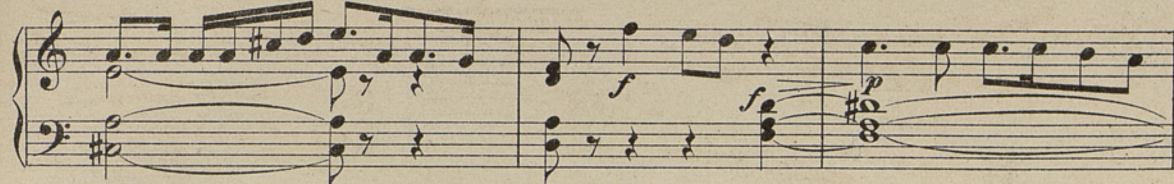
Rane.
En Hængekarm er og - saa med i Følge!
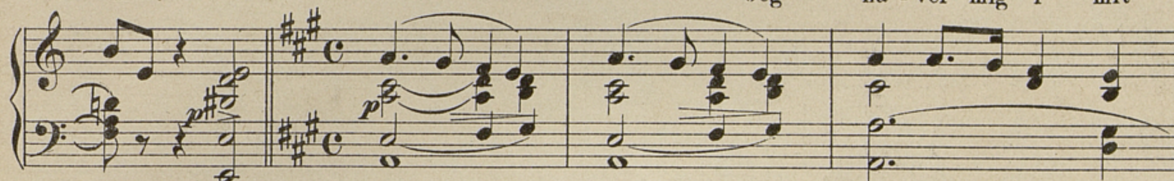
Andante maestoso.

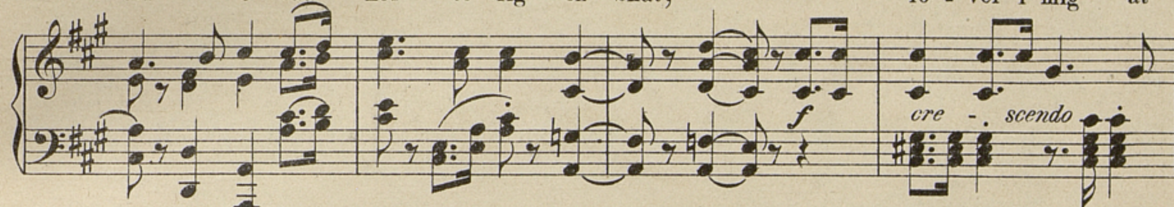
Marsken og Fru Ingeborg komme og hilse Kongen.
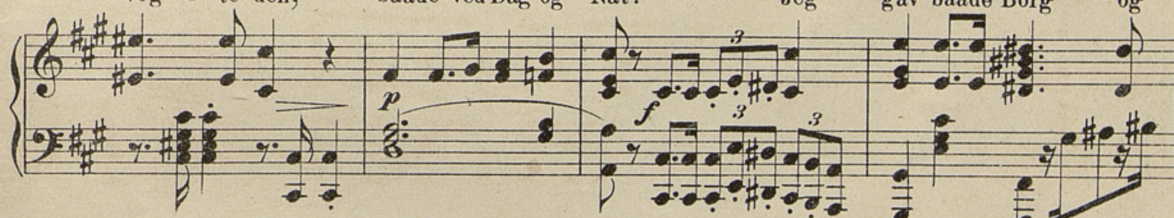
Kongen. Vel mødt Marsk Stig! I seer mig ud til Le - ding!
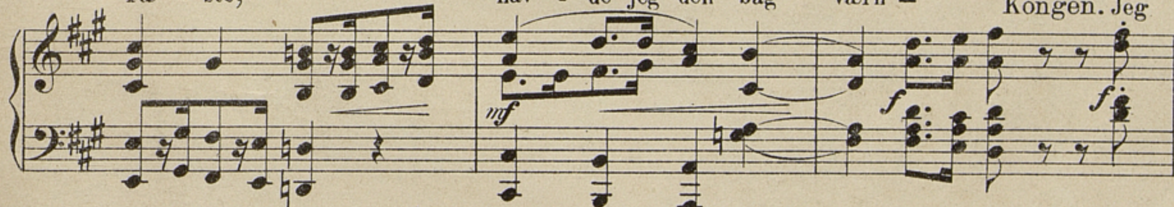
Marsken.
Jeg kommer for at by - de Jer Far - vel, Hæren er re - de til at gaa til Sverrig.
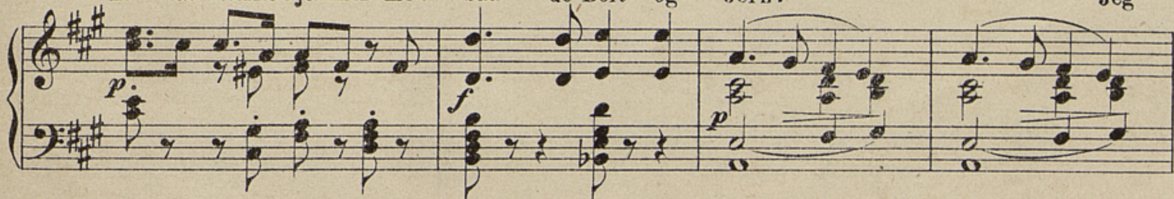

Kongen.
Og vil I ikke tø - ve den-ne Kveld?
Marsken.
Nei Herre! Et kun ligger mig paa
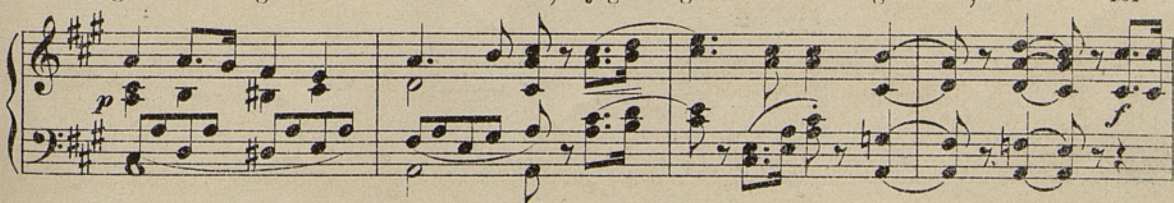

Sinde.
Andante con moto.
Jeg ha - ver mig i mit


Ei - - e saa kos - te - lig en Skat; lo - ver I mig at
cre - . scendo


vog - te den, baade ved Dag og Nat? Jeg gav baade Borg og


Fæ - ste, hav - de jeg den bag Værn —
Kongen. Jeg


har saa stærke Gjemmer med baa - de Bolt og Jern!
Marsken.
Jeg


gav mi - ne grønne Sko - - ve, jeg gav mit e - get Liv, — før

hun skulde il - de fa - - re min ven - ne-hul-de Viv!

crescendo

Lo-ver I mig at vær - ge den Per - le klar og skjær? Kongen. Min

Søster saa skal hun være, det lo-ver jeg ved mit Sværd!

Marsken (løfter hendes Slør) Min Viv, Fru In-geborg!

Kongen. Ha! ved al-le Helgen, at

a piacere

più lento. vogte slig en Skat er selv en Skat!

dolcissimo
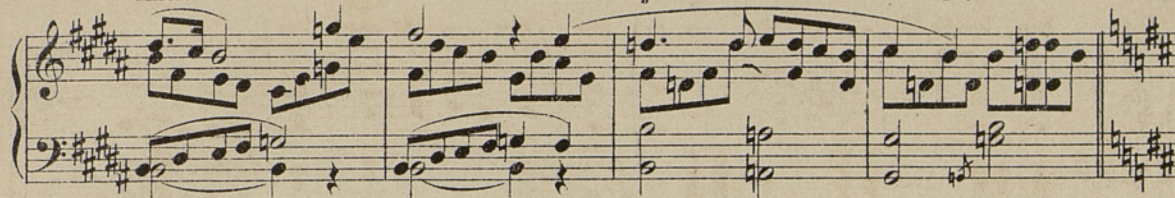
Allegro moderato.
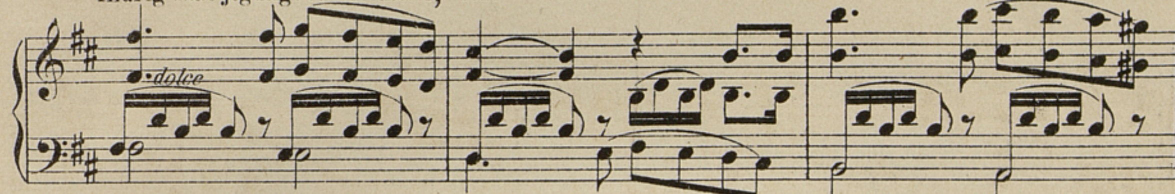
marcato
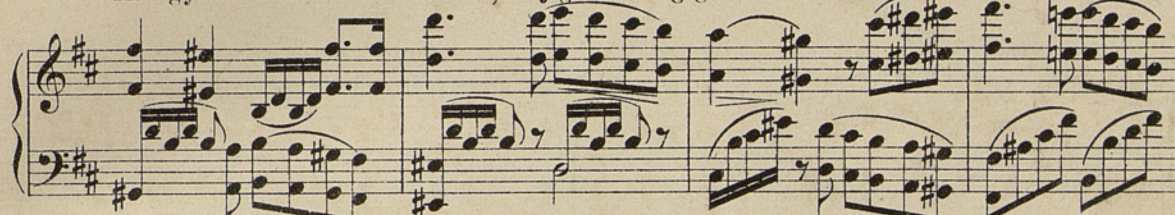
Far - vel, Far - vel min stol - te Viv, jeg
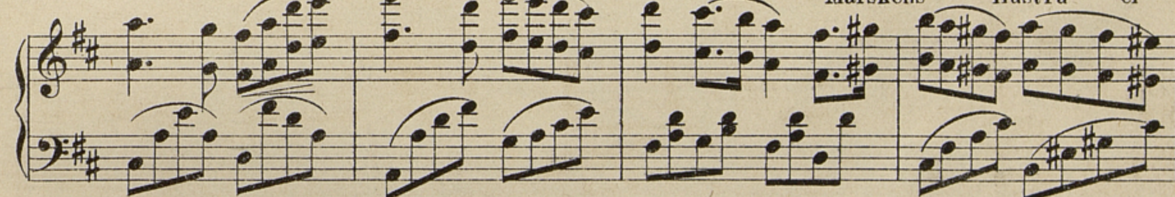
kommer, jeg kommer i-gjen ad Aa - - - re!
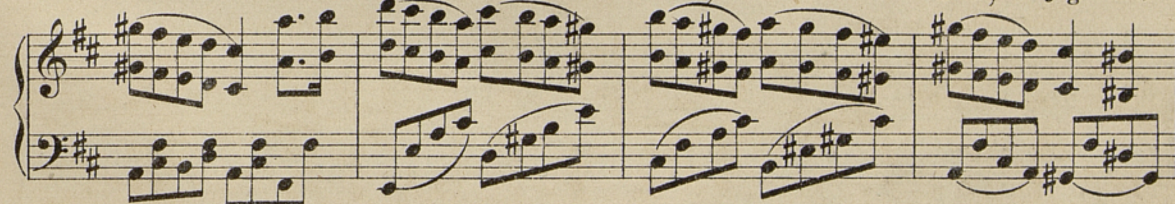
Fru Ingeborg. Ak skal vi
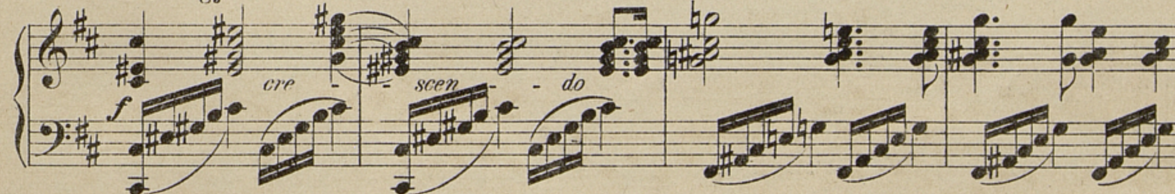

skilles alt o bliv! mit Hjer - te banker saa saa - re.
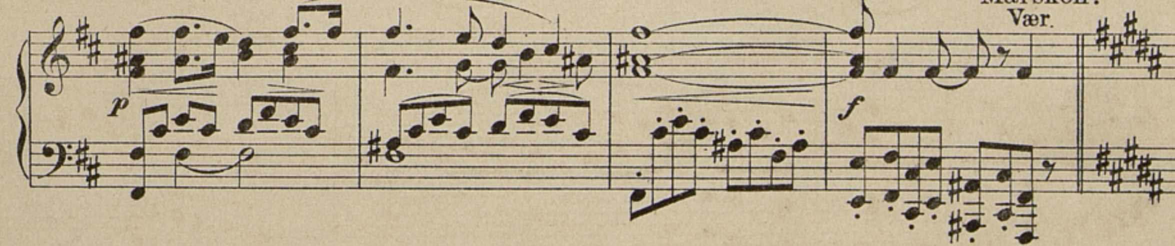

Kongen.
Aldrig saae jeg sligt et Blomster, som Violen stærkt i Duften!
dolce


Fru Ingeborg (paa samme Tid)
Mit gyldne Belte brast ikveld, da jeg red i Kongsgaarden ind.
Aase (paa samme Tid)
Hvilket Blik! I


mit Hjerte jeg føler et Stik! Ak, nu skifte mine Drømme!
Rane (paa samme Tid)
Marskens Hustru er


fortabt!
Marsken (paa samme Tid)
Vær du kun trøst, min Svane hvid, jeg kom -


mer igjen!
f
cre - scen - do


Marsken.
Vær.
p
f

Du kun trøst, min Svane hvid lad fa - re, lad fa - re Suk og

Kla - - ge! Naar Bønderne kjøre Hav - ren ind, jeg kommer med Seir til -

ba - ge, jeg kom - mer med Seir til - ba - - - ge, med Seir til -

Allegro assai (quasi alla breve)

ba - - - - ge! Chor. Seir i din Haand, og Seir i din

Fod, og Seir i al - le di - ne Le - de - mod! Med

Fru Ingeborg. Seir du kom - me til - ba - ge.

Chor. Med Seir du kom - me til - ba - ge

mf

ff sempre

ff

Marsken hilser Kongen og Fru Ingeborg og gaaer. Alle, undtagen Kongen, trække sig mod Baggrunden. Fru Ingeborg sees viftende

diminuendo

p paa Svalen. Kongen sæter sig, alene i Forgrunden, i Høisædet med Hovedet i sin Haand.

cre - - - - scen - - - - - - - do al

Hovedet i sin Haand

Kongen reiser sig og gaaer frem

Andante.

Kongen.

Al - drig saae jeg slig en

Du - e saa jom - fru - e - lig en Fru - e, halvt en Dronning, halvt en

Nonne, —

Allegro con fuoco.

hendes Nær-hed maa jeg aan - - - - - - - - - -

de!

Moderato espressivo.

dolce

p

Kongen nærmer sig Fru Ingeborg

p

pp

Min æd - le

Fru - e, Ryg - tet har sagt sandt, da lydt det

meld - te os om Eders Skjønhed! Dog har det løjet — I er meer end

pp

crescendo

skjøn, I er den Favreste af al - le Fav - - - - - -

ritardando

- re!

a tempo

p Kongen giver Rane Befaling til at ordne Dandsen.

Og er I Dronningen for al - le Danmarks Fru - er og Mø'r, saa

p dolce

træd en Dands med Kon - gen det er kun.som sig bør!

Fru Ingeborg.

Ak ald - rig, æd - le Her - re, var

jeg ved Ho - ve før, al den Pragt og Har - pe - klang, den

gjør mig Ho - ve - det ør. Min me - ste Tid jeg van - ked til Nonnesang med Slør, —
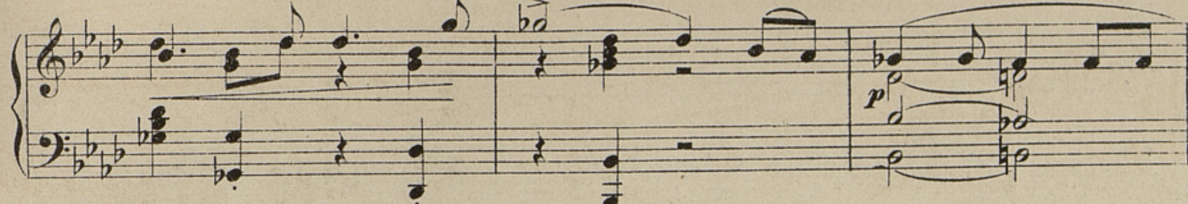
Allegro. Kongen.
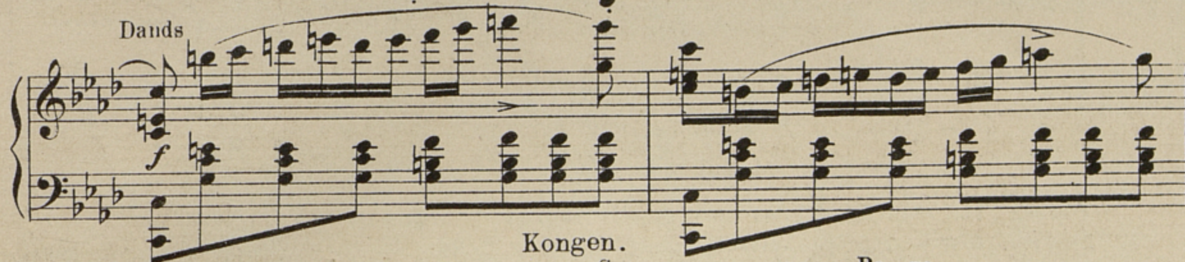
kaar Eder hel - ler en An - den blandt Danmarks Fru - er og Møer! Nei!

Nei! Nei, Nei! Og gav I Him - lens
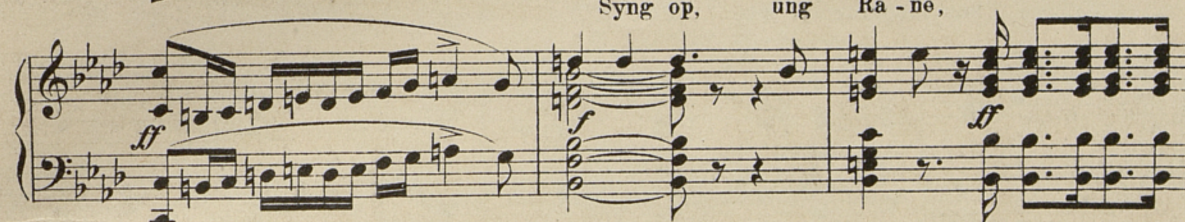
Dronning saa - man - gen en Ro - sen - krands, saa
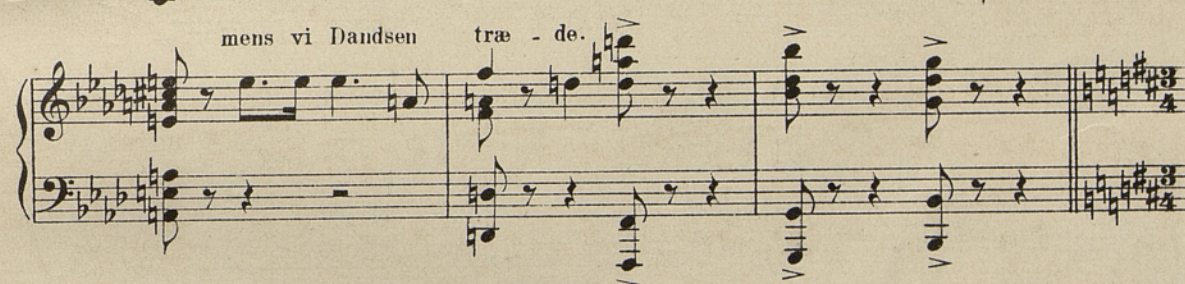
und nu Dan - marks Kon - - ning en li - den us - se-lig



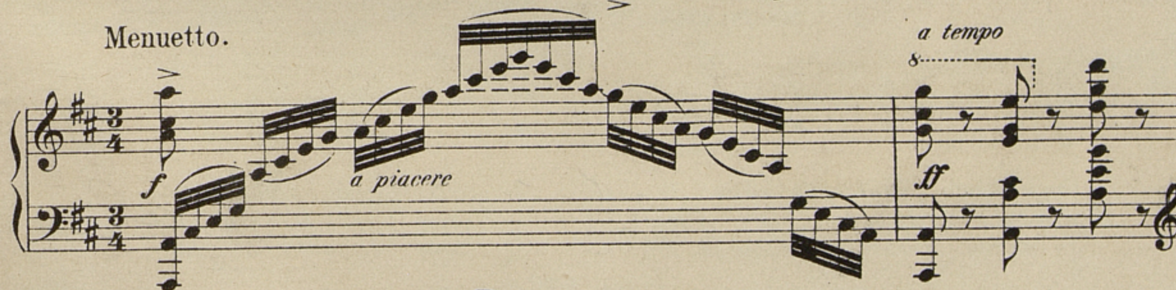


Kongen.
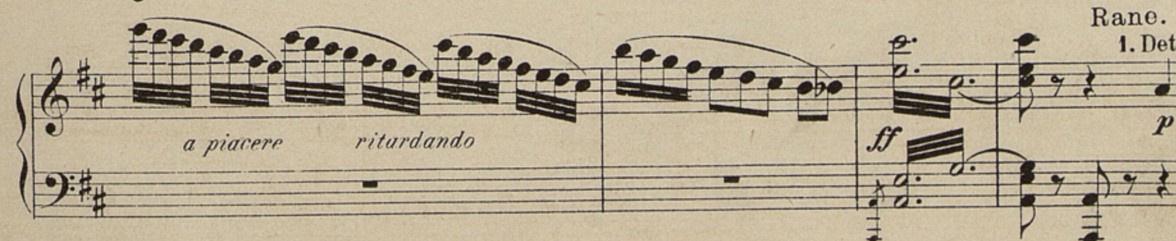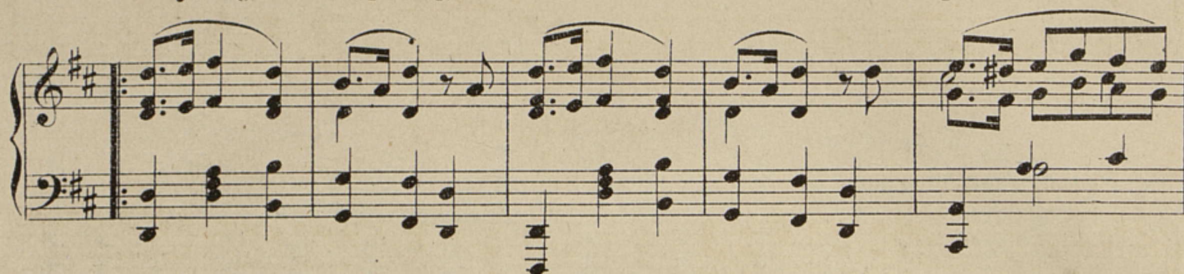




Menuetto.
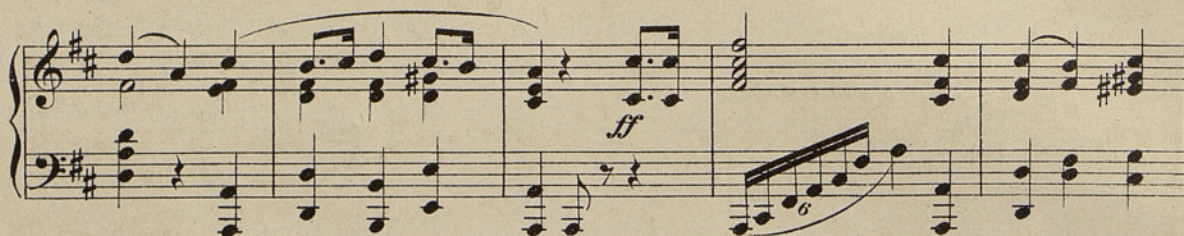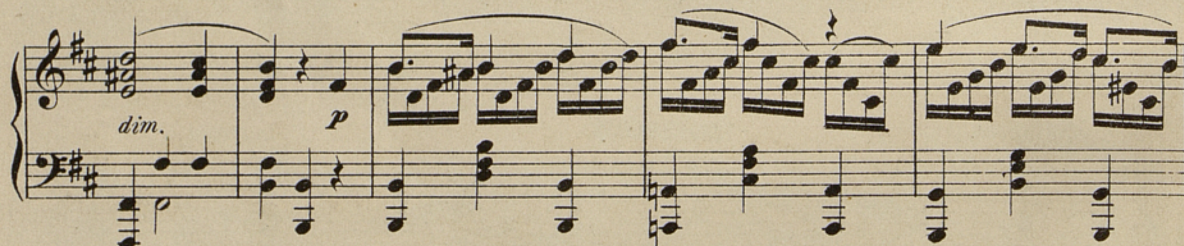






1. var sig Jom-fru Svane-lil, hun vil - de til Ot-te-sang; da slog den Hav - mand
2. første Gang han Harpenslog, da dandsede de Bølger blaa, al - - le de Snekker
3. tredje Gang han Harpenslog, var Svanelil i Dandsen med; hun glem - te de Ot-te-
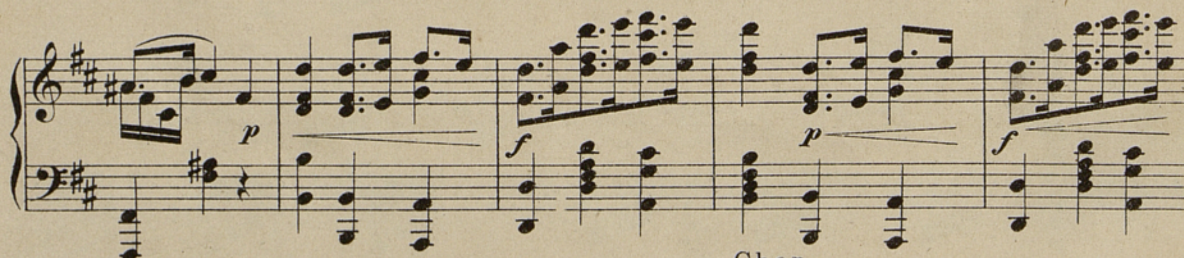


Harpen, saa brat hun stil-led sin Gang. Chor.
dandsed, som mon paa Havet gaae. Der er Ru - - - - ner In-gen kan
- sange hun svang sig u - den Fred.
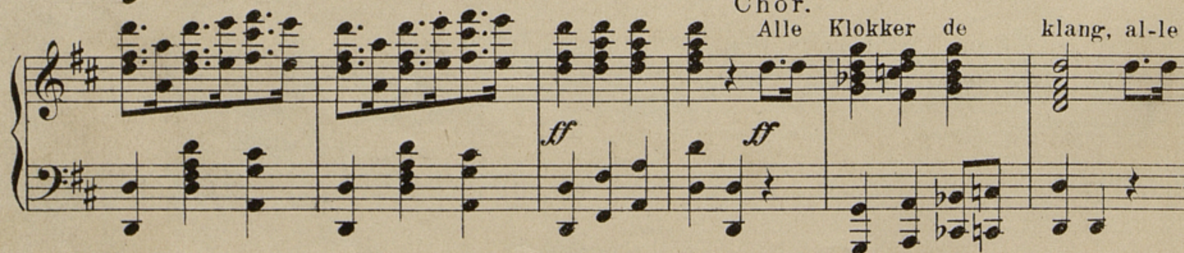


Rane.
1. Hun vil-de sig til Kir-ke gaae langs Stran-dens
2. Den an-den Gang han Har-penslog dan - sed det
raa - - de. 3. Hun dandsed bort sin Kaa-be blaa, hun sprang i - -



vaade Tang; dø-vet var hendes Ø - re for alt hvad de Nonner sang.
grønne Løv; sprang det og hvirv-led snart laae det i Støv.
- tu sin Sko snart i den Havmands Ar - me hun dand-se-de bort sin Fred.



Chor.
Alle Klokker de klang, al-le



Smaadrenge sang, men den Jom - fru hun lyt-ted til Har - -pen.

p dolce

f

1ste og 2den Gang. | 3die Gang.

2. Den
3. Den

Allegro molto.

p cre - - - scen - - do

Agitato.

f *fz*

Aase. Kun paa hen - de Kon - - - gen stir - rer, kun hos hen - de er han fro!

Fru Ingeborg. Al den Lysglands mig forvir - rer mig for - vir - rer, al den Lysglands mig forvir - rer, mig for - vir - rer
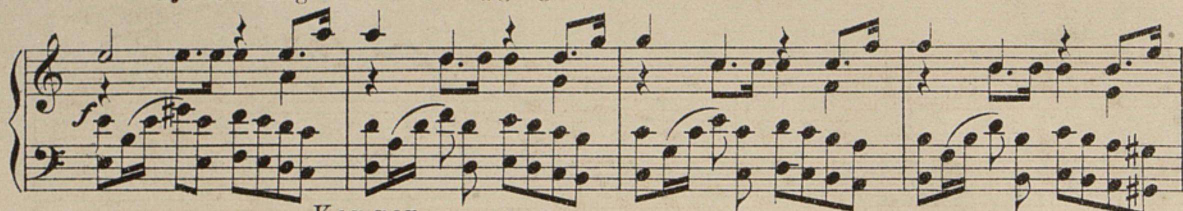
p *f dim.* *p* *f dim.*
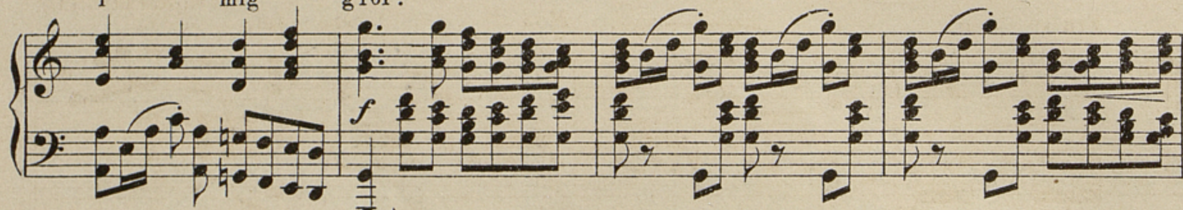
Fru Ingeborg. mig, der di - ed Klo - - strets Ro!
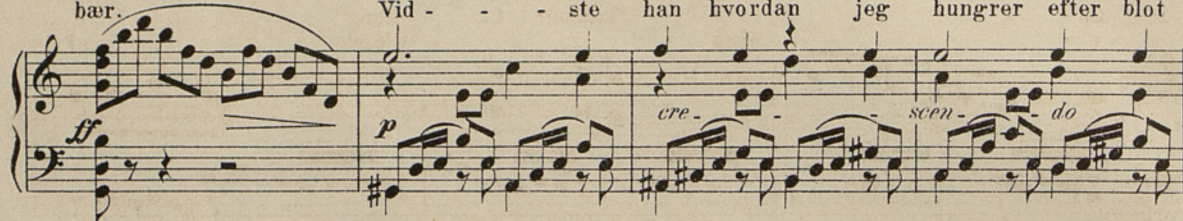
p
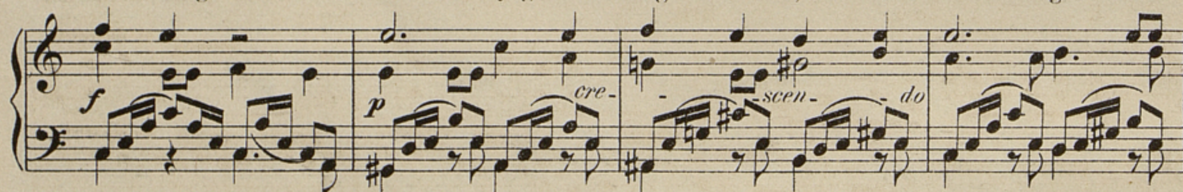
Aase. Mig han slæn - ger som en Næl - de, nu da Lil - jen er ham

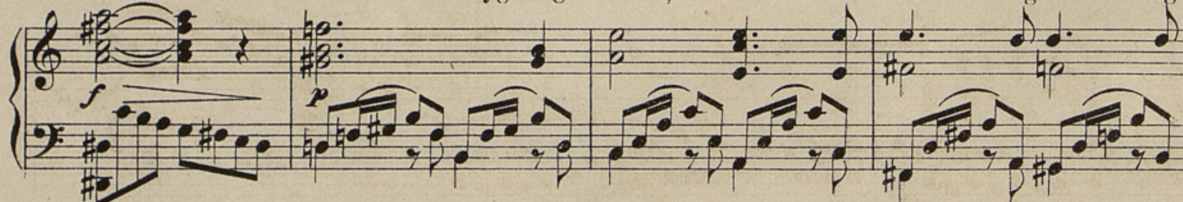
p cre - scen - do
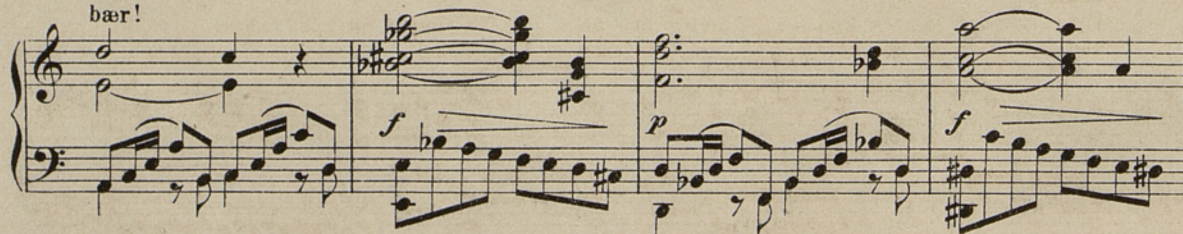

nær. mig han slæn - ger som en Næl - de nu da Lil - jen er ham
FjerneHovslag om mig gungrer men en Troldom men en Troldom
f
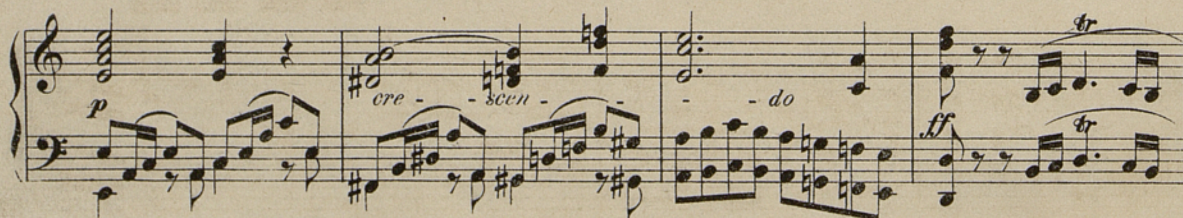

Kongen.
nær Els - kovs frygtelige Vælde som en Bræn - ding nu mig
i mig gror!
f


Aase.
bær. Vid - - - ste han hvordan jeg hungrer efter blot
ff p cre - - scen - do


Fru Ingeborg (paa samme Tid)
et fattigt Ord! Al den Lysglands mig forvirrer, men en Troldom i mig boer.
f p cre - scen - do


Kongen (paa samme Tid)
Elskovs frygtelige Vælde, som en Bræn - ding du mig
f p


bær!
f p f


p cre - scen - - do
ff

Andante.

Kongen (til Ingeborg)

Skjøn - ne

riten. e dim.

pp espressivo

Fru - - e! Maa - - - - -nens Lu - - - - -

Fru Ingeborg.

Ja en sælsom mægtig

pp

Lu - - e flammer i Kong E -

-e drak sin Glands af

-riks Blik, — in - gen Fa re kan mig

E - - - - -ders Blik! Stjer - - - - - nen

tru - e kon - ge - lig er al hans Skik, ingen

ei paa Him - - - - lens Bue

Fare kon - - gelig er al hans Skik!

bed - - - re Straa - - - le - kil - - - de fik!

dolce

Allegro.

f

tr tr

f

Kongen.

Ra - ne! skil mig af med Sværmen min er Dru - en— bort med Bær - - - - -men

Allegretto vivace e grazioso. Rane.

Stol - te Ridd' - re skjøn - ne Fru - er, ud hvor nu Sankt - hansblus lu - - - er! stol - te Ridd' - re skjøn - ne

cre - - - - scen - - do

Fru - er; ud, hvor Sankt - hans -

-blus lu - - - - - - - - er!

Fak - - - - - len sig i Sø - en spei - ler,—

o - - - - - - ver Sko - - - - - ven

Maanen sei - ler, — ud, hvor Natter-

ga - - le byg - ge, ud i Lundens svale Skyg - ge!

Paa et Vink af Rane drages Forhænget tilside; Udsigten aabnes over Søen med Sankthansblus i det Fjerne.

ud i Lun - den



Chor.

Og i Vo - vernes Spil er der Søi - ler af Ild, blin - - kende, bæ - vende, ret som naar Høifolket løf - ter sin svævende Hal o - ver Vang! og Guds Himmel er skjær som en Brud, — der - ud! der - ud til Fløiternes Klang! Der - ud!

l'istesso tempo.

Rane (afsides til Aase)

Men vi vil følges e - ne To til Lundens Skjules - teder!

Aase.
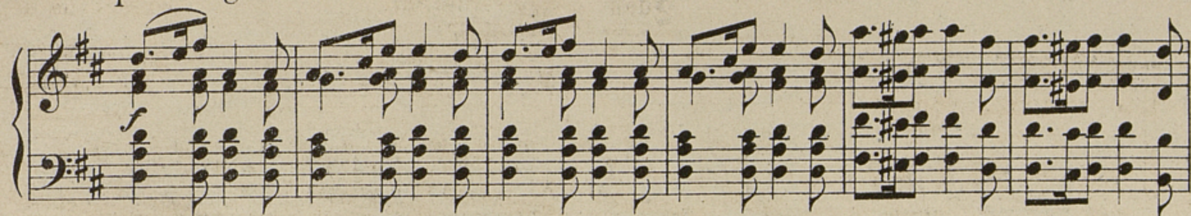
Nei! Her - re jeg var al - drig glad i En - som - hed med E - der!
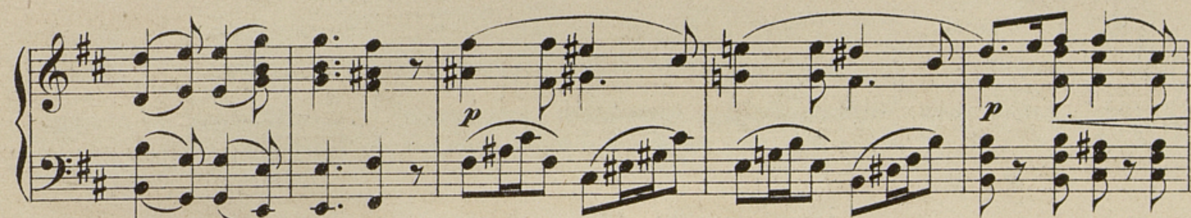
ri - tenu - to
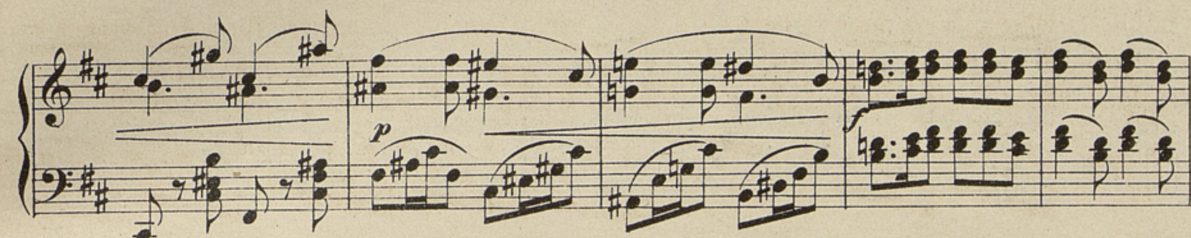
a tempo
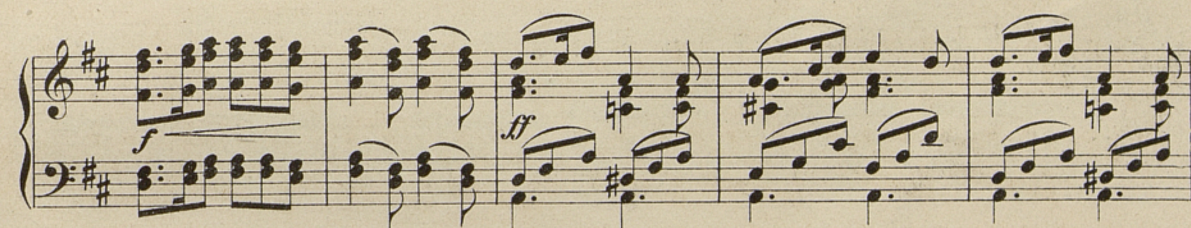
Stol - te Ridd're, skjønne Fruer osv:
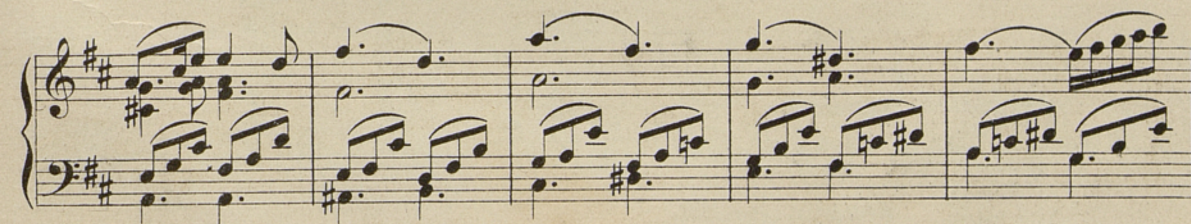
più Allegro.
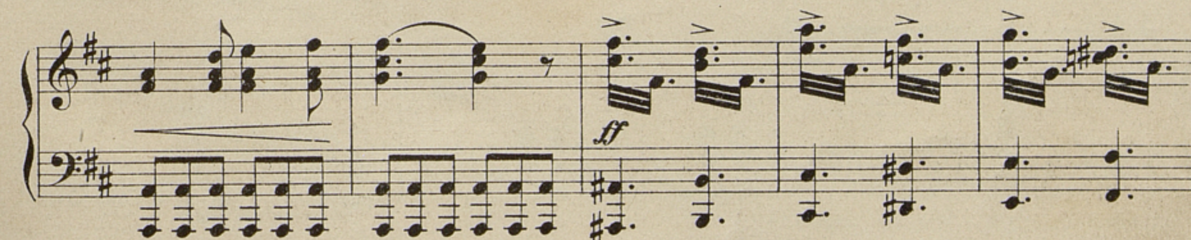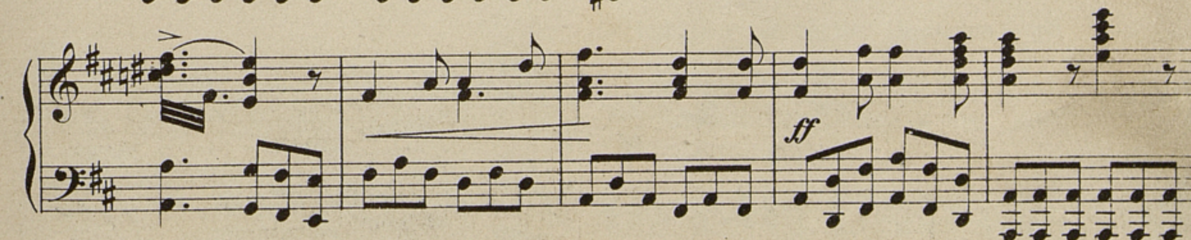














dimi - nu - endo

p

dim.

pp
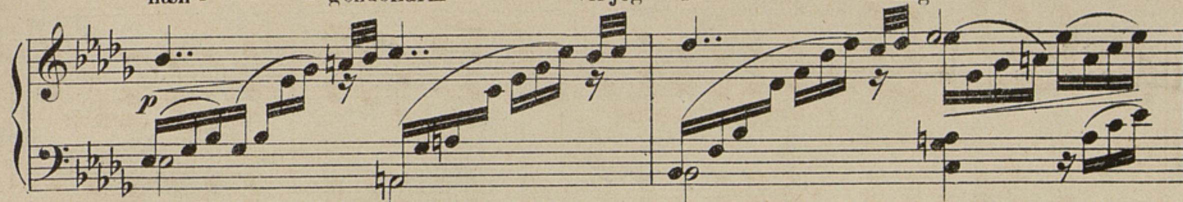
f
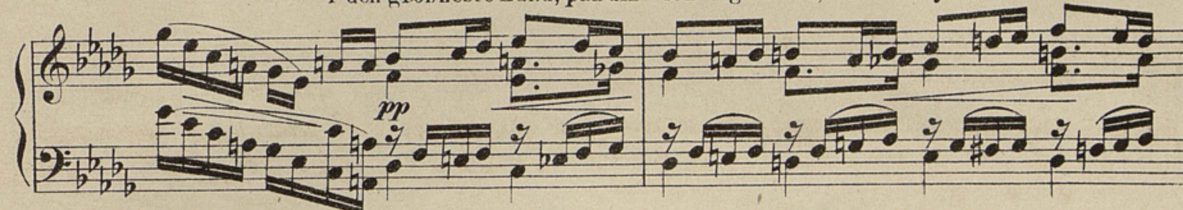
Andante. Kongen (afsides)
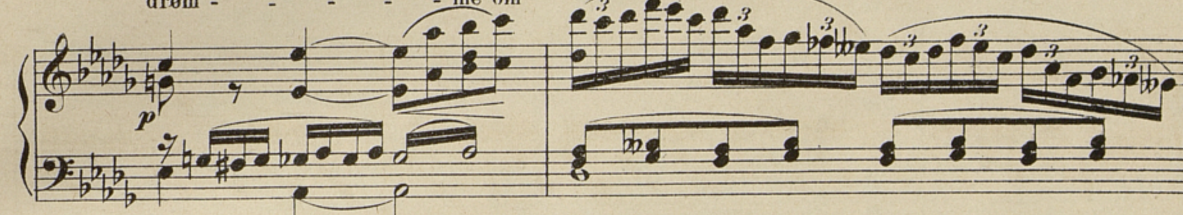
I din Sands, i dit Sind vil jeg lis - te mig ind! gjennem
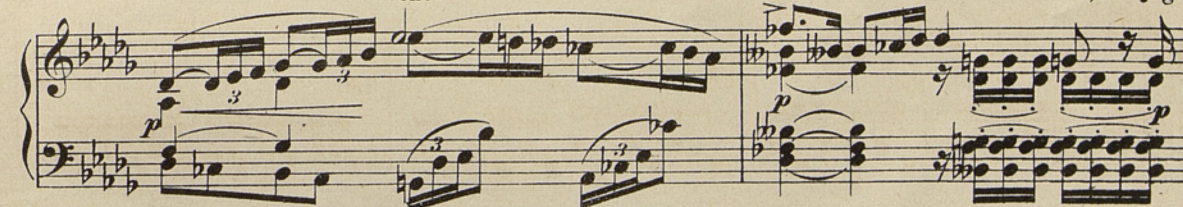
f p pp p

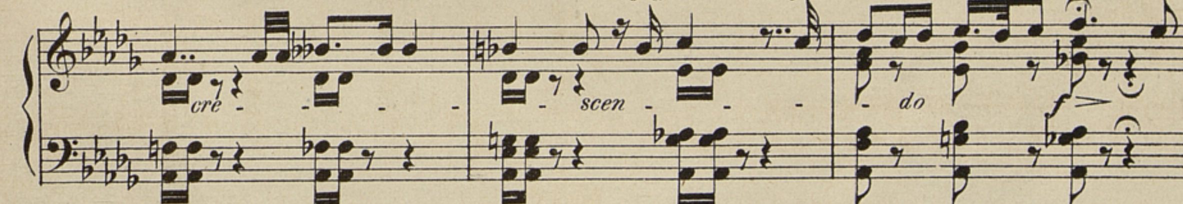
Bor - genes Led vil jeg føl - ge dit Fjed! hos din
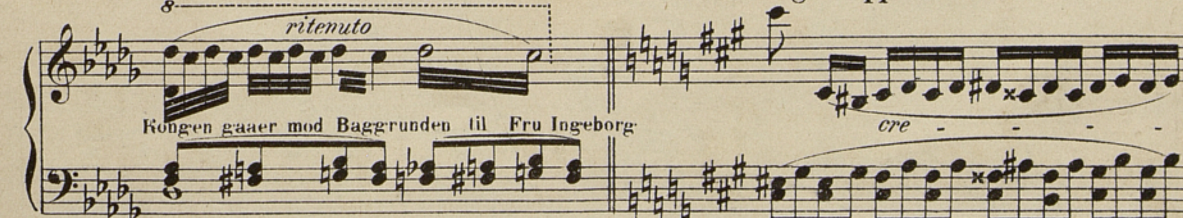

hæn - - - gendeKarm vil jeg ri - - - de mig varm!
p

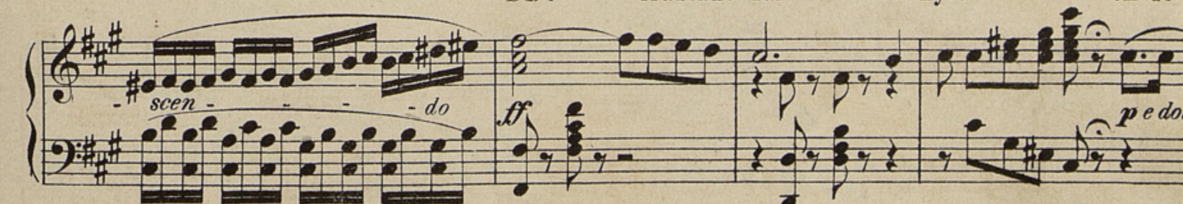

i den grønneste Lund, paa din løn - ligste Vei, i dit dy - beste Blund skal du
pp


drøm - - - - - me om mig—
p


Vent! Vent! før Somren er om - - me, jeg
p
p
p


tør i dit Fru - erbur kom - me jeg tør, jeg tør i dit Fruerbur kom - -
cre - - - - scen - - - do
f


- me!
ritenuto
Kongen gaaer mod Baggrunden til Fru Ingeborg
Allegro appassionato.
cre - - - - -


Aase.
Bort fra denne fal - - ske Kyst til de
- scen - - - - do
ff
p e dol.

sto - - re stil - - le Sko - - - ve! Bort fradenne

p

kor - - te Lyst, — kun - de jeg med Fred blot

mf

rit. a piacere

so - - - ve!

f a tempo

hun bryder sin Halskjæde itu og lægger den ved Kongens Bæger.

Fal - ske Guld! din Glands jeg

fp *f* *p*

ha - - - der — Nord paa nord paa med min

f *ff* *ff* *fp* *a piacere*

Fa - - - - - der

f *f* iler ud.

rallentando

p

Andantino espressivo.

pp

Kongen kommer med Fru Ingeborg fra Baggrunden.

Kongen. See, hvor Himlens Skyer rø - - - de fra den som - mer - lige Kveld

pp espressivo

Fru Ingeborg. Mig tykkes jeg er en An - den end den jeg var i -

strøm - me Morgenes i - mø - de i det

-gaar;

sam - - - me Pur - pur - væld! o see de Sky - er rø - de

pp
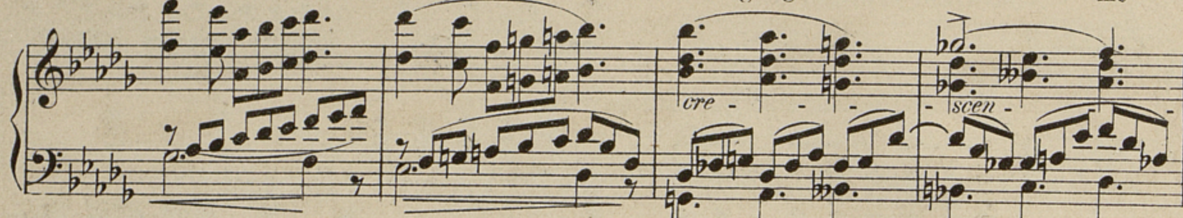
er det Dagning eller Kveld?
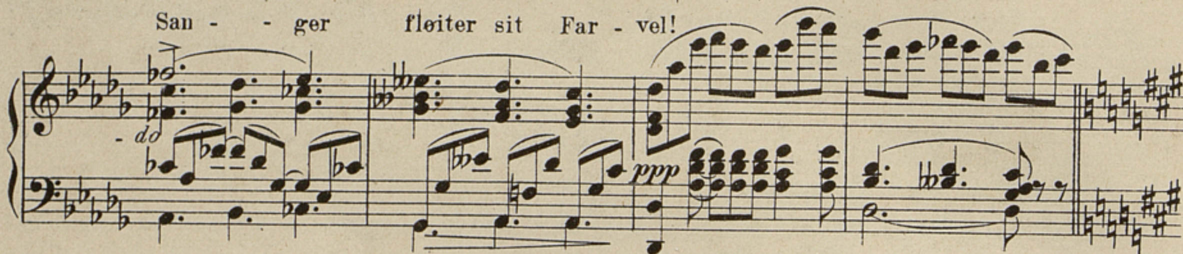
Fru Ingeborg. Mit Hjerte gjøres mig ban - ge

Kongen. O kom!
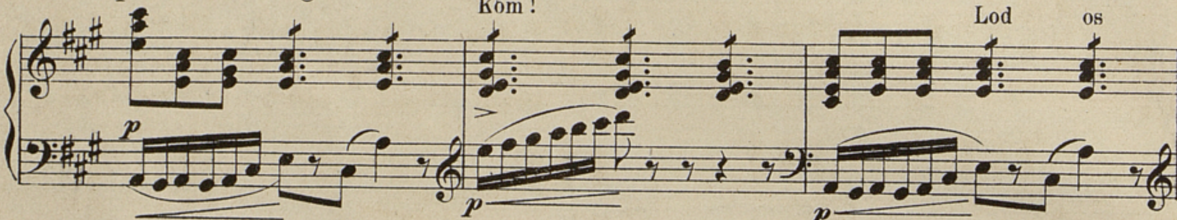
Fru Ingeborg. mit Hjer - te gjøres mig ban - ge,
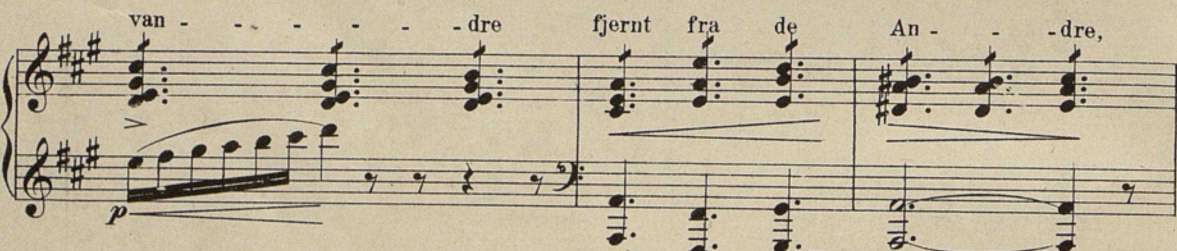
Kongen. og lad os
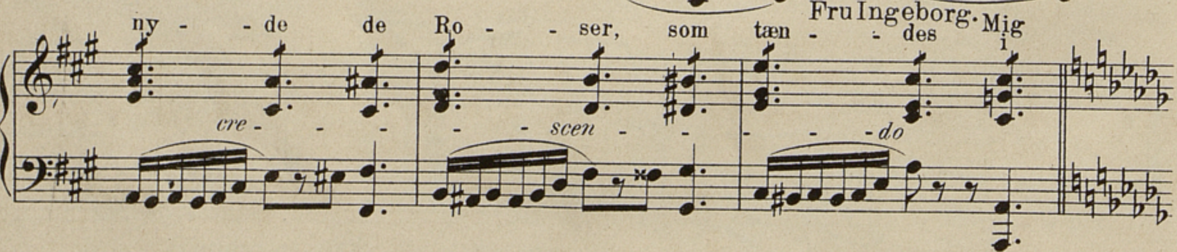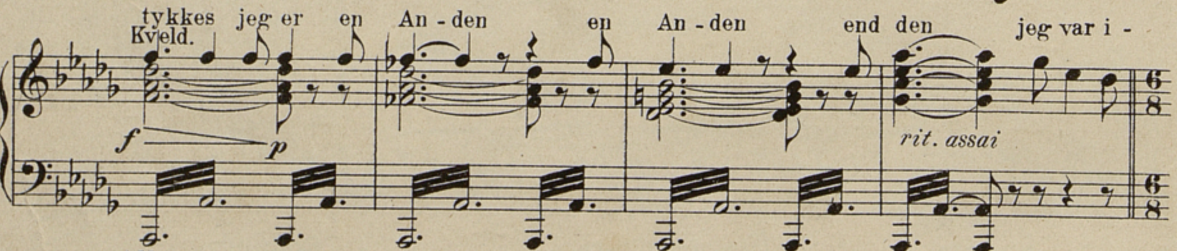




più mosso e agitato. Kongen.
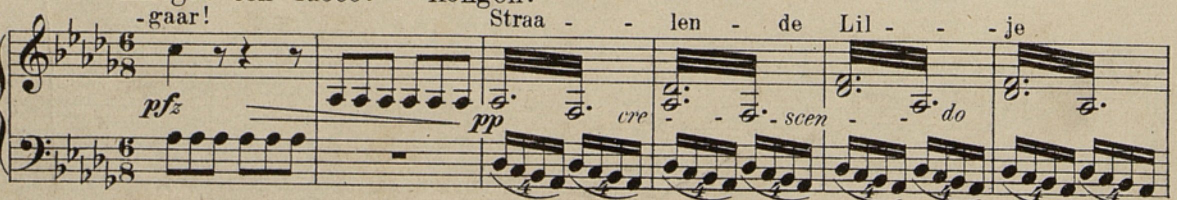








Allegro con fuoco. Kongen.



vær mig til Vil - - - - - - - je!

mol - - - to

ff

ff

Kongen tager hendes Arm og fører hende ud.

col 8 *col 8*

8

Rane (seer efter dem) Ha! hvor han vogter Marskens Skat!

fp Lento a piacere.

pp

Chog (bag Scenen) Ud hvor Natter - ga - le bygge, ud i Lundens

p Allegretto quasi Andantino.

sva - le Skygge, ud i Lundens sva - le Skygge! Andantino.

p e dolce

p

f

Tæppet falder

2den AKT.

Hal i Marsk Stigs Borg; Vindue i Baggrunden, Døre paa Siderne. Fru Ingeborg ved Væven, omgiven af sine Terner.

Molto andante e mesto.

pp

fz fz col 8

col 8 fz pp

Ternerne. Den

Fru-e sid-der paa Bor - gen, saa mangt der hun sør - ger

Fru Ingeborg.

1. Væv I kun Hjort Væv I kun Hind, jeg væver al-le mi-ne Taa - rer
2. Væv I den hel-lige Jom - fru skjær, jeg væver et Lin til min Jor - de

dolce fz fz pp

ind, mine Taa - rer ind. Ternerne.
-færd, til min Jor - de - færd. Den Fru-e sidder paa Bor - gen saa

rit. pp

Allegro moderato.

mangt

Trompetstød udefra

Ternerneile til Svalen.

ff

Allegro.

Ternerne.

De kom - me,

p *sempre*

de komme i dundrende Trav, nu svinge de rundt om

crescendo

den yderste Grav, de komme!

f

diminu - - - en - - - do

Andante pesante.

Fru Ingeborg (reiser sig)

Ha! var det sandt?

fz

p

fz

hun lytter

Allegro.

f

Andante.

der sprang hans sorte Ganger!

Allegro moderato.

ff Nye Trompetstød.

Andante pesante.

Fru Ingeborg.

Er Doms-ba-su-nen me-re frygtelig! Han

le - ver — og han er der! Hvor kan jeg

gjennemle - ve det - te Nu! du kol - - de

Taus - - hed raab ham en Tvivl i Hu!

Du gol-de Tom-hed, fyld ham med løn - lig Gru —

hun gaaer.

Allegro.

(Trompeter bag Scenen)

Chor af Marskens Svende (bag Scenen)

Ad Sund og Belt, fra spyd-sat Telt,

fra blodig Dyst vi i - le til Bægerklang, til Dands og Sang, til

Bægerklang, til Dands og Sang, hvor danske Møer smi-le.

Marsken. Allegro agitato.

Tyst med den Larm! Hvor er Fru Ingeborg?

dimin. Marsken kommer hurtig. *pp* *f* *f*

Hvor er Fru In-geborg? Hvi var hun ei paa Sva- - len?

dimin. *cresc.*

Hvi vif-ted ei det hvide Klæde mod mig som ellers, naar min Ganger sprang paa

p

Broen? Hvor er de Al-le? Hvorfor denne

rallentando

Tomhed? Moderato. Her er saa trykkende!

p han støder et Vindue op. *pp*

pp Lento assai. p

Fru Ingeborg kommer langsomt.

f Marsken vil ile hende i-møde, men standser.

Marsken.

Hvi tier du min Hus — tru kjær? Hvi flyver du mig ikke nær? Hvi bre - der du ei Ar - men ud? Hvi bærer du saa sort et Skrud?

Fru Ingeborg.

Da Thy - ra vilde Drotten mel - de, han havde tabt sin bed - ste Skat, — Ak! Da lod hun Natten selv for - tæl - le at det for ham var bleven Nat!
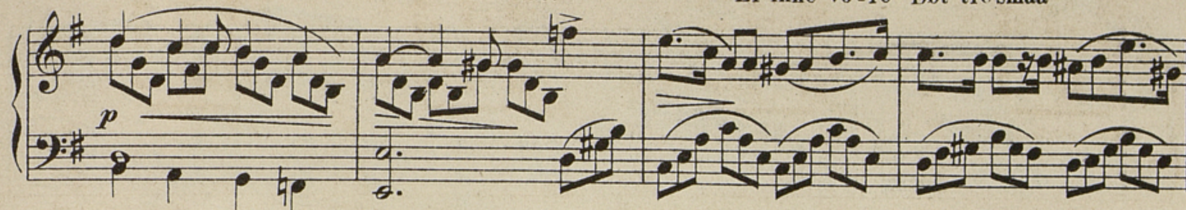
Allegro.
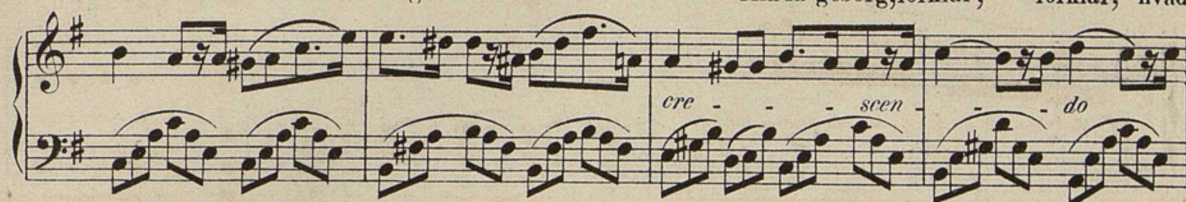
Marsken.

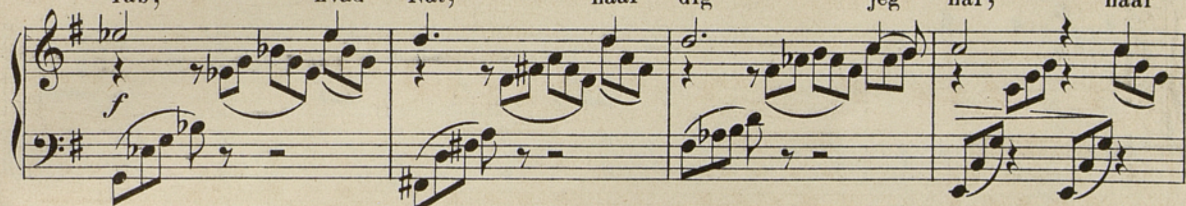
Hvad Tab? Hvad Nat?
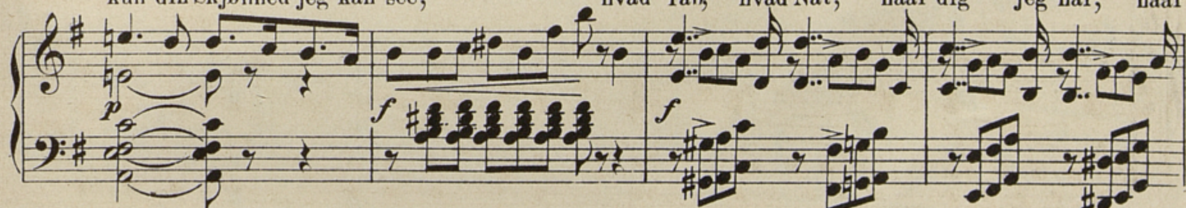
Allegro espressivo.

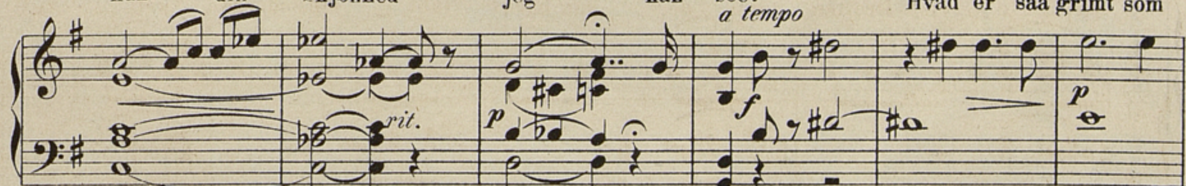
er ik - ke du min bed - - ste Skat,

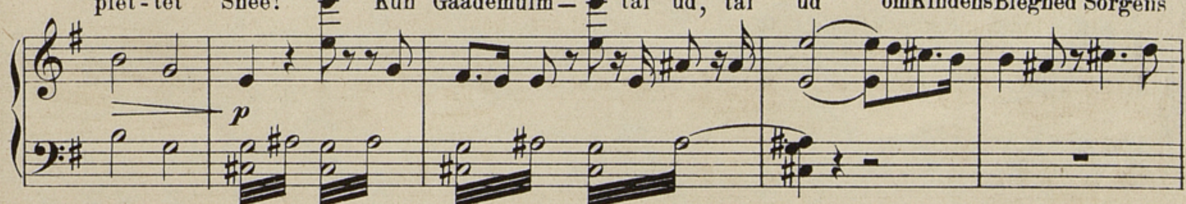

er ik-ke du min bed - ste Skat! Er ikke vo-re Døt tre smaa
p
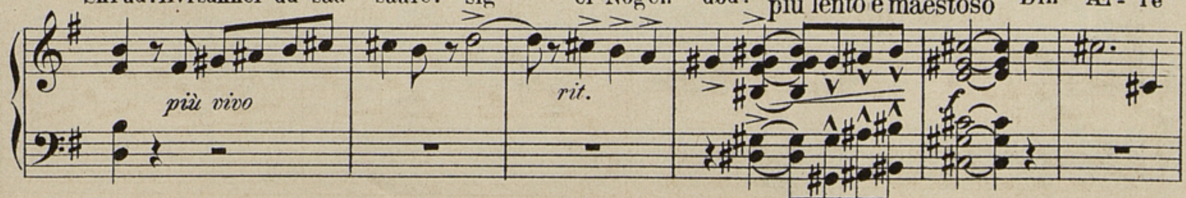

saa friske som den unge Raa! Min In-geborg, forklar, forklar, hvad
cre - - - scen - - - do


Tab, hvad Nat, naar dig jeg har, naar
f


kun din Skjønhed jeg kan see, hvad Tab, hvad Nat, naar dig jeg har, naar
p
f
f


kun din Skjønhed jeg kan see!
Fru Ingeborg.
Hvad er saa grimt som
a tempo
rit.
p
f
p


plet-tet Snee!
Marsken.
Kun Gaademulm – tal ud, tal ud om Kindens Bleghed Sorgens
p


Skrud! Hvi sukker du saa saare? sig er Nogen død?
più lento e maestoso
Fru Ingeborg.
Din Æ - re
più vivo
rit.
f

Allegro.

Stig!

Marsken.

Min Æ- - re? Er i Kampens Møje min Æ - re blegnet til i - dag,— vil ei Kong E- - rik høit op - hø - je den Mand, som vandt ham Dan- - marks Sag?

Fru Ingeborg.

Op - høj - - - - e! Ak han har op - høi - et!

Andante

morendo

Molto andante.

Jeg var den stol-teste Fru - e paa he - le Danmarks Ø; nu er jeg bleven mindre end selv den fattigste Mø! Nu er jeg bleven min- - dre end hende, der ei har Sko,—

col 8

mf *ff* *pp* *p*

Vee mig, Vee mig, jeg er bleven Dronning! Saa nu har E - rik

f *f* *ff*

Marsken (forvirret)

Allegro con fuoco.

to! Du Dronning, Dronn — Ha ha ha ha!

p *ff* han forstaaer hende.

der brast et Taageslør —

pp quasi parlando *ff*

hvi brast ei Hjertet i mig med det samme!

pp *p rallentando*

a tempo con fuoco

ff river Sløret fra hendes Ansigt.

Du Frille for den usle Hund!

a piacere

(haardt og strengt) Gaa! gjem din Skam i Klostret, hvi traf ham ei din

f

Kniv? hvi lys - ter dig at

f

le - ve du æ - re - lø - se Viv? Dø

ff

for din Husbonds Harme, hvem Skjændsel kun du spandt!

vil støde hende ned men ved Synet af hende taber han Daggerten og synker sammen i sin Smerte

ff

Min In - geborg, du

diminuendo

p

Ar - me, o sig, det ei er sandt!

lento a piacere

pp

ff a tempo

Fru Ingeborg (synker ned for ham)

Slaa mig Stig her lig - ger jeg som en Hund

a pia - - - ce - - - re

Andantino espressivo. Marsken (løfter hende op)

for din Fod. Du blev ei født til

Tig - - ger,— min In - ge - borg fat Mod! Hvi

skulde den Kvi - de hænde min Ungdoms favre Brud — sig har du elsket E - rik?

Allegro assai.
Fru Ingeborg.

Nei! Stig, ved Him - - - - - lens

Gud! Jeg drøm - te mig halvt en En - gel, jeg tro - de mig stærk som

faa, jeg le - ged med Liljens Stængel til Blom - sten i

Stø - - vet laa! Han sag - de Jer død i Leding, da

drog han mig med Vold, han

p

har et Kast med sit Øi - e, der gjør al Troskab kold!

p *p*

Han kom som en Lyngorm kommer

ff *p*

i Ham af Her - me - lin Gud

ff

gi - ve de Bolstre hvi - de var blevne mit Jor - de - lin

p *rit.* *p* *a tempo*

Slaa ham som en Orm!

f *f*

Brænd ham som et Bulmeurts - frø! Sværg! Sværg!

f

I vil hæv - ne min Æ - - re, lad mig ik - ke u-

-hæv - net dø, lad mig ikke

u - - hæv - - net, u - - - hæv - - - -

Più allegro e con fuoco.

- - - net dø!

Marsken.

Ja et Baal skal jeg tæn-de i stormen-de

Fru Ingeborg.

Blæst! Ma - ri - - - - - - - a!

dimi - nuendo

Marsken.

selv om

Danmark skal brænde i Øst og i Vest!

Fru Ingeborg.

Du Him - - - - - lens

diminuendo

Mø!

Marsken.

selv om Dan - mark skal bræn - - de i Øst

Fru Ingeborg (paa samme Tid)

og i Vest! Ja et Baal osv. Hør mig, du Him-lens Mø!

f mf

diminuendo

ff

Marsken.

mf

Fru Ingeborg.

p

f

Marsken.

De skal mindes og kjende til

ff

Fru Ingeborg.

Lad mig ikke uhæv net dø!

Verdens En - de nu ri-der Marsken

mf

Fru Ingeborg.

Hævnens Hest Hør mig, o hør

Marsken.

mig! Ja et

Fru Ingeborg (paa samme Tid)
Baal vil jeg tænde osv. Lat mig ikke uhævnet dø!

f

ff sempre

ff

8

3

dim.

p

rallentando

pp

Viborg Thing. Folket samles; i Sværmen tilvenstre sees Grev Jakob og Domprovst Jens Grand. Et Thronsæde tilhøire, omgivet af Drabanter. Snart efter Kongen og Rane, senere Marsken med Følge. Herolder ordne Folket.

Allegro molto.

pp pp

p dimi - - - nu - - - en - - - do p

p p

cre - - - - - scen - - - do

ff Grev Jakob kommer med sit Følge

p *p* *p* *p*

ff Jens Grand med Følge

ff

Chor.

Til Things ved gamle Viborg Sø,

ff sempre

Ridder og Svende! Vi holdt vore Gangere hid under Ø, at

hilse Kongen hin gjæve!

cre - - scen - do

Jens Grand (til Grev Jakob)

Har I hørt om Marsken og hans

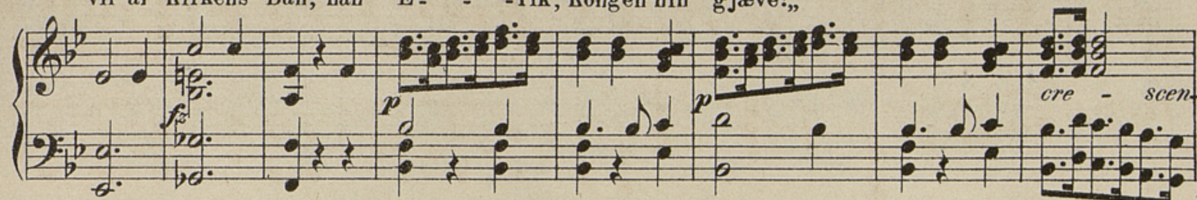
Grev Jakob.
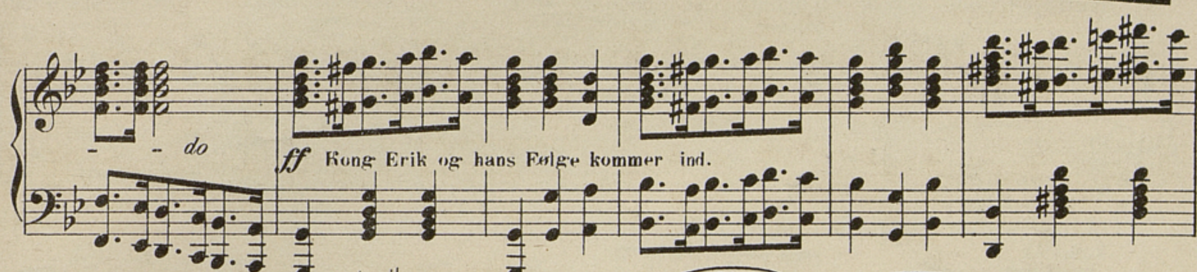
Viv? Guds-død, det gjælder Kongens Liv!
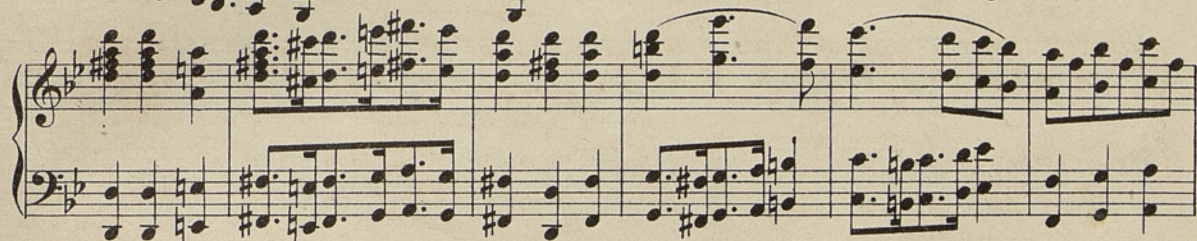
Jens Grand.
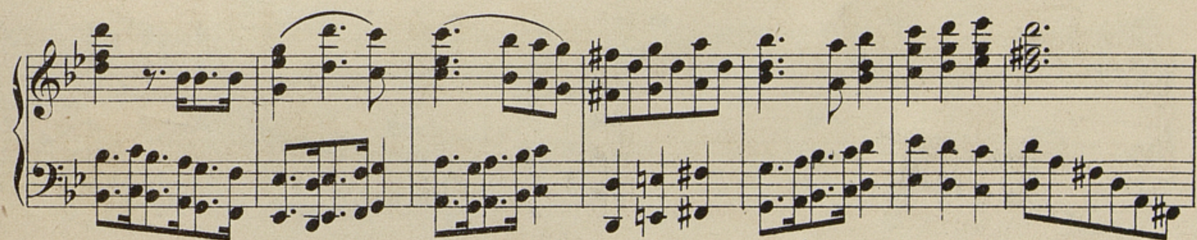
Giv Tid, Herr Greve, brug Forstand, han rammes
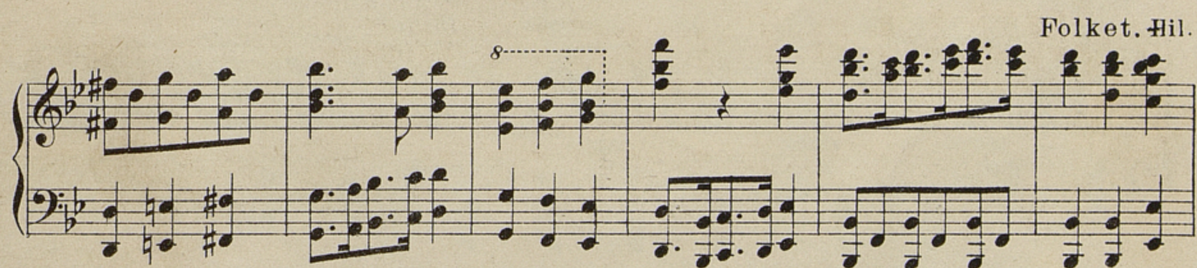
Grev Jakob (spottende)
Han E- - -rik, "Kongen hin gjæve!,,
vil af Kirkens Ban, han E- - -rik, "Kongen hin gjæve!,,

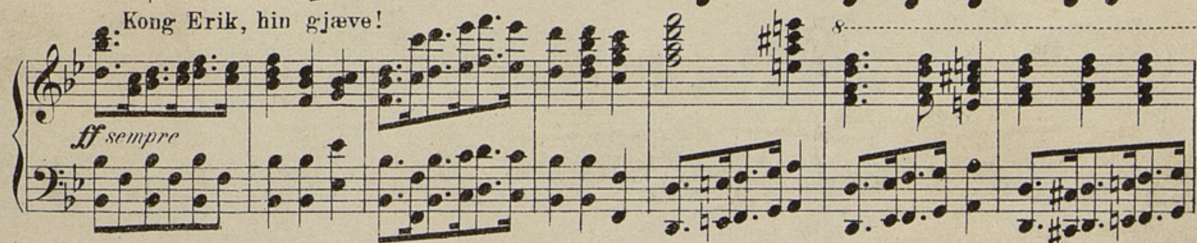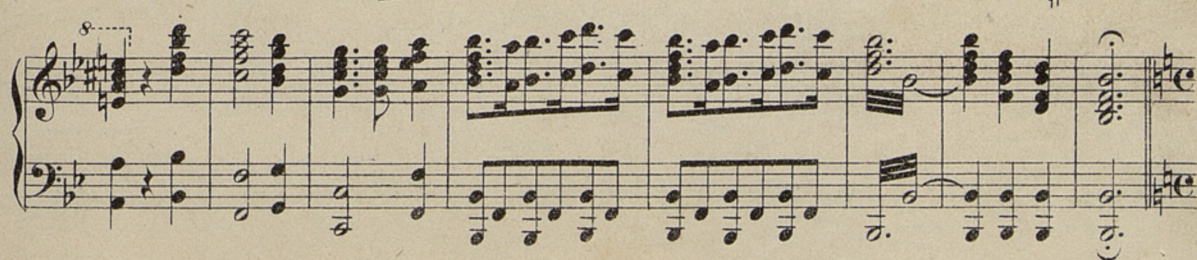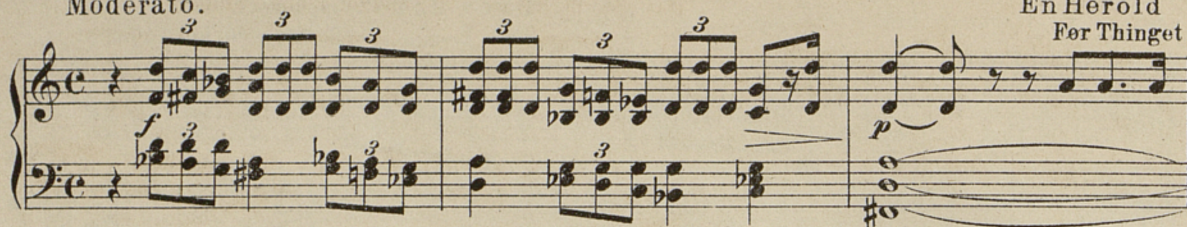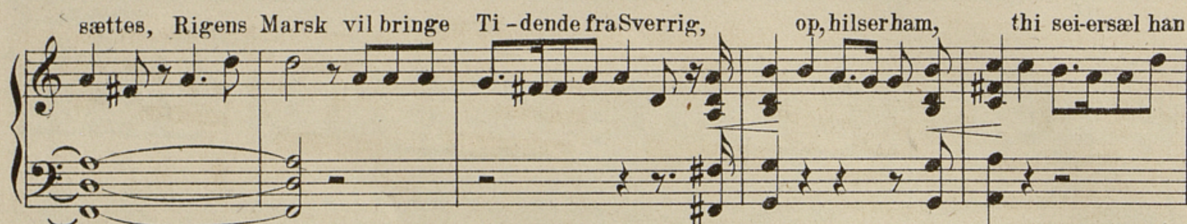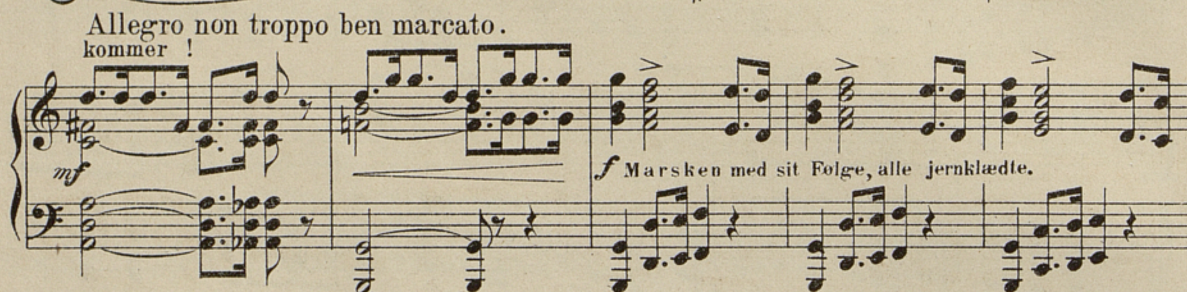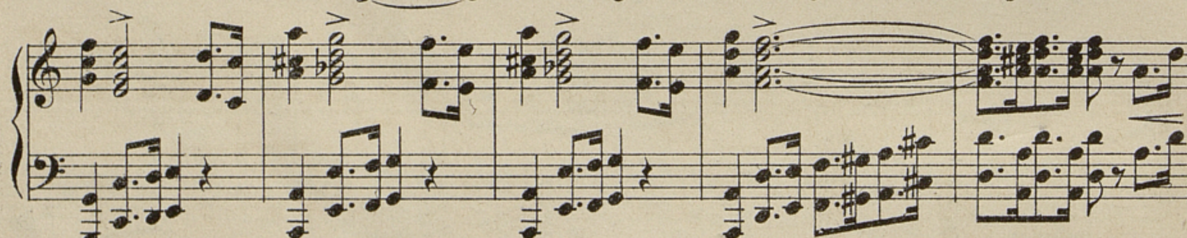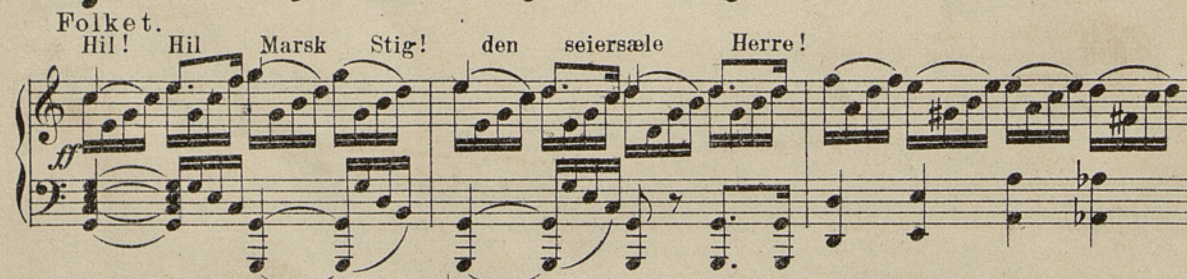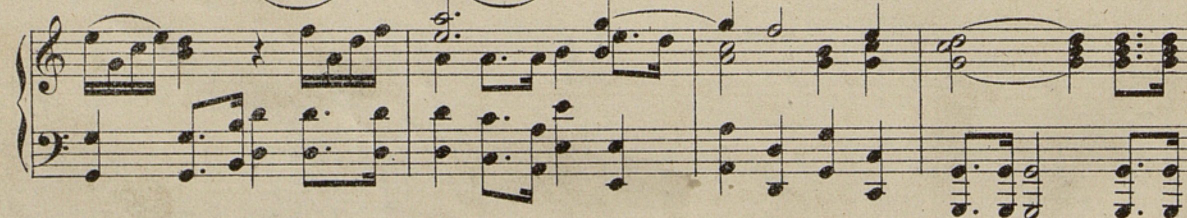















Moderato.
En Herold
Før Thinget
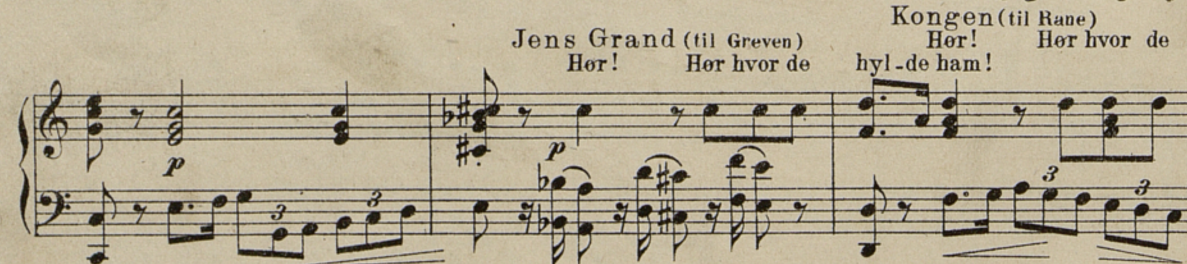

sættes, Rigens Marsk vil bringe Ti-dende fra Sverrig, op, hilser ham, thi sei-ersæl han


Allegro non troppo ben marcato.
kommer !
Marsken med sit Følge, alle jernklædte.
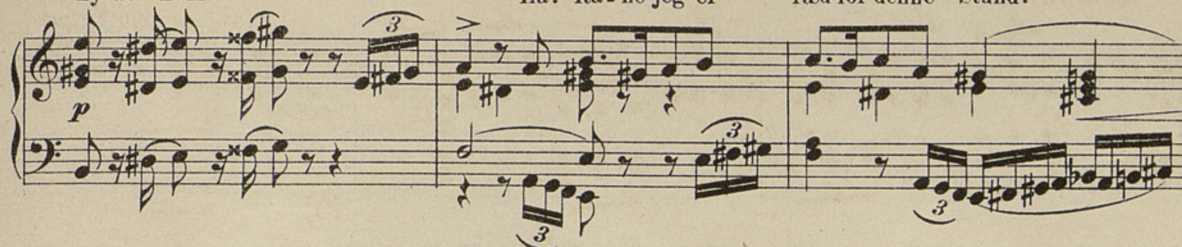



Folket.
Hil! Hil Marsk Stig! den seiersæle Herre!




Jens Grand (til Greven)
Hør! Hør hvor de
Kongen (til Rane)
Hør! Hør hvor de
hyl-de ham!

hylde ham! Ha! Ra-ne jeg er ræd for denne Stund:
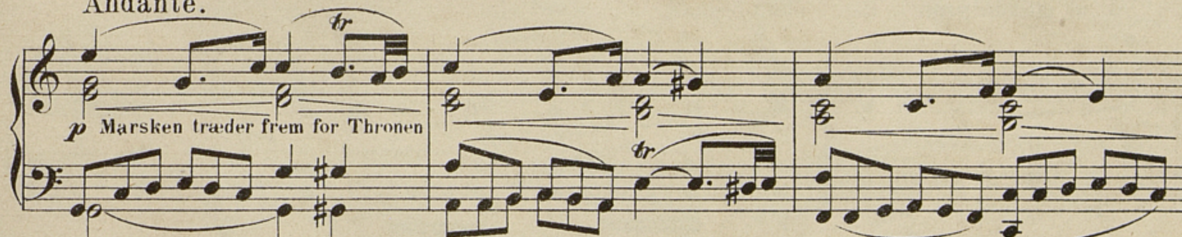


BagHjelmensGitter lyner der et Blik ret som etVilddyrs bag de sorte Stænger.

Recitativ.
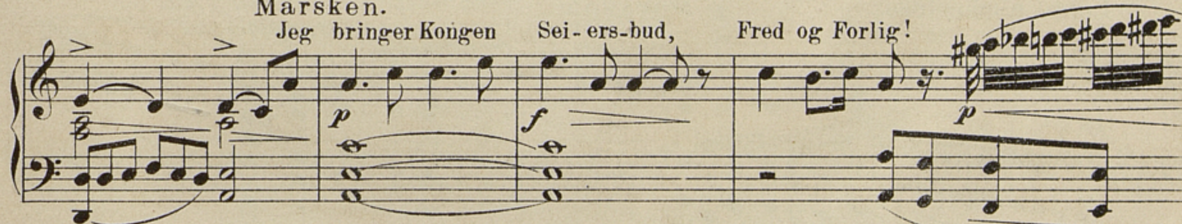
fz p

Andante.
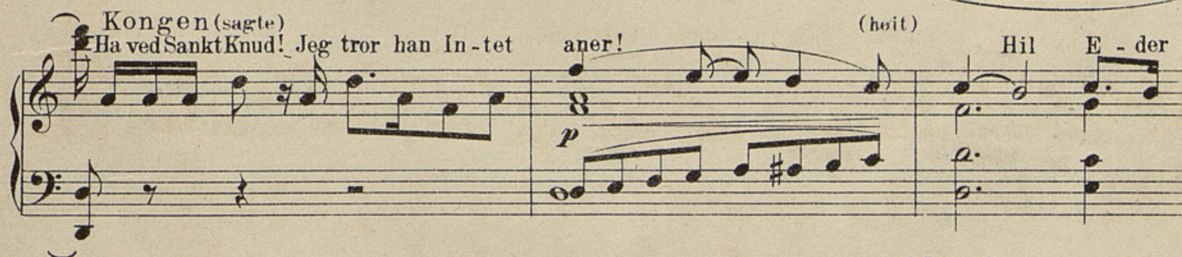


Marsken.

Jeg bringer Kongen Seiers-bud, Fred og Forlig!



Kongen (sagte)
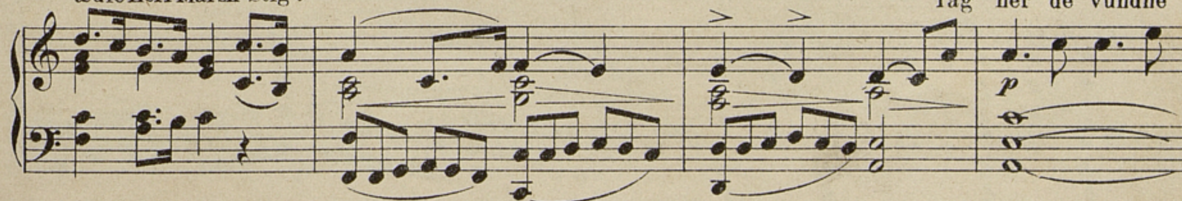
Ha ved SanktKnud! Jeg tror han In-tet aner! (høit) Hil E-der
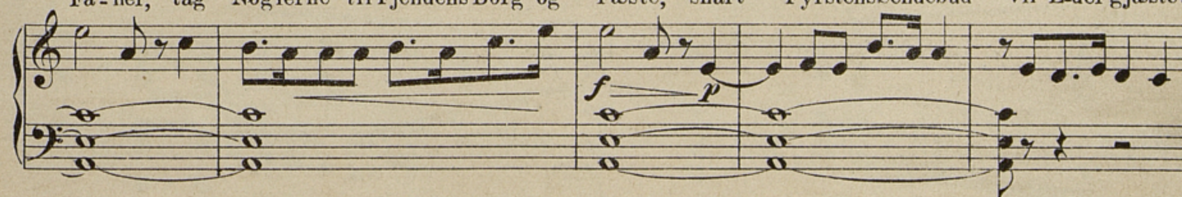


ædle HerrMarsk Stig!

Marsken.

Tag her de vundne



Fa-ner, tag Nøglerne til Fjendens Borg og Fæste, snart FyrstensSendebud vil E-der gjæste.



Kongen

Tak, æd - le Marsk, vel mødt ved Ho - ve! som al - drig

mf con anima *p*

før jeg er dig huld, min Tak skal vei - es op med Guld, og

p

vo - xe med de grøn - ne Sko - - - - - ve!

f *p* *pp*

Lento e maestoso.

Marsken.

Jeg skjøtter ei om Kongens Gods og Guld;

ff

hvad her skal vei - es det er me - re værd! Jeg var

ff *p* *p*

dig tro — var du mig tro, Kong E - - - - - - rik?

Hvis ei, jeg vei - er dig med det - - te

ff *f*

Sværd!

Grev Jakob.
Nu gaar det løs!

Rane.
Hvad Ende vil det tage?

fp p

Kongen.
Hvorle-des Herr Marsk Stig? I truer Kongen? Rigt vil jeg bøde har I Grund til Klage-kom til Jer

f p

Marsken.
selv! Gaa i dig selv Kong E - - - rik! (vender sig til Folket)

ff

Hør mig, I Riddere og danske Mænd,

mf ff

hør mig, og døm, om jeg har Grund til Klage!
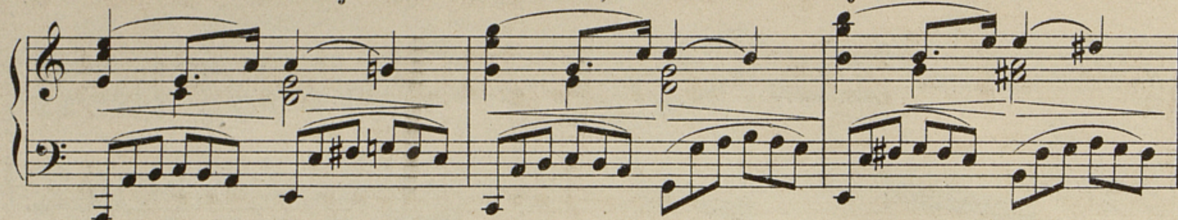
Andante con espressione.
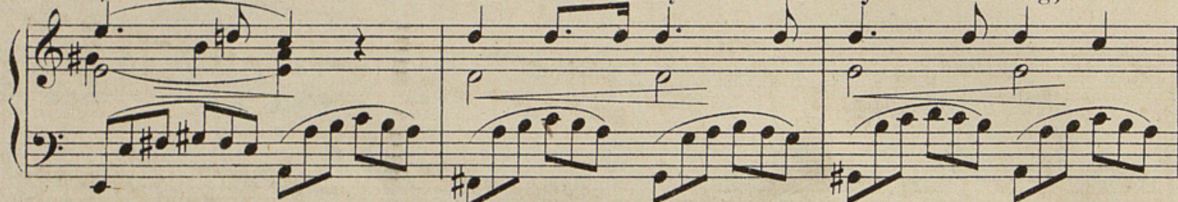
p p p tr

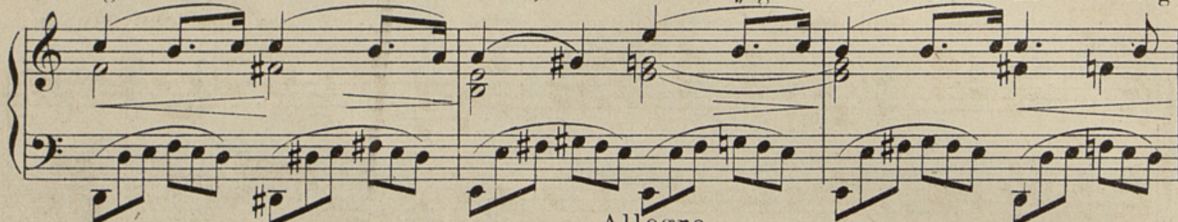
Jeg hav - - de mig i min
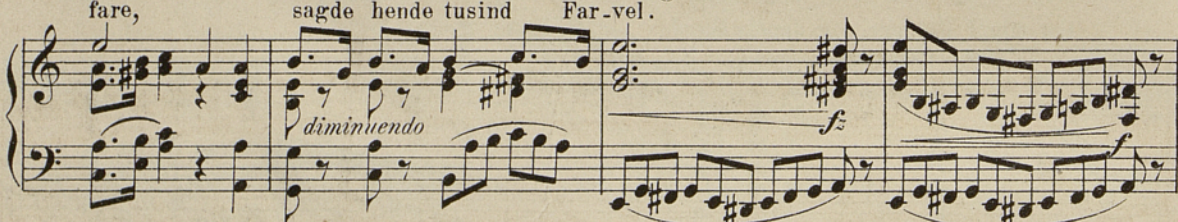
p
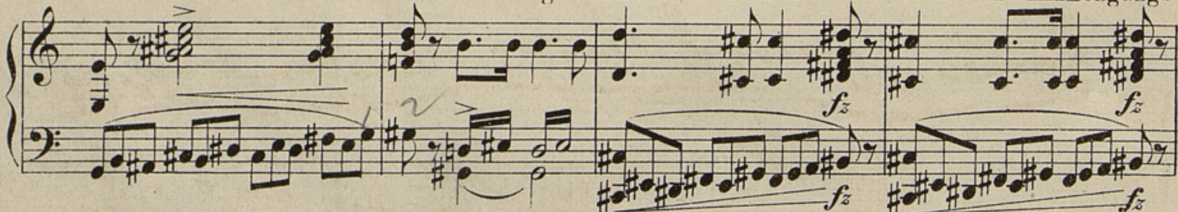
Ur - - te - gaard et Blom - ster fuldt af Yn - - de;
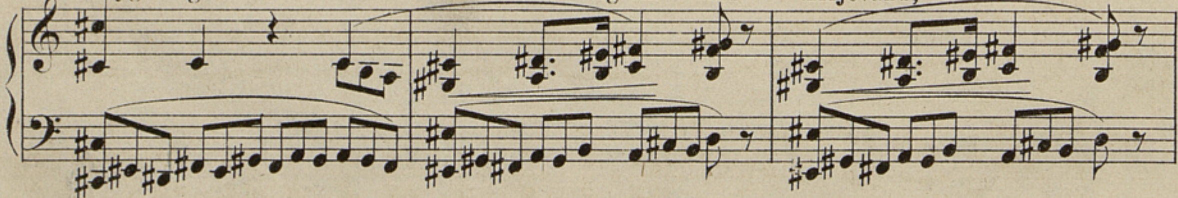

saalidt hun kjendte til Trællekaar, kjendte hun til at
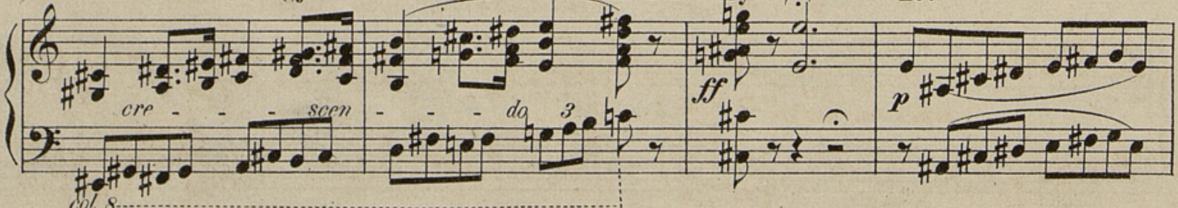

syn- -de. Hun var min Lyst ved ly- -sen Dag,


og ved den hel - den - de Kveld,— jeg maat - te i Le - -ding


Allegro.
fare, sagde hende tusind Far-vel.
diminuendo
fz
f


Vælted sig da en Ed - - derorm ud - - i minLøngangs
fz
fz
fz
fz


Skyg - ge sno - de sig om min Liljevand,


gjorde Skam af min Lyk- - - ke.
cre - - - scen - - - do
ff
p
col 8

den Orm havde Kon - ge - kro - ne paa og

p *p* *cre - - - scen - - - do*

Lø - - ver sprang i hans Skjold, —

f *cre - - - scen - - - do*

Hør mig Dannemænd, Kong E - - rik har taget min Viv med

ff *ff*

Con fuoco assai.

Vold! Chor. Vee Kong Erik Glipping! Han er af

ff

Bengerds Æt!

8

ff

Herolden.

Tyst paa Thin-ge! Kon - gen vil sva - re.

p più tranquillo *pp* *pp*

Kongen.

Med Vold Marsk Stig? Hvo bruger Vold mod Kvinder? Helst

più agitato p p pp

tav jeg kvær, men skal om sligt vi tale, var hen-des

Vilje vel saa god som min!

p

Marsken (afsides)

Ja Spot og Ska-de følges vil man si-ge.

cre - - scen - - do

Lento e maestoso.

ff

(høit)

men nu Kong E-rik und-sagt væ-re du

p p

und-sagt paa Liv og Død.

kaster sin Staalhandske

Allegro assai con fuoco.

Raab imod hinanden.
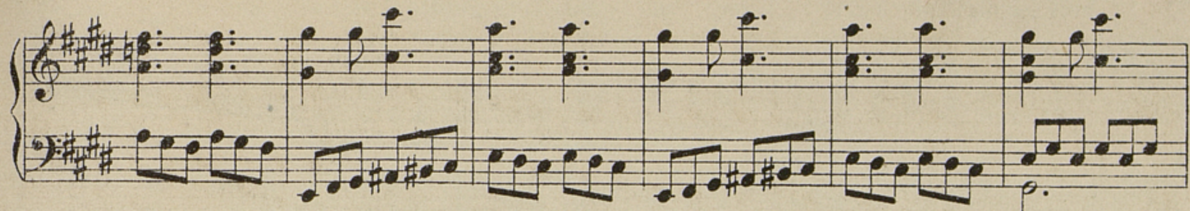
Vee Glipping! vee ham!
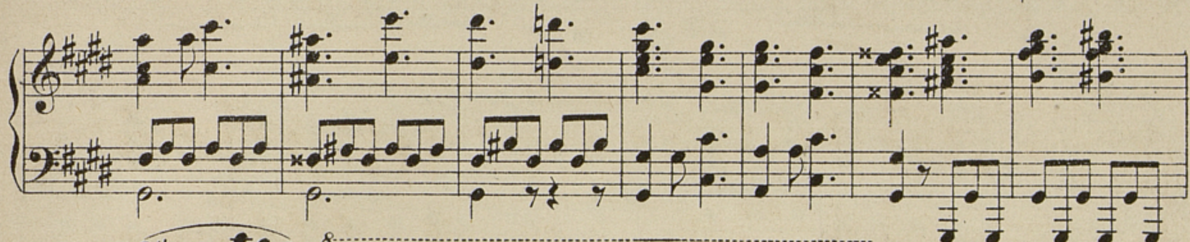
ff
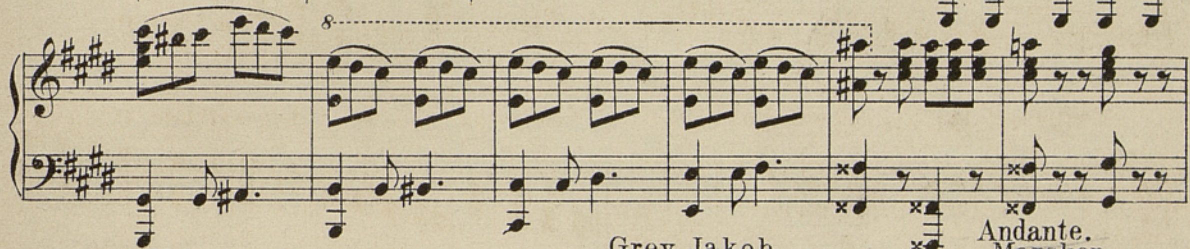
ned med Marskens Venner!
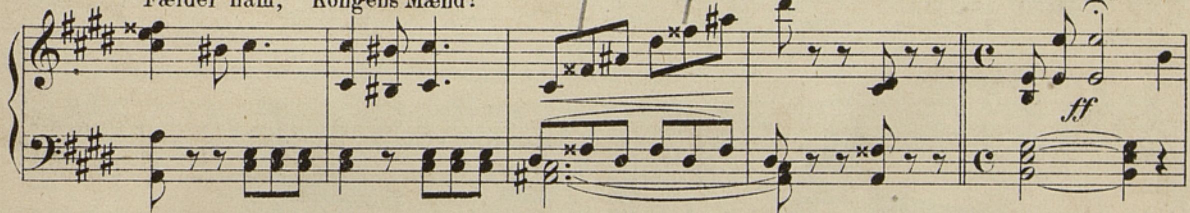
ff
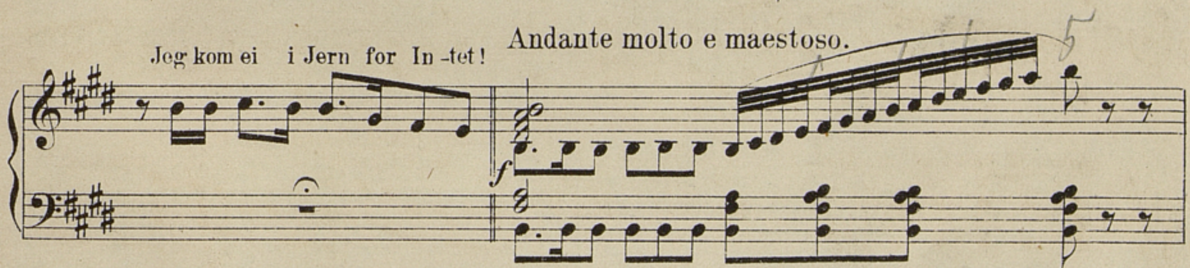
ff sempre
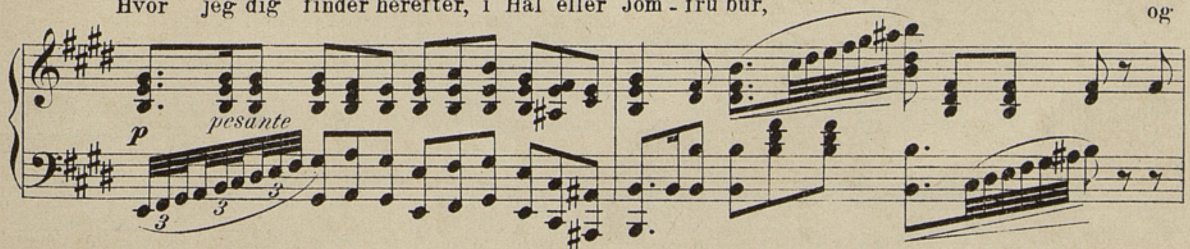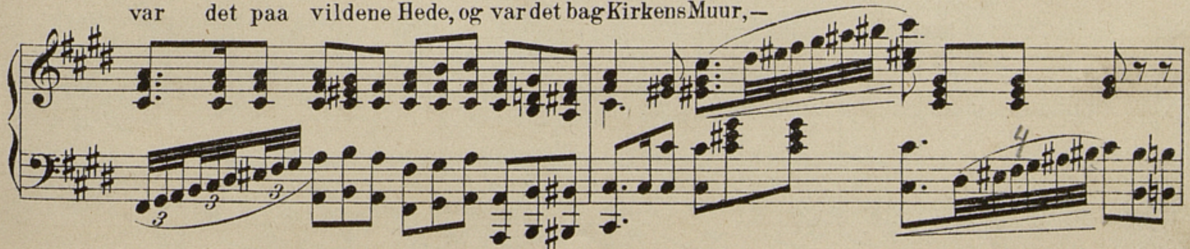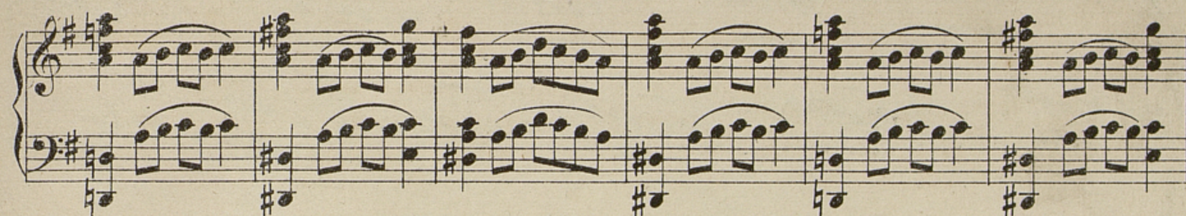







Herolden.
Fælder ham, Kongens Mænd!
Grev Jakob.
Saa fæld først vore!
Andante.
Marsken
Saa sag - te
ff
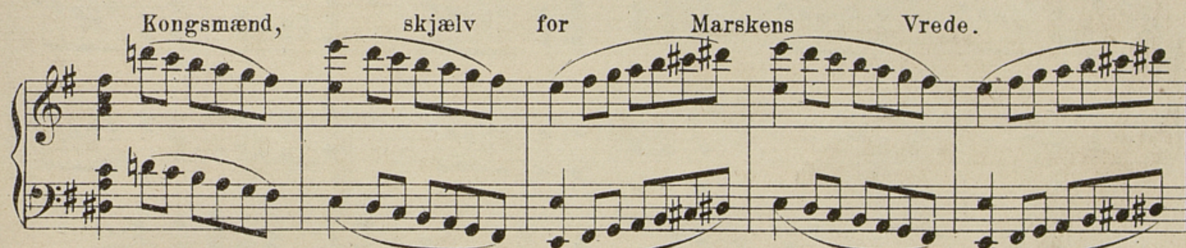

Jeg kom ei i Jern for In-tet!
Andante molto e maestoso.
f
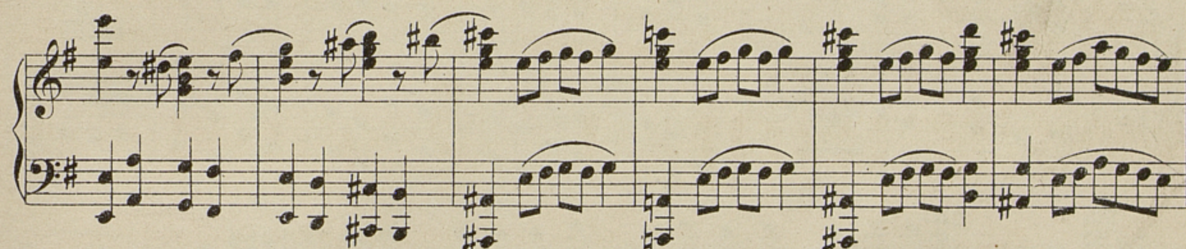

(til Kongen)
Hvor jeg dig finder herefter, i Hal eller Jom-fru bur,
og
p
pesante
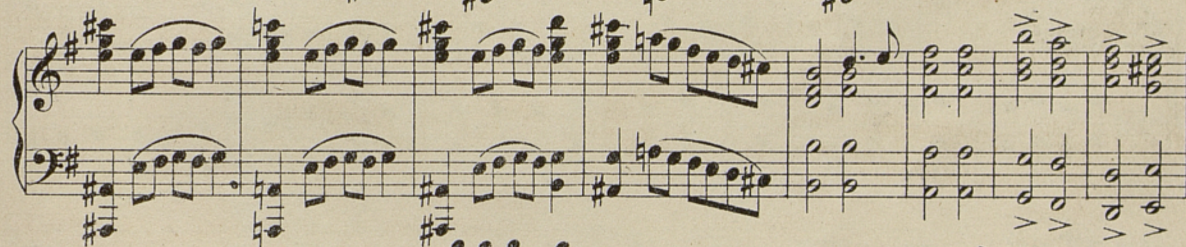

var det paa vildene Hede, og var det bag Kirkens Muur, —
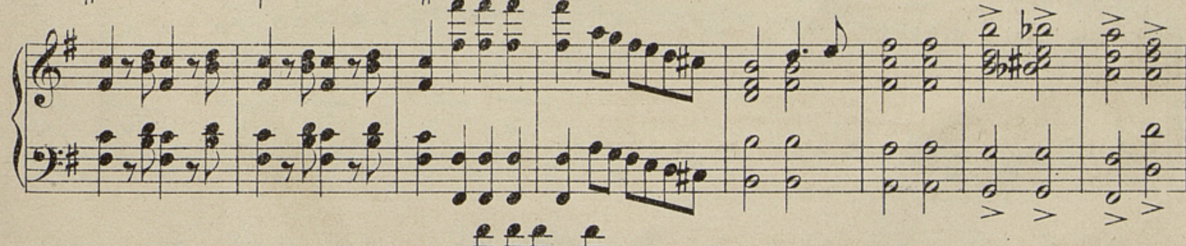
hvor jeg dig finder her-ef - - ter, du Ben - - gerds on - - - - - - de
ere - - scen - - do
Frø,
ff
mf
for - - di du mig gjor - - de den
p
Vaan - - - de,
saa
skalst du vi - - se-lig
ff
6/8
dø!
Kongen.
Jeg skal dig vel Haanden binde, mig værger Dankongens
pp
Recitativ.
12/8
a tempo
Magt,
f cre - - scen - - do
Marsken.
Drager Eder al - le til Min - - de: Marsk
ff
Prestissimo. Kongens Mænd.
Stig ha - - - ver Kongen und - sagt!
p
ff
Ha, tæm hans Tunge vi
ff sempre
8
vil see hans Blod!
slip ikke Ulven løs paa Mark
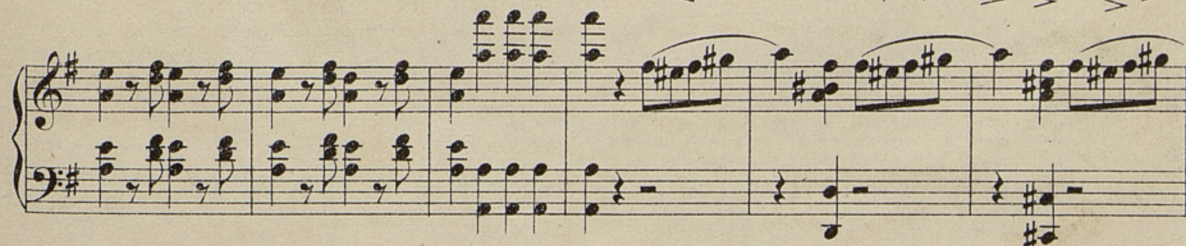

Marskens Mænd.
og Hede. Ned med Kong Erik! kom kun, har I Mod! I tamme
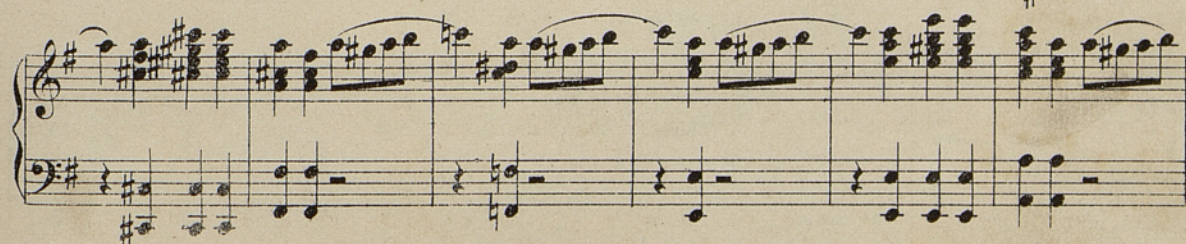

Kongsmænd, skjælv for Marskens Vrede.
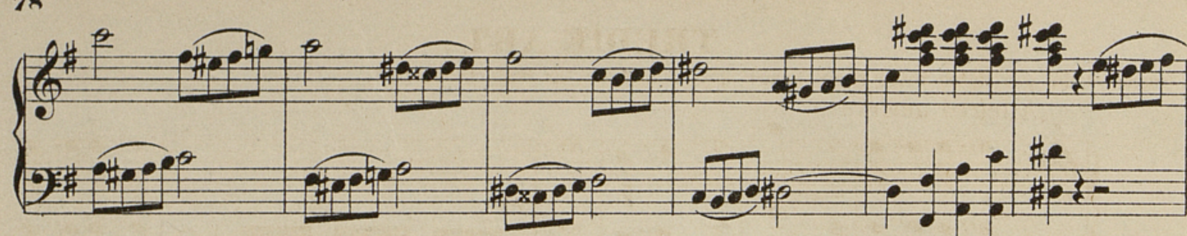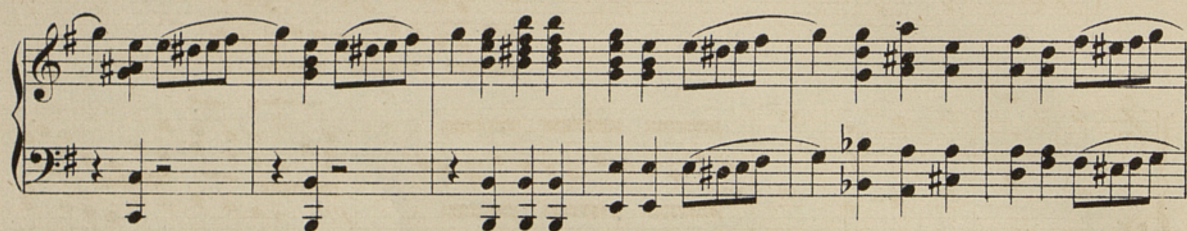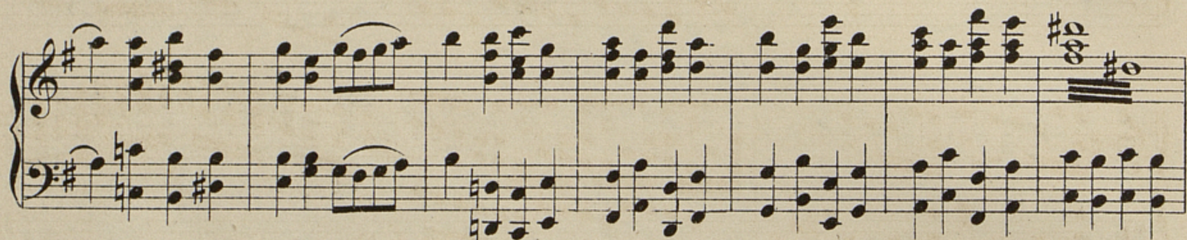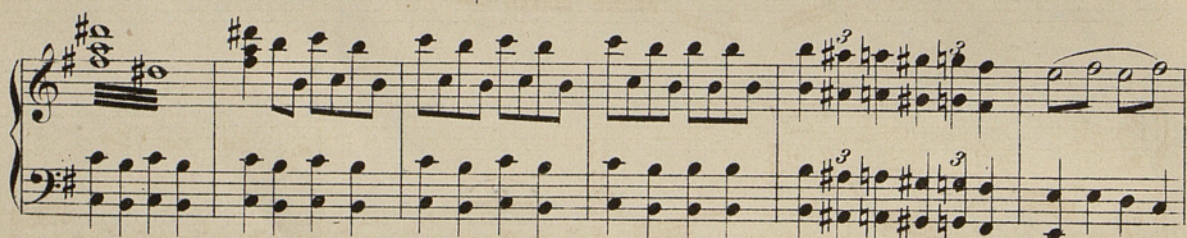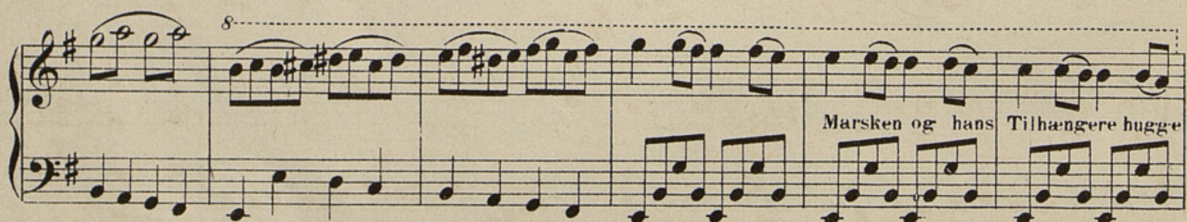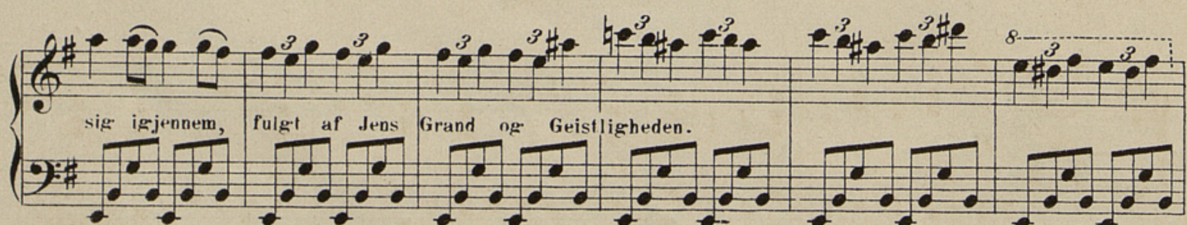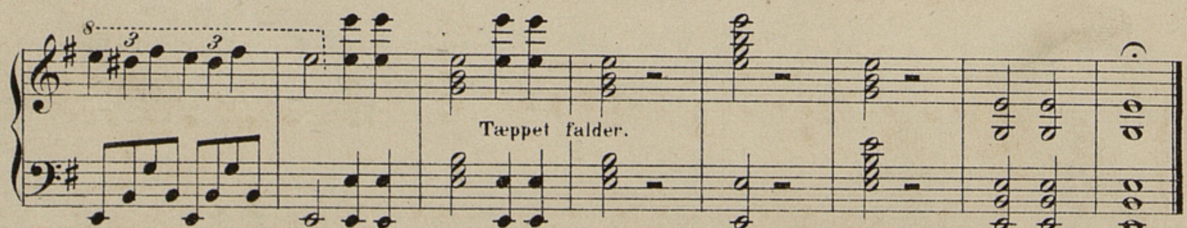



















8
Marsken og hans Tilhængere hugge


sig igjennem, fulgt af Jens Grand og Geistligheden.
8


8
Tæppet falder.

TREDIE AKT.

Skummel Hal paa Marsk Stigs Borg, svagt oplyst. Marsken og Rane komme ind.

Allegro moderato.

f pp p

pp pp

f

p f pp pp

crescendo f

p

p cre- Marsken og

-scen- do Rane komme ind i Samtale.

f p

Marsken.

Saa lo - ver I at lokke ham i

Rane. Marsken.

Baghold? Det lo- -ver jeg. Og tror I det vil lykkes?

poco rit.

Rane (dampet)

a tempo

pp

Jeg veed om Viborg He- -de i Sko- -vens Eensomhed en

sempre stacc.

løn-lig lille Re- de, som ik- ke mange veed! Der bag de sorte Kviste jeg

har min Lokke- mad, der mødes vi med Liste i fælles Hævn og Had!

f

Alt nøiere jeg vei-er, og skikker E-der Bud-

p

tr
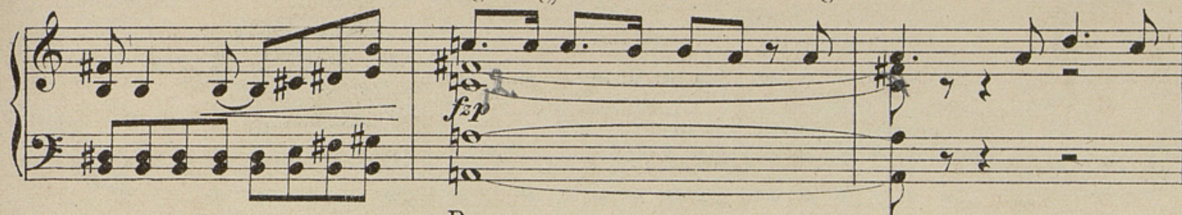
jeg tvivler ei om Sei- -er, naar blot vi holde
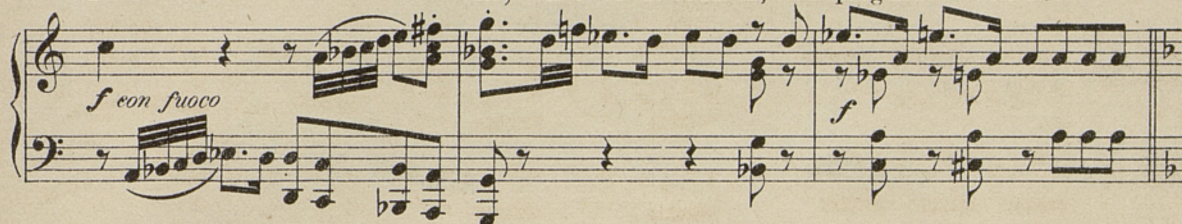
f
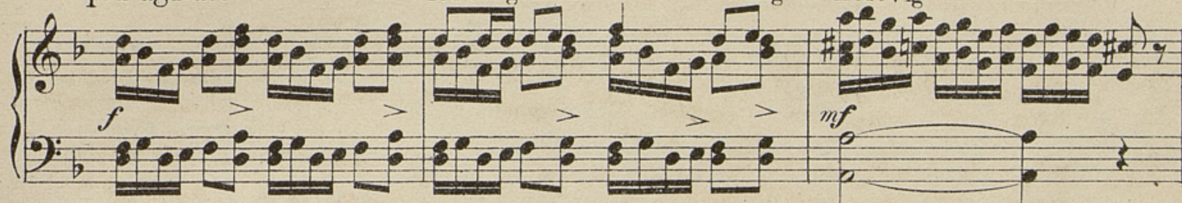
p
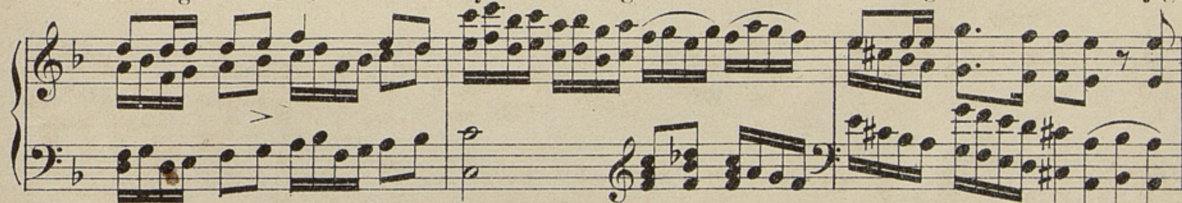
Marsken.
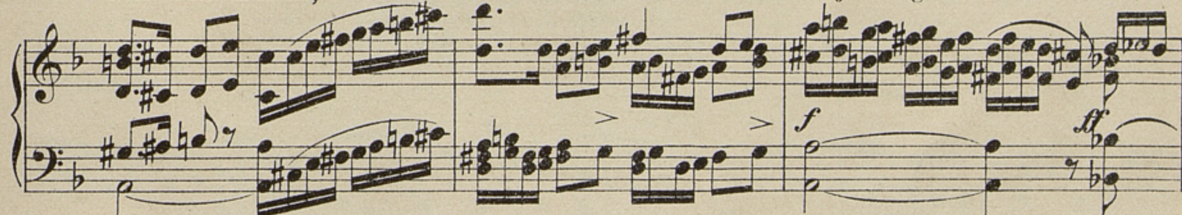
ud! Tak Ra-ne, du op- li- ver min Hu med di-ne
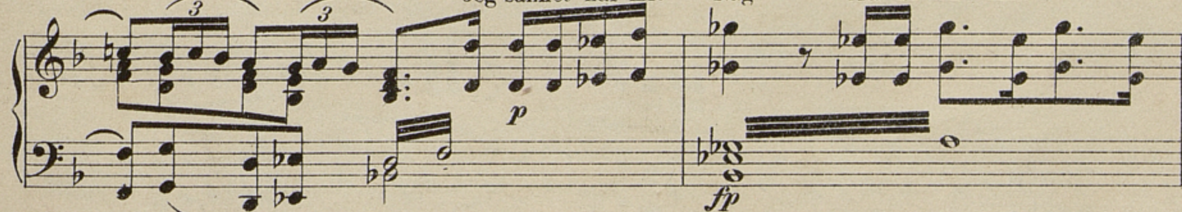

Raad! kun sig mig, hvad der driver dig selv til saa - dan
fzp
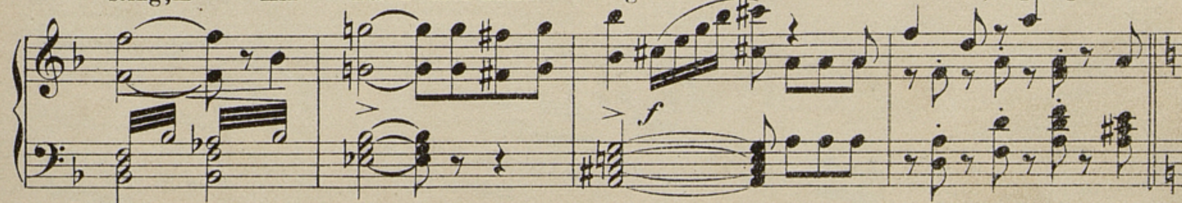

Rane.
Daad? Ha, vil I vi - de Grunden, saa spørg hans Sø - ster ad!
f con fuoco
f


più agitato.
Tre Gange har han lo - ved mig Hedevig til Brud!
f
mf


Tre Gange har han vo - vet at fly mig Narreskrud! Ti Gange fra hans Side jeg


lusked som en Hund,— men Hun - den kan vel bide sin Hjort i grønne Lund!
f
ff


Jeg sanket har mit Nag fra de tu - sind Naa - le -
p
fp


sting,— min Hævn skal komme bag - fra som Lossens Spring i
f

Spring!
De Sammensvorne (udenfor)
Marsk Stig Andersen!
Rane.
Hvem der?
ff der bankes paa Døren.
f
p
fp
p
Ha! Skjulmig Stig, jeg hø-rer Stemmer.
Marsken.
Kun vo - re
Venner dem jeg stævned hid!
f
f han gaaer op imod Baggrunden, og aabner Døren.
un poco più moderato.
pp
pp
De Sammensvorne træde ind.
Rane (for sig, mønstrende de Indtrædende)
En herlig Blomsterkost af Dan - - marks
A - del, Drost Tuko — og Grev Jakob — Arved
Bengtsen, — kun lutter Herrer uden Frygt og

Dadel!
(hilsende Jens Grand)
Og her en
Mand, som Aflad har i Lommen!
col 8
col 8
Marsken.
Vel-kom-----men!
Hver og Een vel-
kom----men!
col 8
Jens Grand.
Gud sig-ne Mø-det!
Marsken.
Ak, hvor mør-ktet Mø-de!
Jens Grand.
Men det skal ly-se
op i Danmark Stig!
Arved Bengtsen.
Ja over Eriks Lig, thi han maa
blø-----de!
cre---scen--do

più lento e maestoso, ben marcato.

Alle. Mør - - ket har os kaldet sam- - - men, Mør - - - ket vil os skil - - - le ad. Men her-in-de lu-er Flam - men af det sam- - me, stærke Had!

ff

col 8

ff sempre

tr

f

Marsken.
Ja ha-de vi ei Al-le Erik Glip-ping?
Alle.
Vi ha-de ham!
Marsken.
Og det er Hævn, hvorefter Al-le tør-ste
Alle.
Den ramme ham! Den ramme ham!

Più mosso con energia

Fra

Første Sammensvorn.
mig han stjal min Ære med mi-ne Fædres Leen.
cre - scen - do
Anden.
Mig sveg han givet Løfte, min Lykke til Meen!
Tredie.
Mig lagde han i Bøder for-uden Ret og Skjel!
Rane.
Mig krænked han og haaned fra Gry og til Kveld.
diminu - en - do
Grev Jakol.
Nok, og dog kun smaat til-ho-be, kun i Ha-vet som en Draabe; men vor

A - del har han plyndret, helst han vo - - re Bor - ge

f *p*

søn - - red! Alle. Hævn over ham!

crescendo *ff*

Hævn over ham! Hævn over ham! Han dø med Skam!

Fjerde. Jeg bærer paa min Skulder af hans Sværdod et Saar!

p *p* *cre - - scen - - do* *f*

Femte. Min Søn har han holdt fangen nu paa sy - ven - de Aar!

p *cre - - scen - - do*

Jens Grand. Nok, og dog kun

mf

Smaat til-ho - be, kun i Havet som en Draabe: men Guds

p *p* *p*

Kir - - ke har han plyn - dret, og Guds Al - ter har han

pp

Alle.

søn - - - - dret. Hævn over ham!

6 6 6 6 6

cre - - - scen - - - do

ff

Hævn over ham! Hævn over ham! Han dø med Skam!

6 6 3 3

Sjette.

Min Søster har han lokket fra hellig Klosterstand!

Arved.

Og

p *cre - - scen - do* *f*

mig har han sagt fredløs paa Land og paa Vand!

Marsken.

Nok, og dog kun Smaat til-

3

p *cre - scen - do* *f* *f*

ho - be, kun i Havet som en Draabe!

Andante assai.

Men min Kirke har han

p

plyndret, og mit Al - ter har han søndret, og min Æ. - re har han trampet, og

min Høisal har han svampet, og mit Hjerte har han saa - ret, og min Hustru har han daa-

cre - - scen - do *f*

Allegro assai.

ret!

Han iler ind tilvenstre, drager Ingeborg med sig og stiller hende frem for dem.

sem - - pre cre - - - scen - - - - do

Alle. Andante molto.

See hen - de Hvor kummerfuld!

p e dolce

Saa bleg som Snee! Saa sort som Muld!

cre - - scen - do

Allegro molto.

cre - - scen - - do al

Marsken og de Andre drage deres Sværd

Allegro moderato e maestoso.

Marsken.

Saa svær - - - ger Al - - le, med mig at staa og

col 8

Fru Ingeborg. Alle.
Svær - - - - ger!
fal - - - de Vi svær - - - - - - - ge!

col 8

Fru Ingeborg.
Marsken. Svær - - - -
Sværg ved Sankt Knud og ved vor Fru - e god!

col 8

Alle. Marsken.
ger! Vi svær - - - - - - ge! Ved E - ders Ar - ne

col 8

ei at sæt - te Fod, og ik - ke fær - des un - der grønne

Li - de, og ik - ke bænkes ved en Hustrus Si - de, før Eders Sværd er

Fru Ingeborg.
Før Eders Sværd er Marsken. Alle.
rødt af Eriks Blod! rødt af E - riks Blod! Svær - ger! Vi

svær - - - - ge!

col 8

de sænke Sværdene.

Allegro molto.

Rane.
Nu gjælder det at handle, og handle snildt.

Alle.
Nu gjælderdet at fange det sjeld - - ne Vildt!
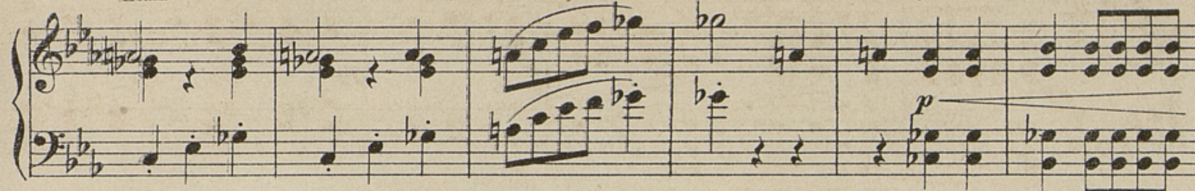
col 8

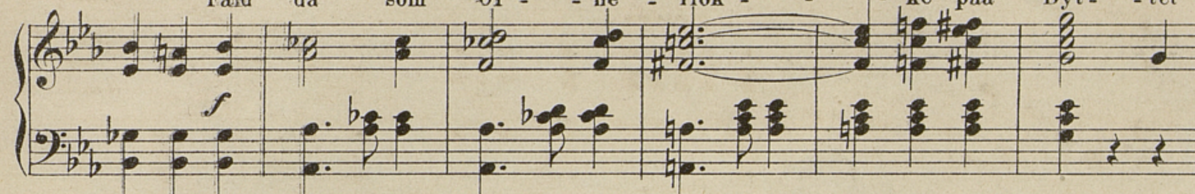
Rane.
Her kan da Jn - - gen lu - - - re om Hal - len her?
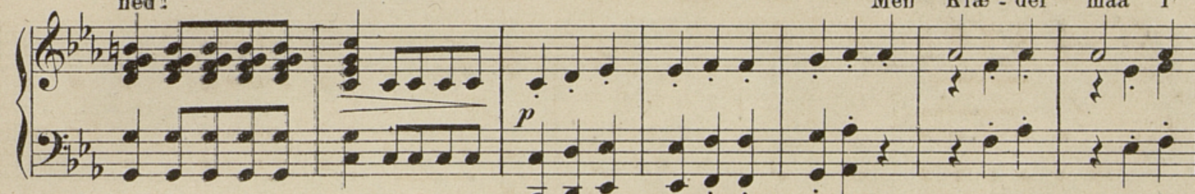
Alle.
Lid trygt paa dis - se Mu - re og vo - - - re Sværd!

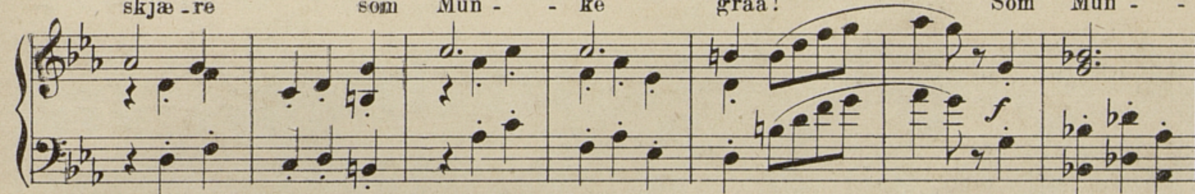
Rane. Jeg lo - - ver

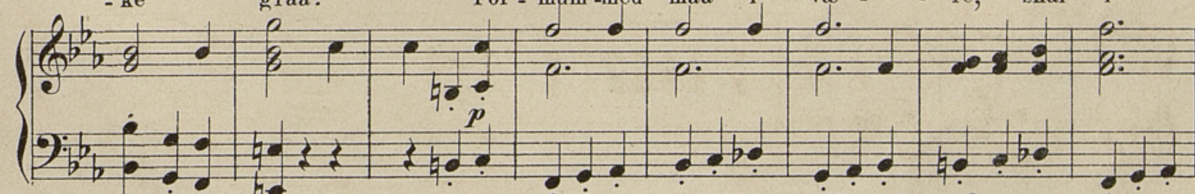
pp *f* *p*
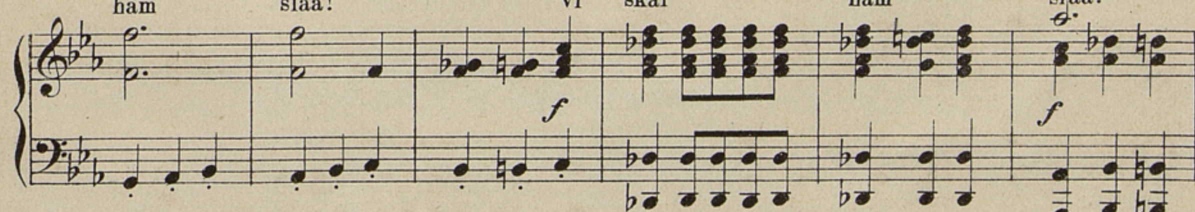

ham at lok - - ke (til Marsken) hvor - hen I veed!
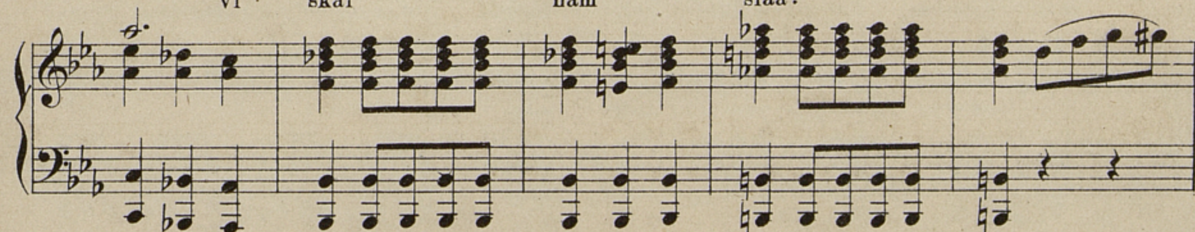

Alle.
Fald da som Ør - ne - flok - - ke paa Byt - tet
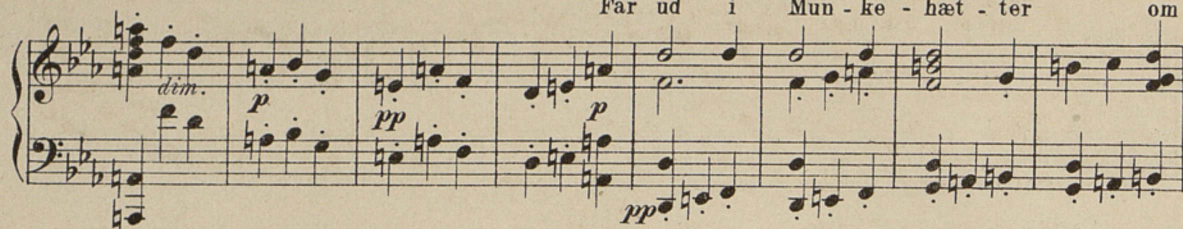

ned!
Rane.
Men Klæ - der maa I

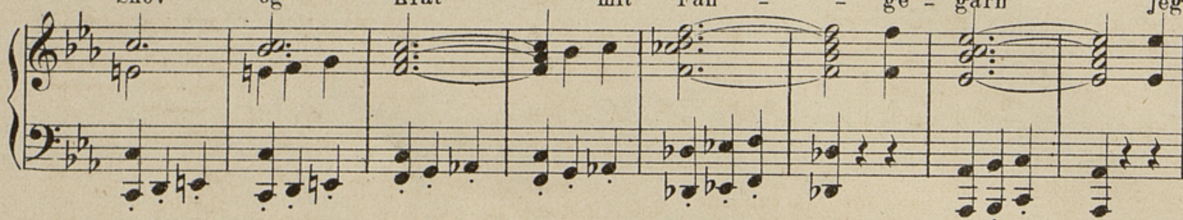

skjæ - re som Mun - - ke graa!
Alle.
Som Mun - -
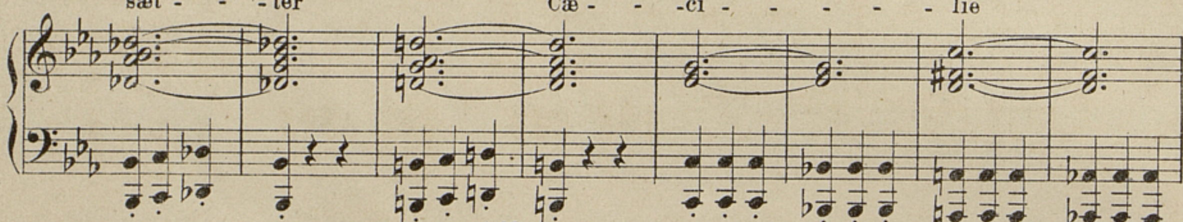

Fru Ingeborg.
Som Mun - ke graa
Rane.
- ke graa!
For - mum - med maa I væ - - re, skal I
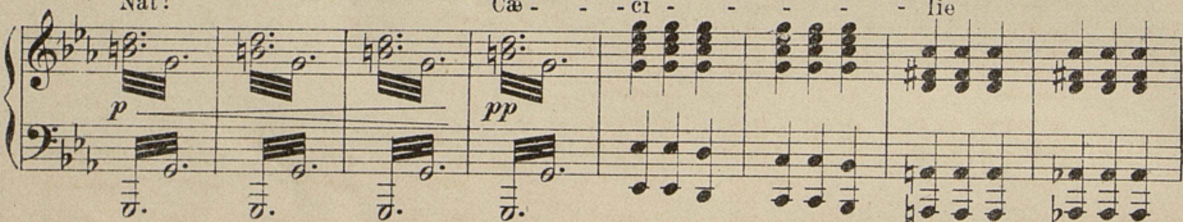

ham slaa!
Alle.
Vi skal ham
Fru Ingeborg.
Slaa slaa!
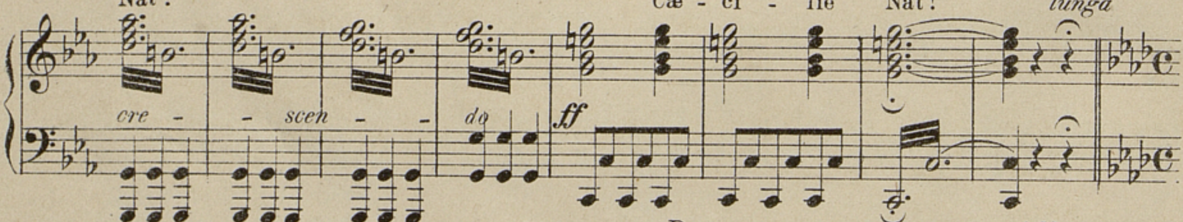

ham!
Vi skal ham
Slaa slaa!
ham!
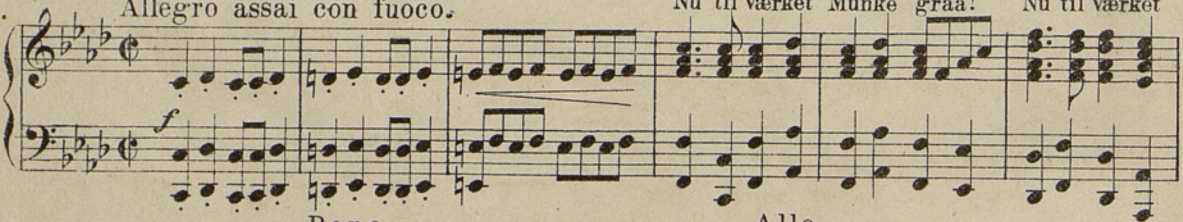

Rane.
Far ud i Mun - ke - hæt - ter om
dim.
p
pp
p
pp
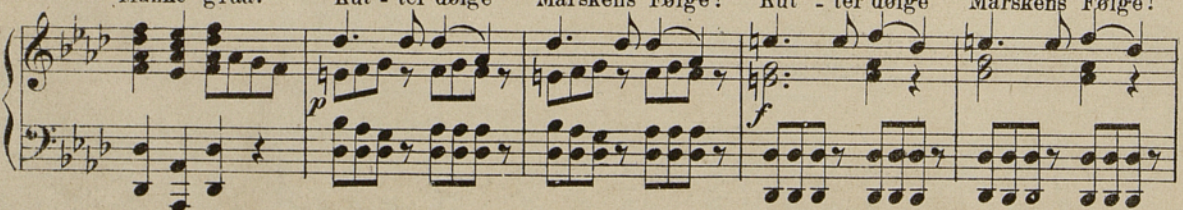

Skov og Krat mit Fan - - ge - garn jeg


sæt - - - ter Cæ - - - ci - - - - - - lie
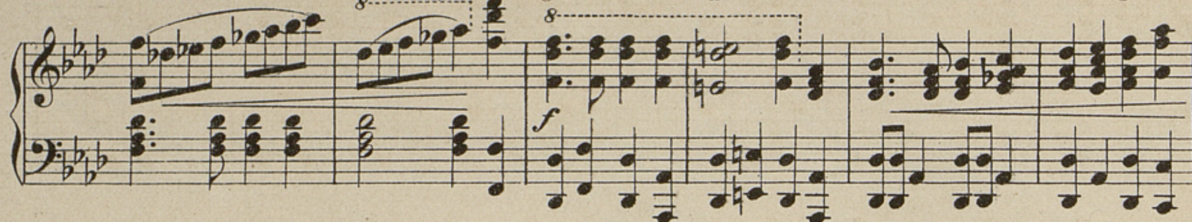

Nat!
Alle.
Cæ - - - ci - - - - - - lie
p
pp
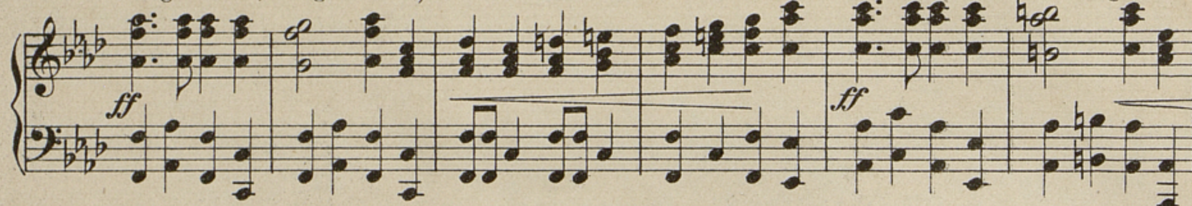

Nat!
Cæ - ci - lie Nat!
lunga
cre - - scen - - do
ff
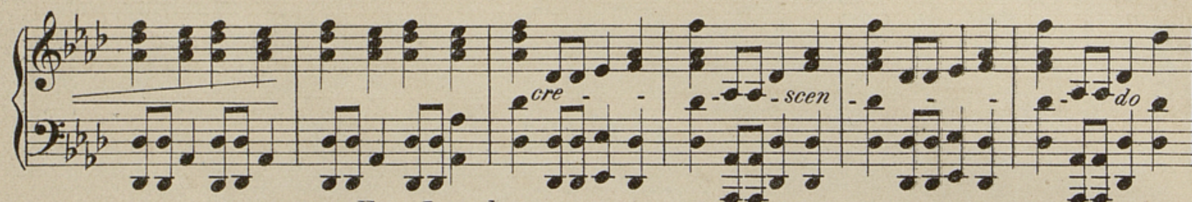

Allegro assai con fuoco.
Rane.
Nu til Værket Munke graa!
Alle.
Nu til Værket
f
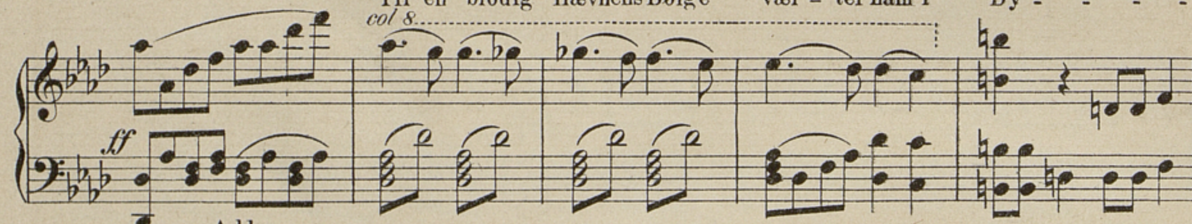

Munke graa!
Rane.
Kut - ter dølge Marskens Følge!
Alle.
Kut - ter dølge Marskens Følge!
p
f

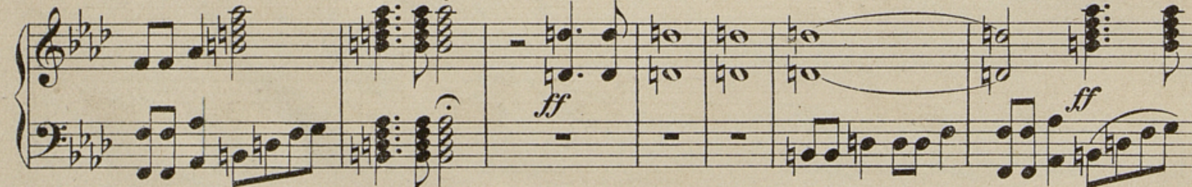
Fru Ingeborg.
Hør mig du Him-lens Mø, lad Straffen ik-ke tø-ve! Lad mig
f appassionato
ik-ke u-hæv-net dø!
Alle.
Hvor vi ham møde, Erik blø-de, hvor vi ham møde,
f cre-scen-do
Fru Ingeborg.
Giv ham tor-ne ful-de Vei-e Angst og U-fred paa hans Leie!
E-rik blø-de
Alle.
Hvor vi ham møde,
fz
f
E-rik blø-de!
Fru Ingeborg.
Lad mit Bil-led
f
ham for-føl-ge, stin-ge ham ved Dag og
Alle.
Hvor vi ham møde, E-rik blø-de,
Nat!
cre-scen-do
Fru Ingeborg.
Lad mit Bil-led, Jeg
Rane (afsides)
ff
Hæv-nens Bu-e spæn-der,
Fru Ingeborg.
ham for-føl-ge,
Rane.
Læg I saa Pilen paa! Jeg
mf
ff
mf
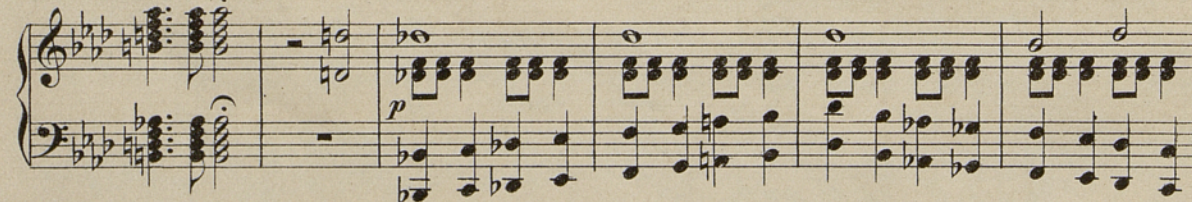

Alle (paa samme Tid)
Høre det, vor Frue god!
tvætter mine Hænder, I go-de Munke graa! Høre det vor Frue god!
Alle.
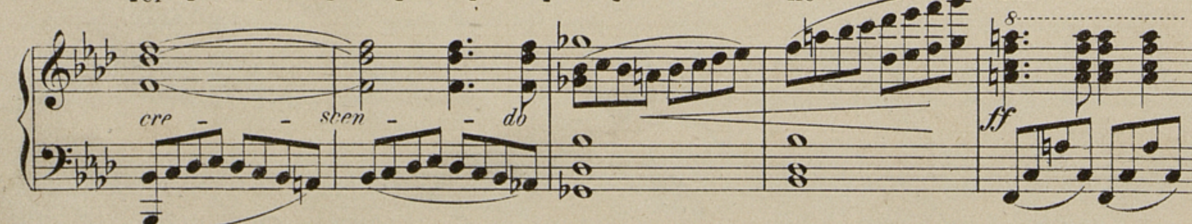

Ju-gen hvile, Jugen smile, før vi see ham i hans Blod! Hø-re det vor Frue god!


cre - - scen - - - do


Fru Ingeborg.
Til en blodig Hævnens Bølge væl - ter ham i Dy - - - -
col 8


Alle.
Vor Frue god!
-bet brat!
Marsken.
Sankt Cæ-ci-lie Nat
Alle.
Sankt Cæ-


cilie Nat!
Marsken.
Vi mø - - - - des brat!
Alle.
Sankt Cæ -


-ci - - - - - - - - - - - lie Nat!
cre - scen - do

8

Alle gaa undtagen Fru Ingeborg.

diminuendo

pp

p

pp

p

pp

Fru Ingeborg.

L'istesso tempo.

Nu er min Sjæl et Flammehav tændt op af Ha - dets

f

f

Meno Allegro.

Kjerte, — og før han brændes op der - af

ff

ff

Lento.

før stil - - - - les ei mit Hjerte!

p

pp a piacere

morendo

Andante.
Marsken (for sig)
Stærkt det gaar mod Uf - redsti - de, Ar - me Land, hvor du vil li - de, og jeg selv, vil jeg selv finde Fred for min Fod, for min Viv, mine Smaapiger kjære?
Marsken kommer tilbage
p fz p mf
più lento espressivo assai.
Fru Ingeborg.
Byg dig paa Hjelm en Borg saa god, der skalst du tryg - gelig væ - - re. Ellerdrag til Havs! Nor - riges Drot er Stig Andersen god, han vil dig vel Snekkerne skikke! Og sav - ner min Hus - bond Perler og Guld, din Hus - tru sav - ner dem ik - - ke.
pp mf
12/8

Det bæ - res mig for Sankt Cæ - ci - lie Nat, den vor - der paa Jord min

sid- - -ste! Mø - der du E - rik, da hils hambrat, du

hil - - se fra In - geborgs Kis - te!

Plant ingen Liljer paa min Grav, de var mig for rent et

Følge, kun mør - - ke Ved-bend, og Lyng, og Lav, som

kan mit Slegfrednavn døl - ge! Kun

vogte du, Stig, vo - re Døt - tre smaa, de blomstre som Lundenes Ro - ser! Christ

give de aldrig vandre maa om Dø - re med Tig - - ger-

cre - scen - do

dimin.

po - ser!

Marsken (gjør Vold paa sig selv)
Fly mig min Hjelm lad os skilles brat, jeg

fz

ff

verder saa vegom Sinde!

Fru Ingeborg.
Marsk Stig! Jeg si - ger E - der

p

Tu - sind Godnat! glem al - drig din sør - gen-de Kvin - - - - de!

mf

Marsken.
Tu - sind God - nat!

Fru Ingeborg.
Tu - sind God - nat!

Marsken.
Tu - sind Godnat!

Begge.
Tu - - sind God - nat!

f a piacere

f

p

pp

de gaa hver til sin Side.

pp

En Hal i Kongsgaarden i Viborg med aaben Svale. Rane staar ved et Vindue, og seer ud. Jægerchor og Horn høres fra Gaarden.

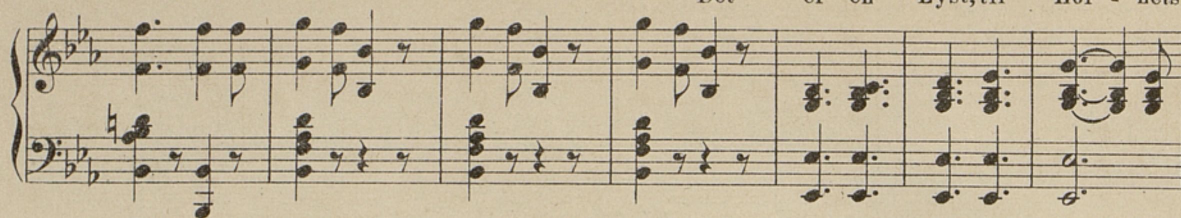
Allegro vivace.
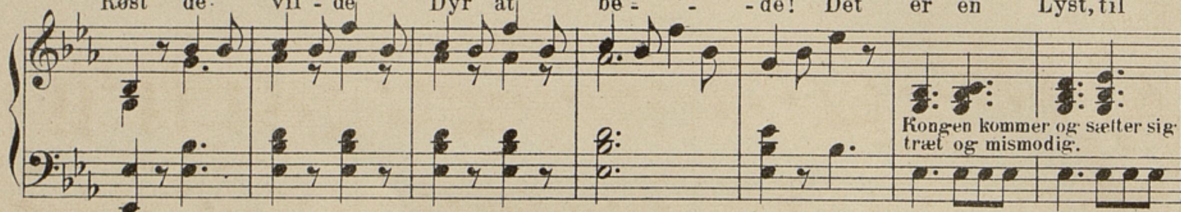
f (Horn bag Scenen)
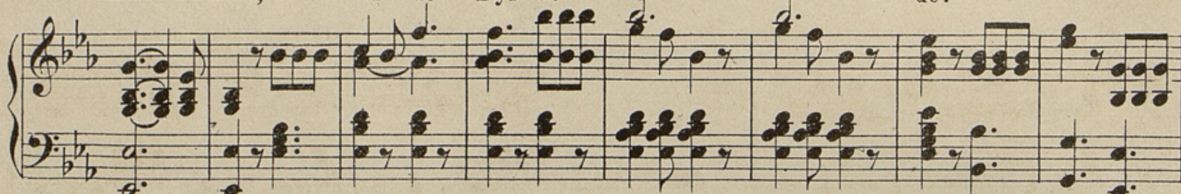
f
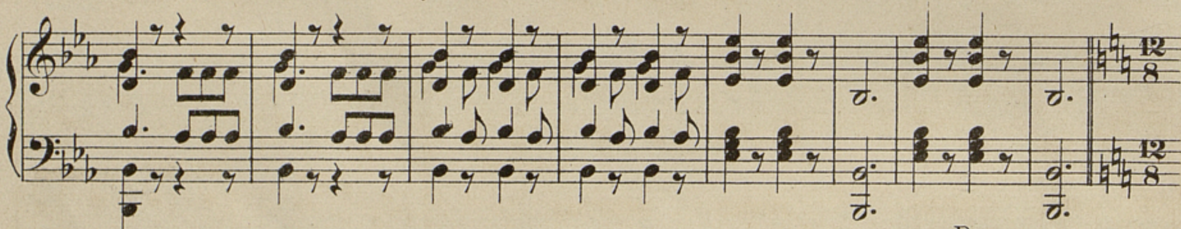
Jægerchor (udenfor)
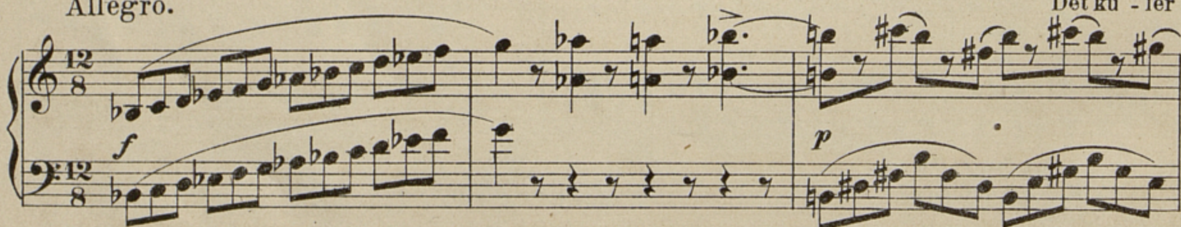
Til-hest! Til-hest! Til-hest! i fe-jen-de Blæst, ud o-ver Myr og He - de! ud o-ver Myr og He - de!
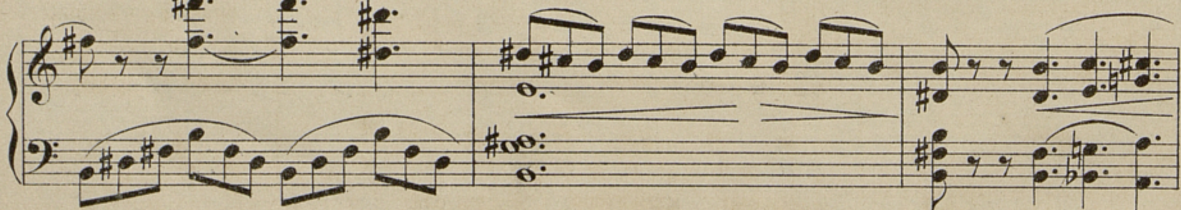

Det er en Lyst, til Hor - nets
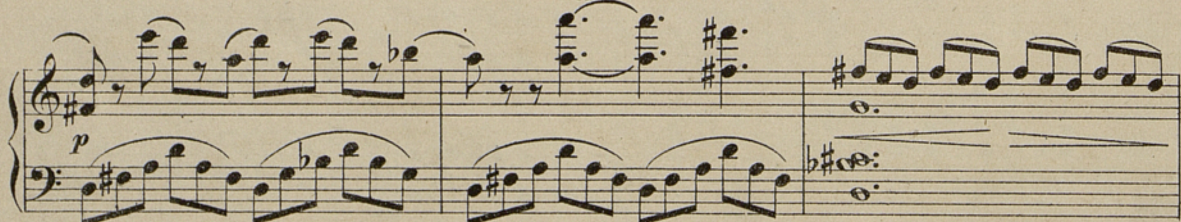

Røst de vil - de Dyr at be - - - de! Det er en Lyst, til
Kongen kommer og sætter sig træt og mismodig.


Hor - net Røst, de vil - de Dyr at be - - - - - de!


Rane.


Allegro.
Det ku - ler


op! En frisk No - vem - ber - blæst!
Men Skoven


lu - - - - - - - ner.

Skalvi sad - le Her - - re?

p più ritenuto

rallent.

Andante.

Kongen.

Hvorfor er der saa knapt med Jægere?

f *Recitativ.*

Rane.

O! vi er nok! De er ved Hedebranden.

f

Kongen.

Ha! Mind-es du den Kveld vi brændte He - - - - - den? da jeg i Vildskabslogen Brand i

f

Lyn - - - - - gen!

pp

Allegro.

p

Saa vidt som Øi - et rakte det

p

flammed op af Glød i Glød!

Kloster - klokken

klemted, og Him - len var saa rød..

fz

f

Det knittred og det knaste, et Hav af Gnister blussed

p

op høit over E - ge - purlet og

Trækapellets Top.

f *dim.*

Der steg et Skrig af Heden fra alle Fugle - - re - - der

p

smaa, Rævens Unger hyled med

fp *fp*

Hede - - lærken graa. Den gule Gyvel

f *sem -*

flammed, mens Røgen vælted over Land, Viben brændte

- pre cre - - - scen - - - do

Vingen, — Det var en He_debrand!

f f a piace - re molto rall. f dim. p

Lento assai.

Uge-dag der efter jeg skimted den fra Søens Vig: Alt var tyst og sluknet, —

pp

He - den laa Lig. Høit o - ver Dødningbaa - - - ren

pp pp

o -ver den brændte Lyng og Pors, stegsom et ræddeligt Gjenfærd et sort, forkul - let Kors!

pp f

Rane.

Kom Herre Konge, Jagten er beredt!

ff mf

Kongen.

Mig tykkes, Ra - ne, Heden som jeg brændte, med al dens fa - vre

f p

Rane.

Fu - gle - liv og Fred, det er min e - gen Sjæl! Fly slige Tanker!

ff

Kongen.

Jeg kval - te Fug - le - san - - gen i mit

cantabile

Bryst, —

Ak, jeg er mæt af Li - vet

og dets Lyst!

Rane.

Kun onde Drømme, Herre!

Kongen.

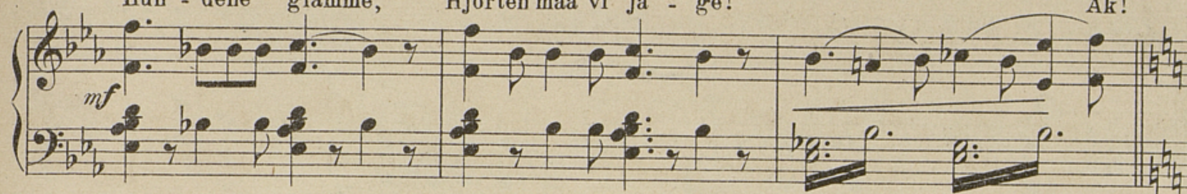
Ja! Jeg har drømt om

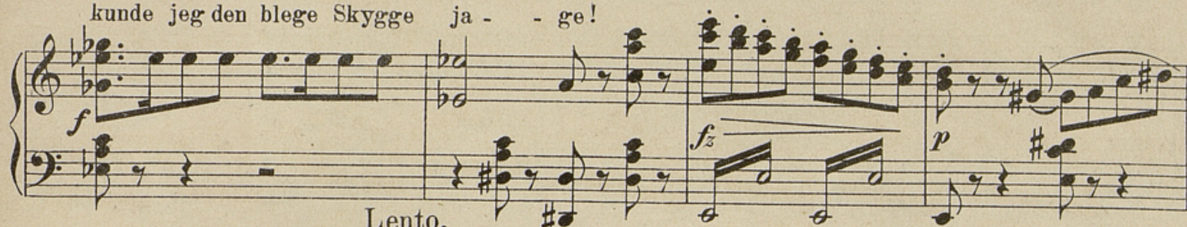
In - - geborg i-nat! —
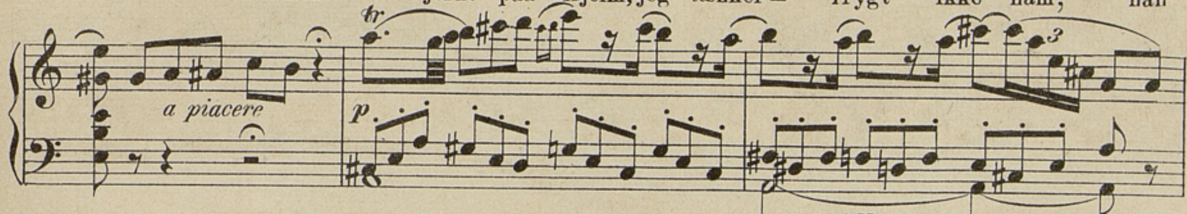
Allegro.

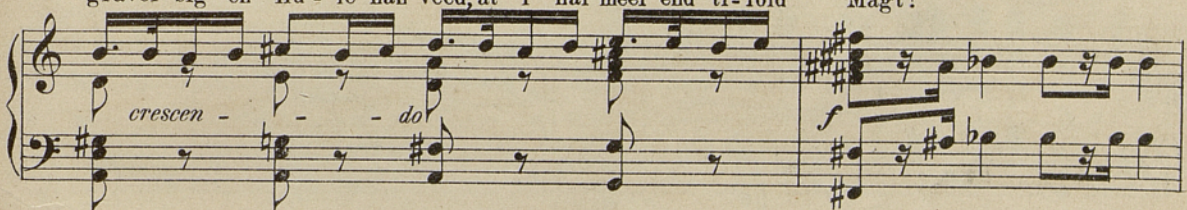
Rane.
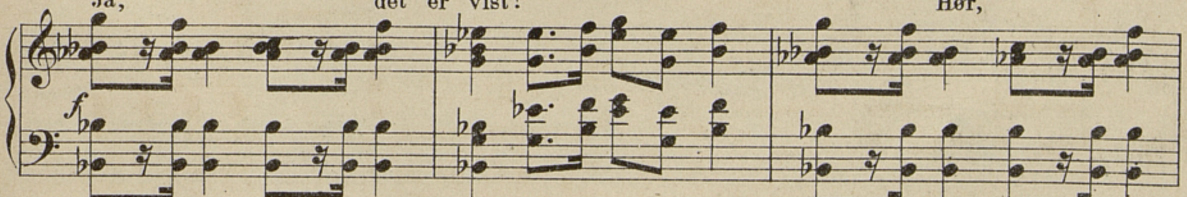
Tys! Herre, hører I de mun - tre To - ner?
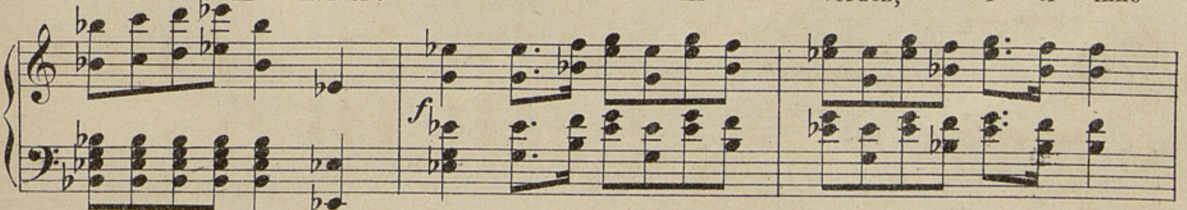

Kongen.
Hun - dene glamme, Hjorten maa vi ja - ge!
Ak!
mf
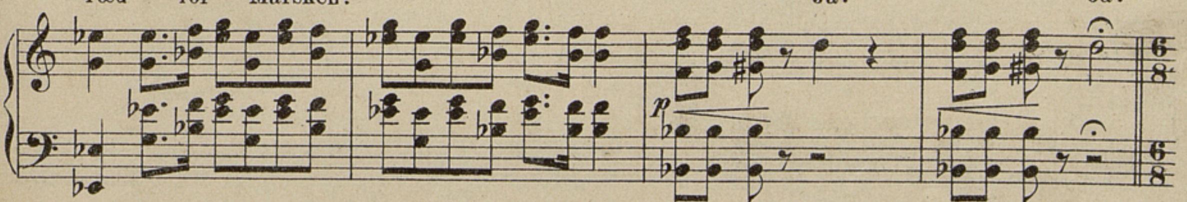

kunde jeg den blege Skygge ja - - ge!
f
fz
p


Lento.
Rane.
Hvor er vel Marsken?
Fjernt paa Hjelm, jeg tænker - frygt ikke ham, han
a piacere
p


Allegro.
graver sig en Hu - le han veed, at I har meer end ti - fold
Magt!
crescen - - do
f


Kongen.
Ja, det er vist!
Rane.
Hør,
f


atter Hornet kalder! Viis Verden, I er ikke
f


Kongen.
rœd for Marsken! Ja! Ja!
p

Allegretto vivace.

det vil jeg — Haardt imod haardt!

Blæsten vil ja - ge Taagerne bort!

Fly mig mit Sværd! min Pisk og min

Bue! Hvad skulde tru - e i

Sven - denes Hær? Hvad skulde tru - e i Sven- - denes

Hær? Hør nu, hvor Gan - gerne stam - pe med

Hov! Ud i den vil - - -

Jægerne.

-de den blad - - - - løse Skov! Naar Løvet har hvisket

sit sidste Farvel, naar Frosten har frisket den sor - te

Slaaen, jag da Raaen, jag da Raaen, da har du Held!

Kongen.

Følger mig Svende!

op alle Porte!
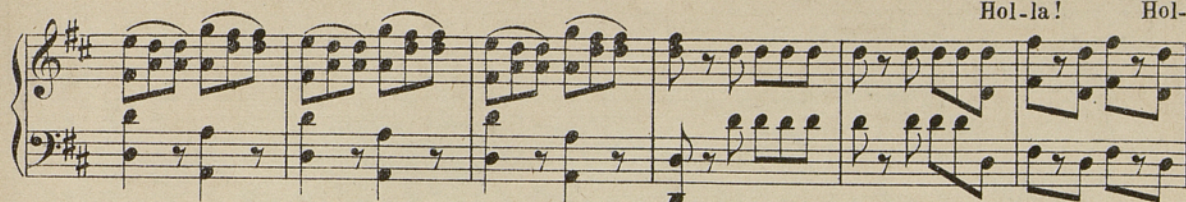
Jægerne.

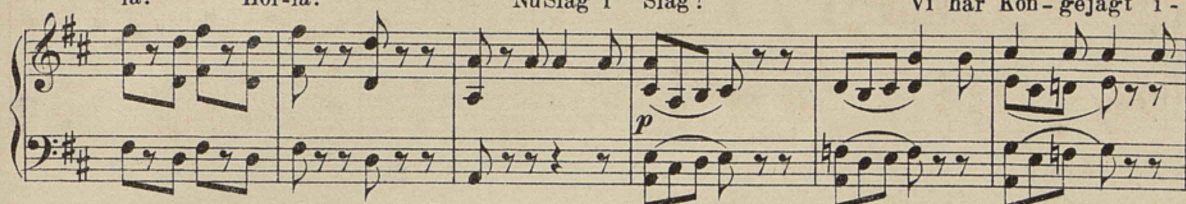
Buen af Staal skal naa sit Maal!

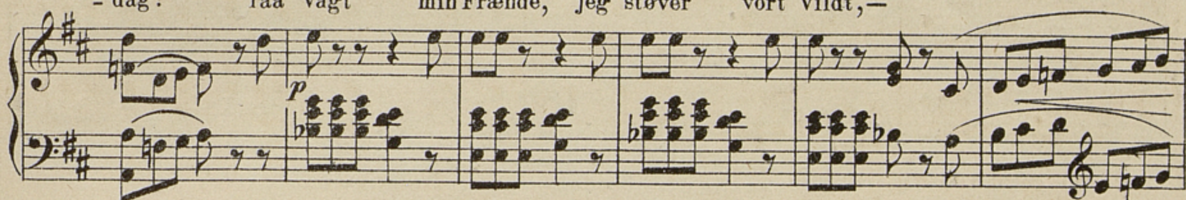
Lad springe, Pilen har
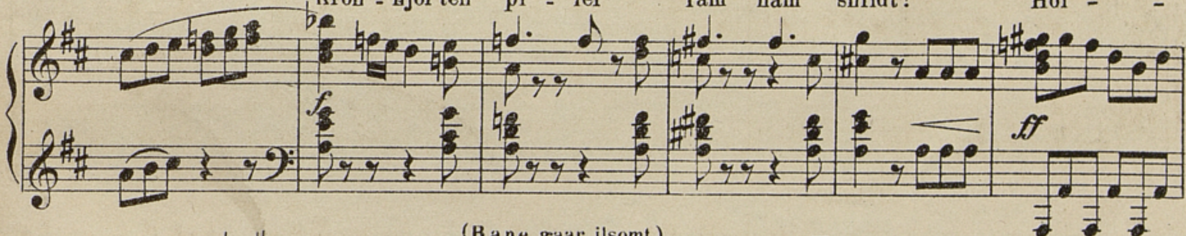
Vinge! Naar Løvet osv.
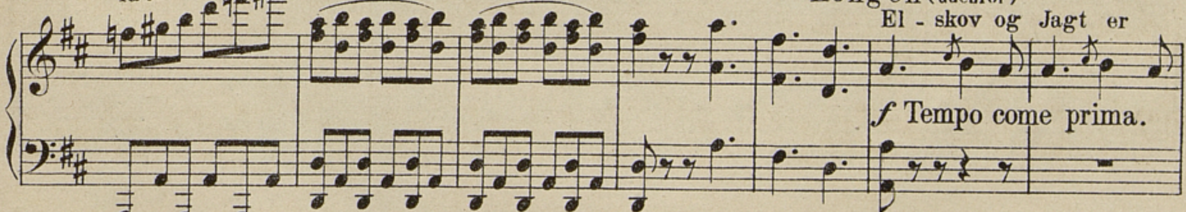
Kongen.
Elskov og Jagt er Li - vets Fest!
Jægerne.
Jag da Raaen!
Rane og Kongen.
Els - kov og Jagt er Li - vets Fest!
Jægerne.
Naar Løvet har hvisket osv.
Tilhest!
Tilhest!
Presto.
ff sempre
Kongen iler ud, fulgt af Jægerne.

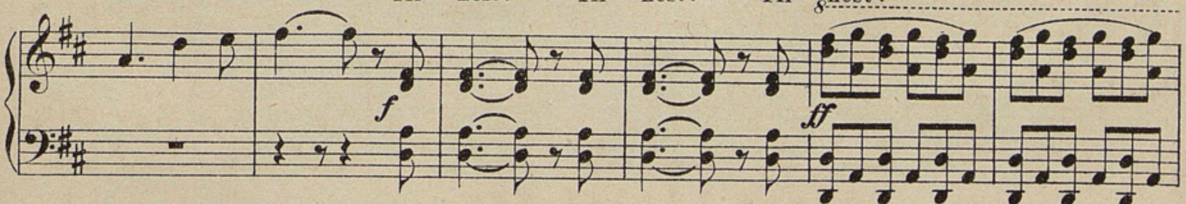

Rane.
Hol-la! Hol-

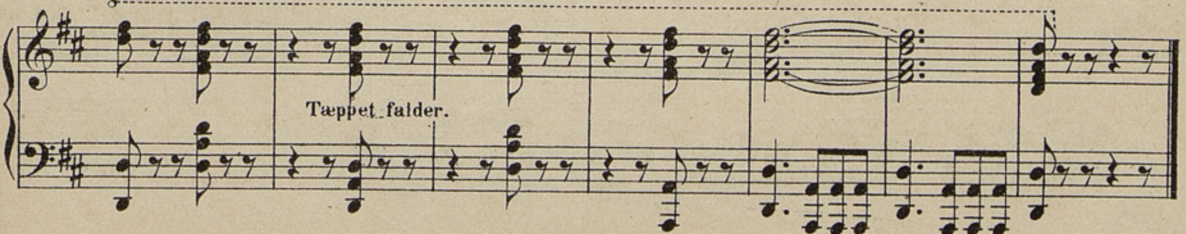

la! Hol-la! Nu Slag i Slag! Vi har Kon-gejagt i-
p


-dag! Paa Vagt min Frænde, jeg støver vort Vildt,—
p


Kron-hjorten pi-ler ram ham snildt! Hol-
f
ff


la!
(Rane gaar ilsomt)
Kongen (udenfor)
El-skov og Jagt er
f Tempo come prima.


Li- -vets Fest!
Jægerne (udenfor)
Til-hest! Til-hest! Til-hest!
Presto.
f
ff


Tæppet falder.

4de AKT.

Et Sted i Skoven; Høiskov og Ellekrat. De Sammensvorne, med Munkekapper over Rustningen, om et Baal. Marsken paa en Træstub i Forgrunden.

Allegro moderato.

pp

p

dim.

p

p
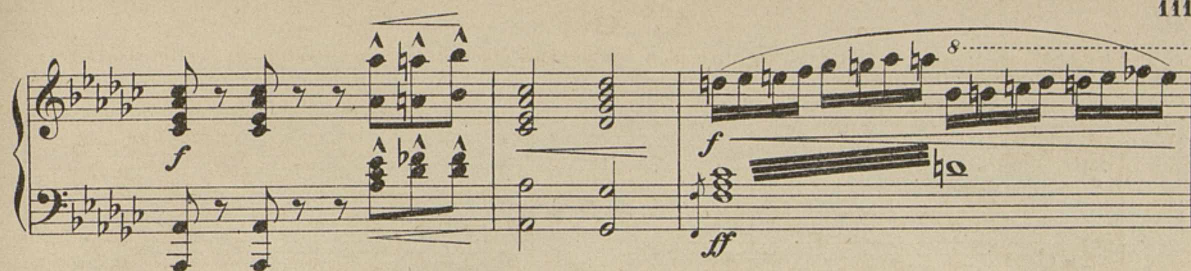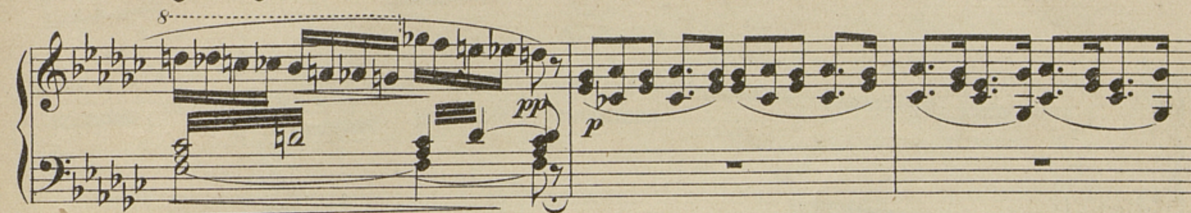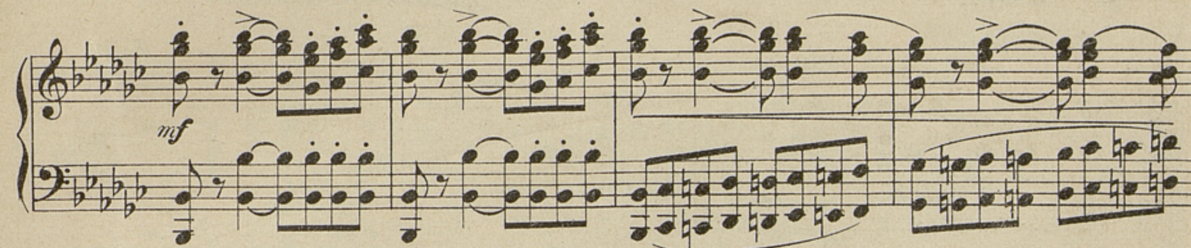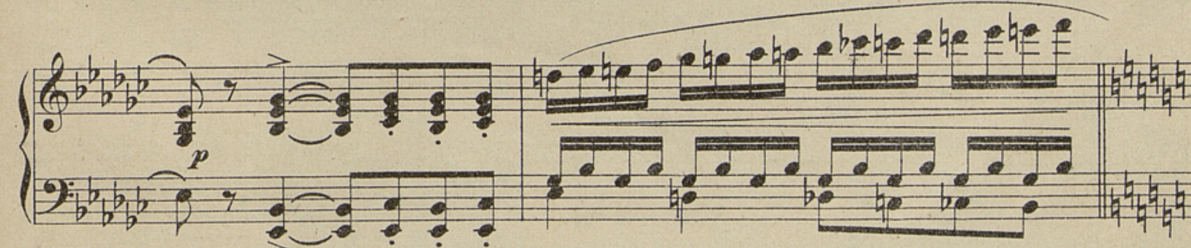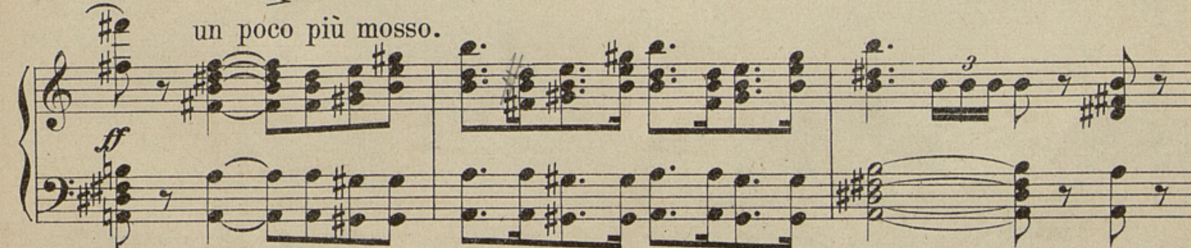
fz dim.

fz

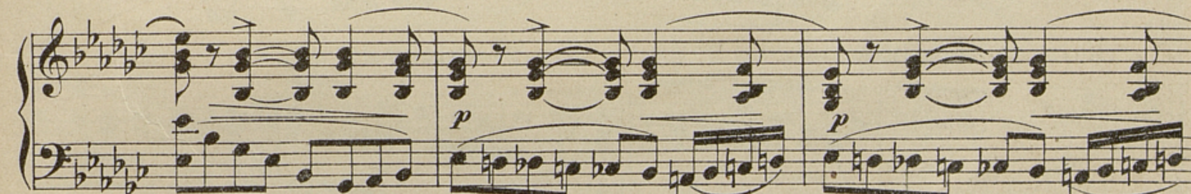
p

p

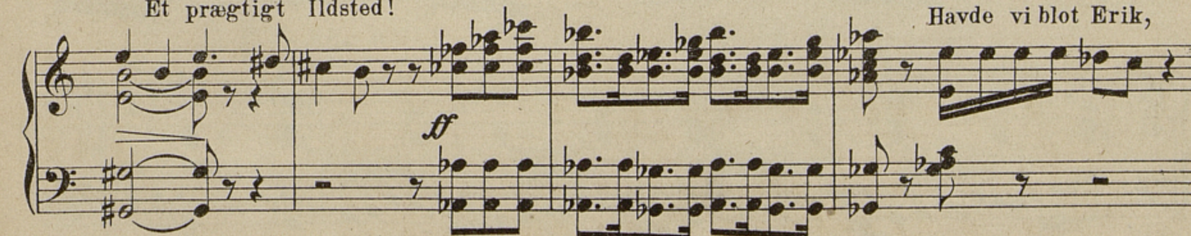
f


f
ff

pp
p

mf

p
p

p

un poco più mosso.
ff

Arved Bengtsen.
Et prægtigt Ildsted!
Grev Jakob.
Havde vi blot Erik,
ff

Arved.
han skulde faa Behandling som en Helgen! Ja, som Sankt Lars; Haha!
f
p
Grev Jakob.
Rag op i Flammen, — Her var det
f
Ra - ne stævned os tilsammen; han vilde skikke Bud!
f
f
Arved.
Kom lad os de - le os og gjø - re Ud - kig!
p
p
mf Nogle blive ved Baalet
og lægge Kviste til, de Fleste speidende ud til Siderne.
p
p
pp

Andante espressivo.

Marsken

p dolce *mf* *pp*

In - ge - borg, min Sjæl, mit Hjer - te, ak, hvor li - der du i - nat? lig - ger du i Dø - dens Smerte, lig - ger du for - glemt, for - ladt?

p *f*

Har Du Storm til Sjæ - - lemes - ser, mens mit Hæv - - ner - sværd jeg hvæs - - ser? mens mit Hæv - nersværd, mit Hæv - nersværd jeg hvæs - ser!

p *f* *fz* *f* *p* *pp*

Ingeborg, min Sjæl, mit Hjerte, ak, hvor lider du, hvor li - der, hvor lider du, hvor lider du i - nat?

p *p* *pp*

cre - - scen - - do

Allegro come prima, ma più agitato.

Arved.
Nei Ingen

mf

De Sammensvorne komme tilbage

øi - - nes!

Grev Jakob.
Hav-de vi blot

mf

Ra - - ne!

En af de Sammensvome.
Tud lidt i Hornet!

Grev Jakob.
Nei! I

p

kun-de kal-de Jæ-ge-re paa Vei af E- -riks Føl-ge! Husk vi maa os

p

mf

døl - ge, —

Arved.
Husk vi er al - le med i Mun-ke-leg!

p

En Sammensvoren.
Der er en Hyt - te hist, men ingen Ra - ne!

p

pp

Più mosso con energia.

f
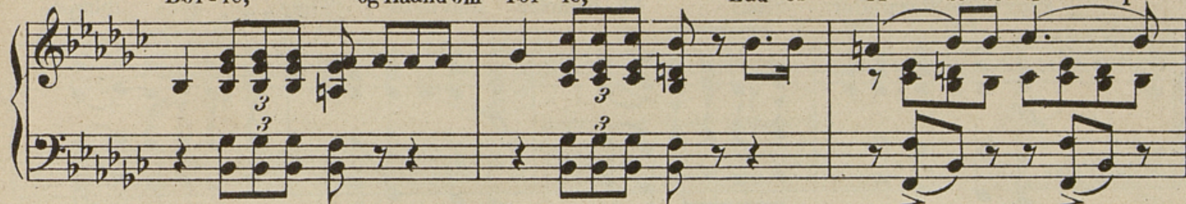
Marsken.
Saa lad os ri - de, det er paa Ti - de! Nu Fod i
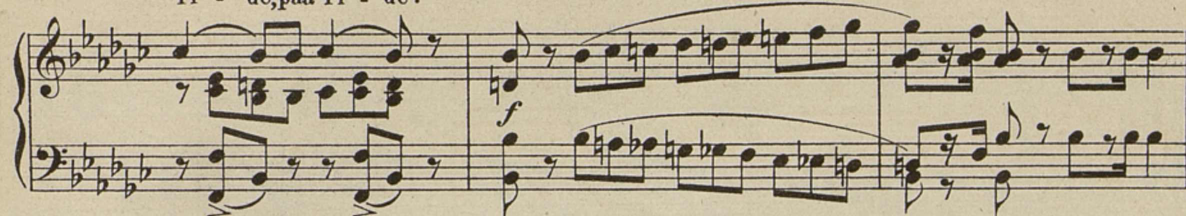
3
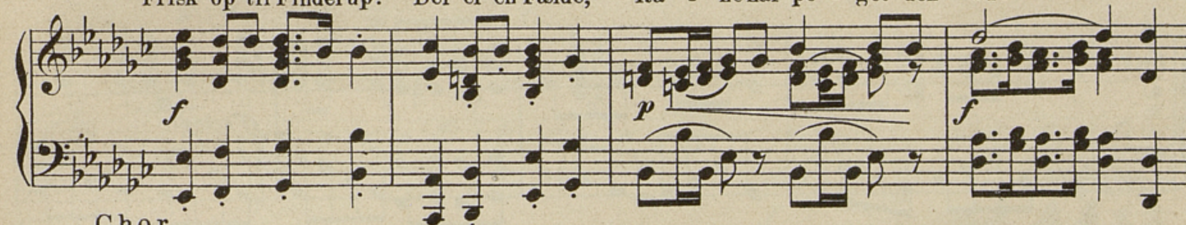
3
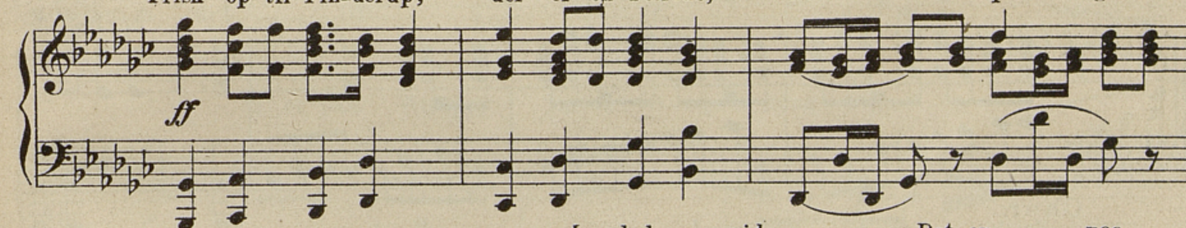
3
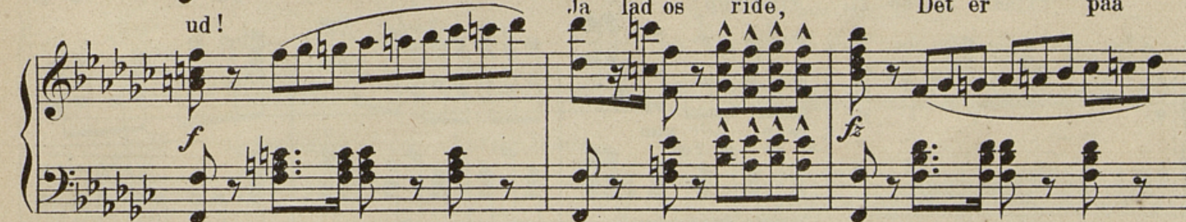
3
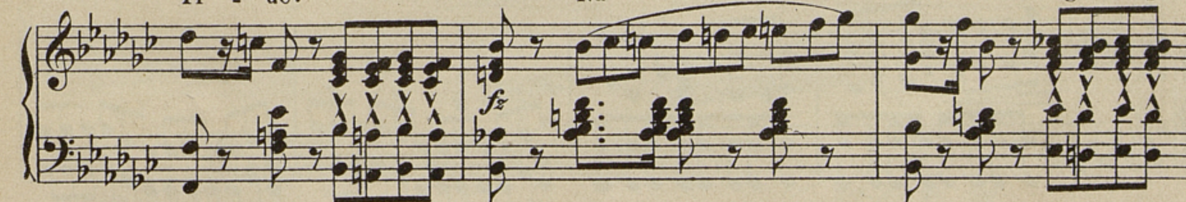

Bøi - le, og Haand om Tøi - le, Lad os ri - de det er paa
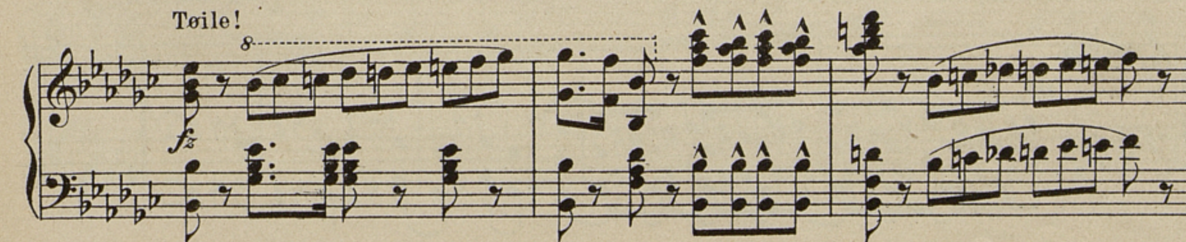

Ti - de, paa Ti - de!


Frisk op til Finderup! Der er en Fælde, Ra - ne har pe - get den ud!


Chor.
Frisk op til Fin-derup, der er en Fæl-de, Ra - - ne har pe - - get den


ud!
Ja lad os ride, Det er paa


Ti - de!
Nu Fod i Bøi - le og Haand paa


Tøile!

Marsken.

Frygt ikke Storm eller Slud! Nu kommer Hævnens Time, dens dumpe

ff ff

Chor.

Klokker kime! Buk Jer for Marsken, I rystende Elle!

ff

ff sempre

Marsken.

Til Fin - derup!

Chor.

Frisk op til Finderup!

ff Alle gaa

p

pp

Andante assai.

Kongen og Rane komme ind.

Kongen.

Et ud-brændt Baal! men ingen
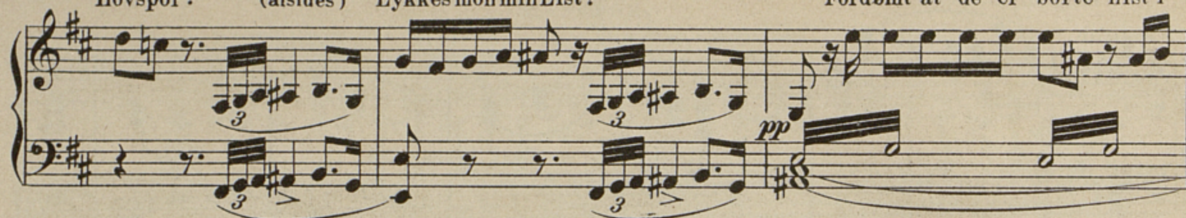
Jæ-gere! Hvad vil-de du ved Mosen go-de Rane?
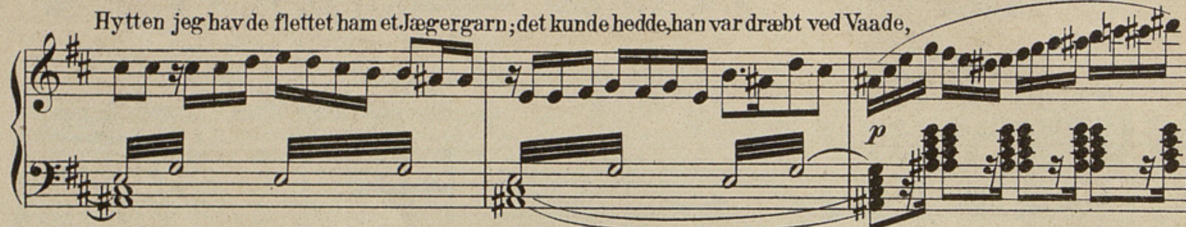
Vi er paa Vildspor jeg er træt og hung-rig
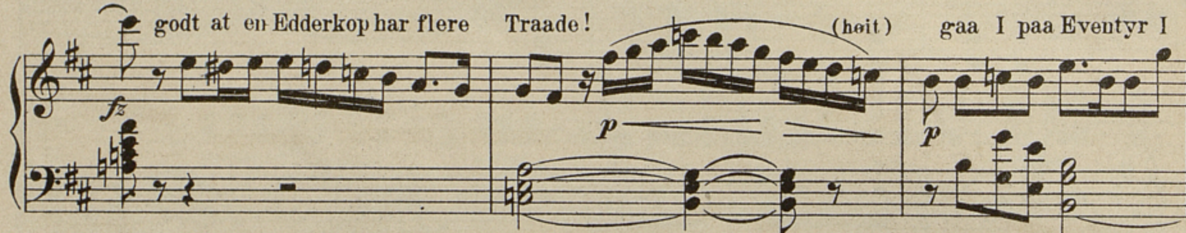
kold og fortumlet af den barske Blæst.
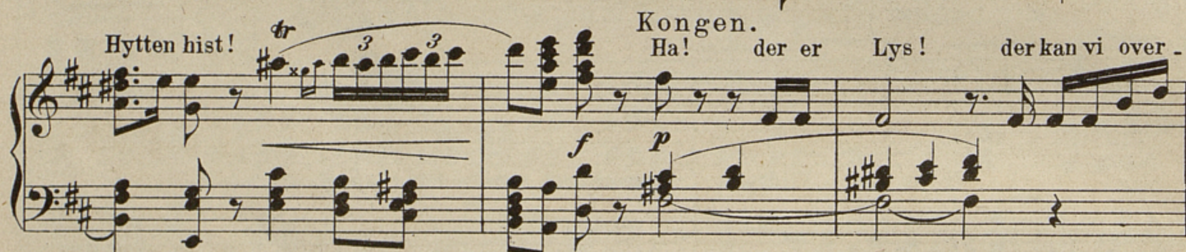
Rane (speidende)

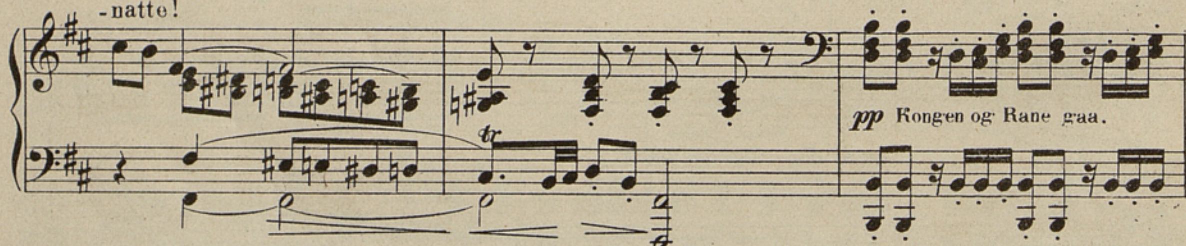
Vent Herre Konge, jeg skal Veien fin-de, her seer jeg
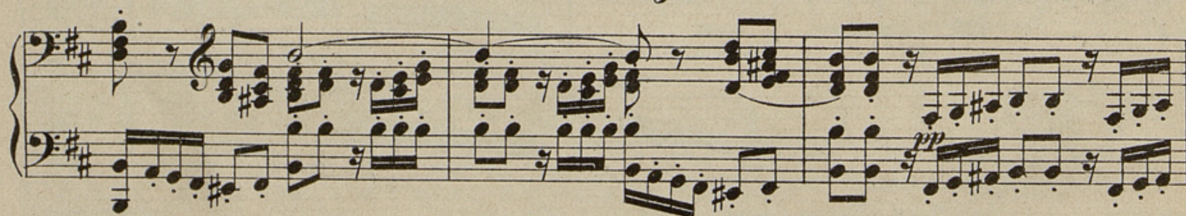

Hovspor!
(afsides)
Lykkes mon min List?
Fordømt at de er borte hist i
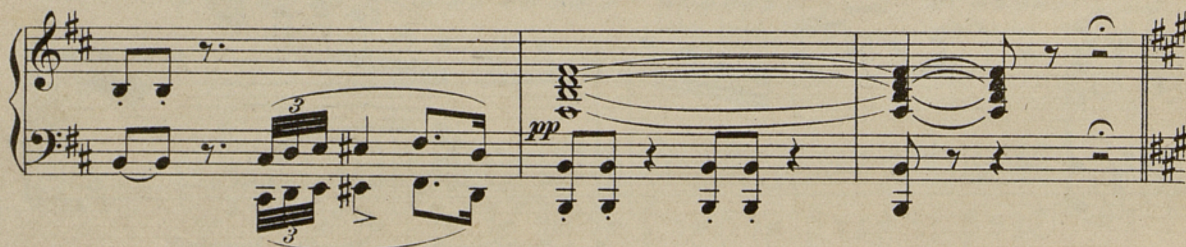

Hytten jeg havde flettet ham et Jægergarn; det kunde hedde, han var dræbt ved Vaade,


godt at en Edderkop har flere Traade!
(høit)
gaa I paa Eventyr I


Hytten hist!
Kongen.
Ha! der er Lys! der kan vi over-


-natte!
Kongen og Rane gaa.





Det Indre af en Hytte i Skoven; et simpelt Crucifix og Bedeskammel tilhøire. Tilvenstre noget kløvet Brænde, hvorhos en liden Haandøxe. Midt i Bagvæggen en Halvdør, tilvenstre for Døren en Glug. Tusmørke.

Adagio.

p sempre dolce

p

Aase (lytter og seer ud)

For hvert Vind - - - pust Lø - - vet fal - - der!

p

hvilken vældig Bladeregn!

Jor - den si - ne Smaa - børn kal - der, det er

Vintrens visse Tegn. Hvil - ken væl - dig Bla - deregn, det er

Vin - trens visse Tegn. Hvilken vældig Bladeregn, det er

Vin - trens vis - - se Tegn. Vin - trens vis - se Tegn!

pp rall. pp

Allegro.

Tys! Hvem ri - der vel i

pp pp

Lun - de saa barsk en Kveld? Der glammer ingen

pp

Hun - de, hvem er det vel? Jeg hø - rer

fp

Svær - - de klirre, og

He - - ste - trav— men kan ei gjen - nem

f

stirre det Taagehav! Jo, Taa - ge-

slø - ret letter, og grant jeg saa, de er i Munke - hætter, i Kutter graa

più tranquillo

En sælsom Mun-ke - ska - - - re, med Sværd ved

tænder en liden Lampe ved Crucifixet

Lænd! Jeg vil dog Klostret va - - - re for Ufredsmænd!

Andante espressivo.
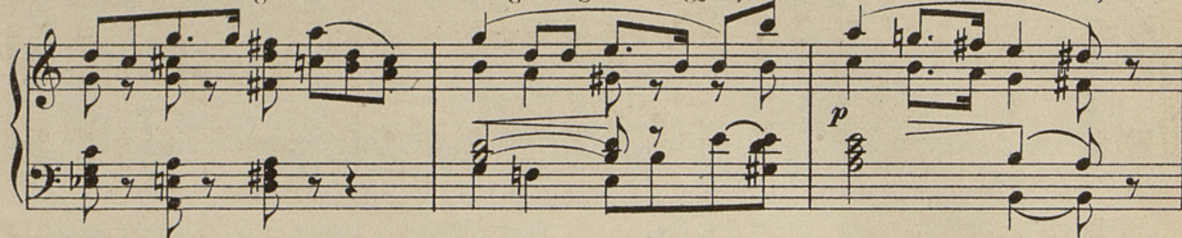
dolce

Godt, at jeg kom i
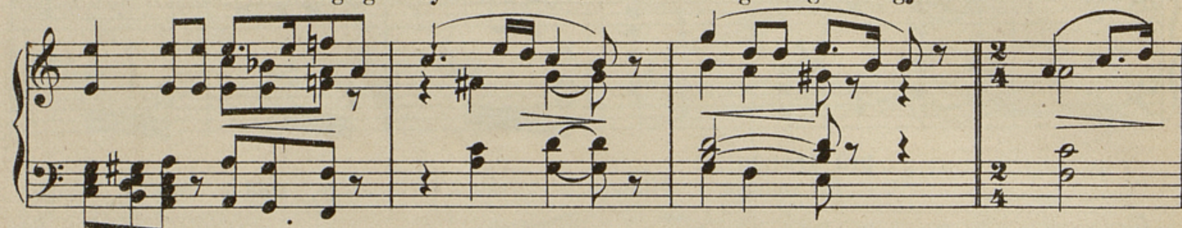
Klosterfolkets Værge! End bedre, at de undte mig den lille Hytte her, da Fader dø - de;

thi uden Sko - ven kan jeg ikke le - - - ve, hvad enten den er

bladløs el - ler grøn! Den gav mig Fred igjen, den blev min Kir - ke,
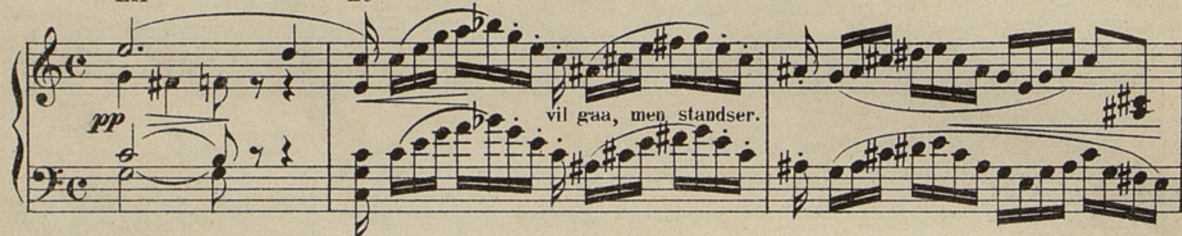


tøm - ret af knudret Eg og ly - se Birke Den gav mig Fred igjen! Den blev min
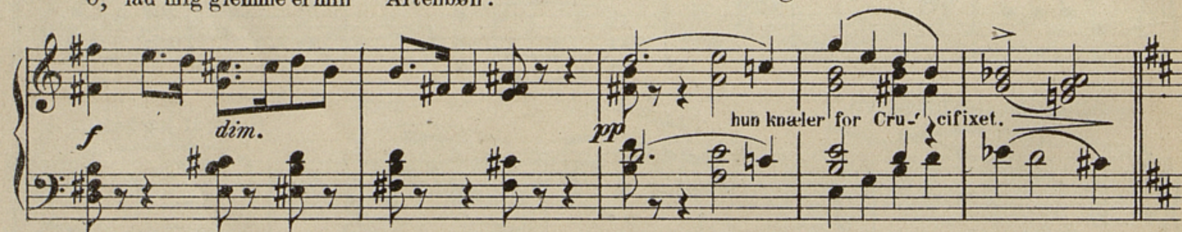


Kir - - - - ke!

più mosso.
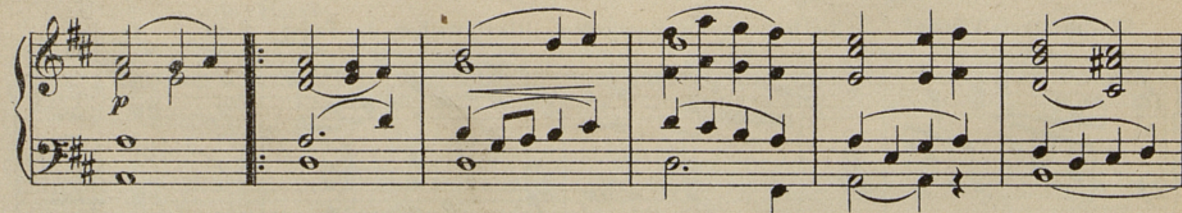


O, lad mig glemme ei min Aftenbøn!
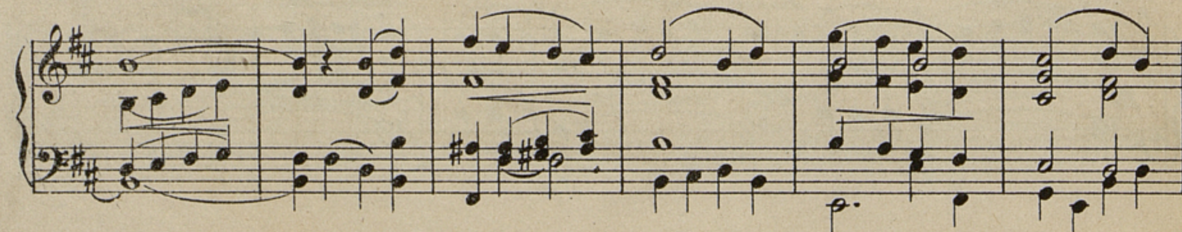
Lento e religioso.
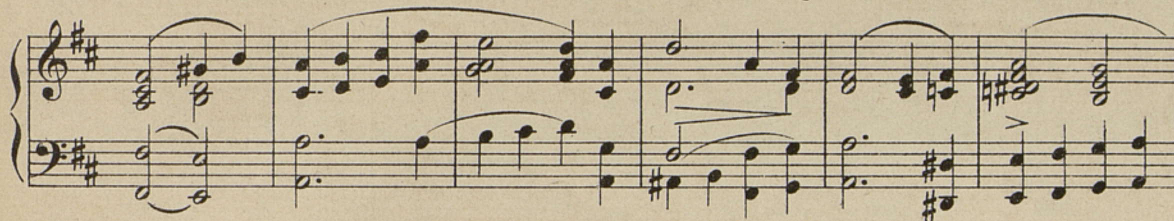


1. Jeg be - der for hver en vei - fa - rende Sjæl til vor Fru - e
2. be - der for hver, som er kom - men paa Vei ad Guds Himmerig



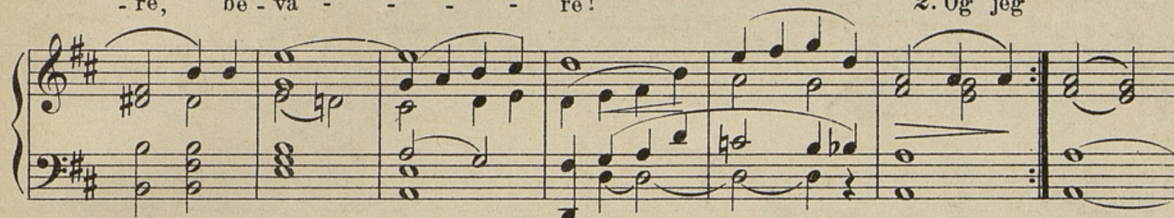
mild; Og jeg be - der for hver, som er u - de i Kveld: lad ham
til, ja jeg be - der for dem, og jeg be - der for mig: lad os



ei fa-re vild! Gud naa-de os Al-le i Fa - - -
ei fa-re vild! Gud naa-de-lig Al-le be-va - - -

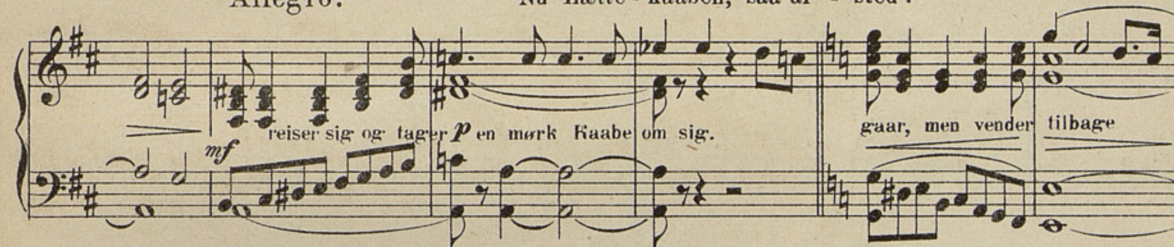


-re, i Fa - - - - - re!
-re, be-va - - - - - re!
1ste Gang | 2den Gang
2. Og jeg
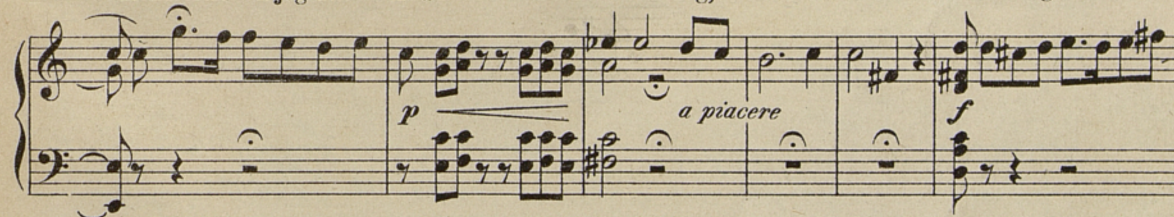


Aase.
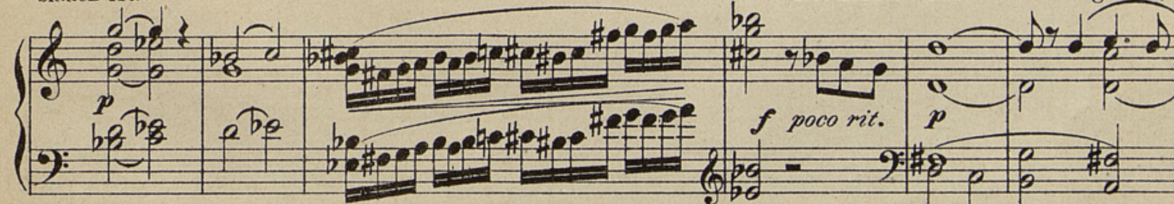
Allegro. Nu Hætte-kaaben, saa af-sted!



Men Hornet vil jeg have med! See dog, hvor Sølvet skinner! Det drager Kloster-
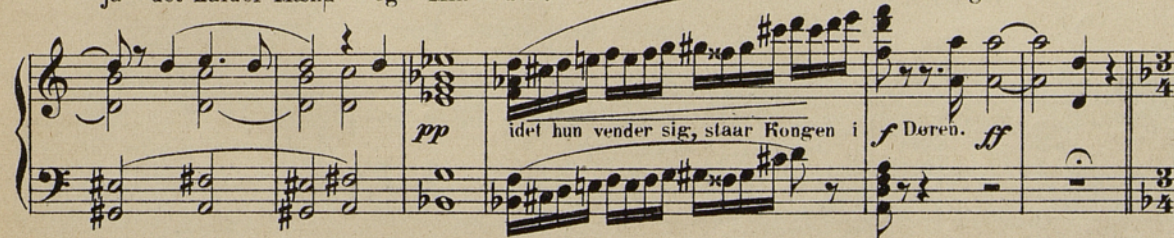


-slaaen fra! "Det kalder Mænd" — Kong Erik,



Allegro.

ja det kalder Mænd og Min-der! Kong E - rik!



Allegro molto.

Kongen.

Fa - vre, sø - de

Kongen iler mod hende med udbredte Arme.

Jom - fru - mø - de i en Stund saa nat - te - kold!

Ræk mig di - ne Læ - ber rø - de! Ræk mig

cre-

dine Læ - ber rø - de!

Aase.

Vogt Jer, Her - re, brug ei

- scen - do

Vold!

Ufred nok i Land og Ri - ge, Hyttens

Kongen.

Liden Jom - fru, liden Jom - fru, lad dig

Fred I tør ei svi - ge—

si - - - ge! Slaa ei Kors som for en Trold!

spænder Sværdet af og

hænger det paa Væg gen.

f *dim.* *p*

Lad i di - - ne blø - - de

Ar - me bort mig drøm - me den - ne Nat! Glem - me

Aase.

Stor - - - -mens Hyl og Har - - me, Vogt Jer,

f

Kongen.

Li - - - - den Jom - - fru,

Her - re, slip mig brat!

fp

Aase. Kongen.

lad dig si - - - ge! Vogt Jer Her - re slip mig brat! Li - - -

f *p*

- - den Jom - fru, lad dig si - - - - - - ge!

p

Jeg er vant til Kys og Smi- - -

p

Aase (griber Øxen)

- - - len! Jeg er vant at svin - ge Bi- - - len, det har

f *rall.*

Far mig lært ved Mi- - - len, jeg er ei saa heelt for-

a tempo *p*

Kongen (gjenkjender hende)

- ladt! Li-den Aa - se! Li - den Aa - se, lad dig hil - de,
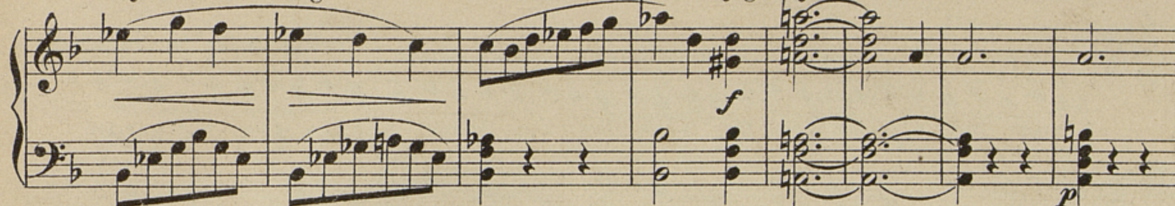
f *p*
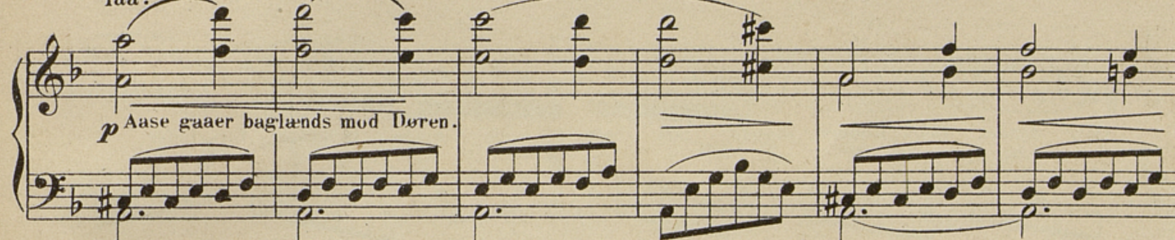
er det Dig min Du- - - - - e
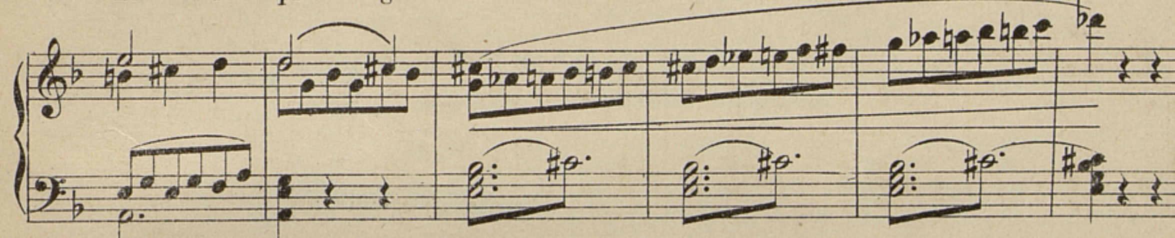
p
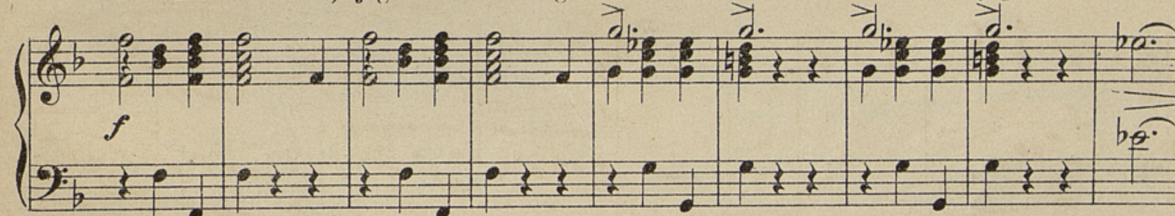
graa, nu jeg kjen - der dig du Lil - - le, jeg
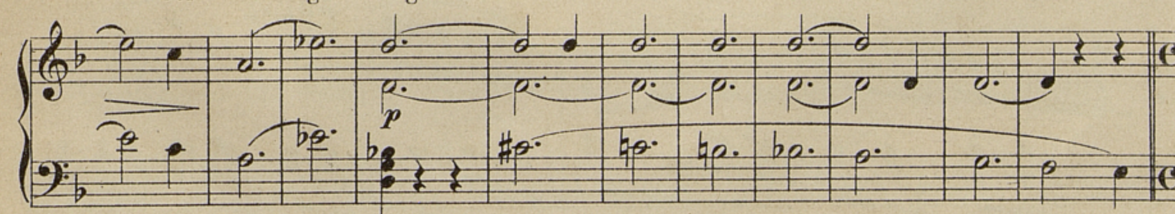
tr
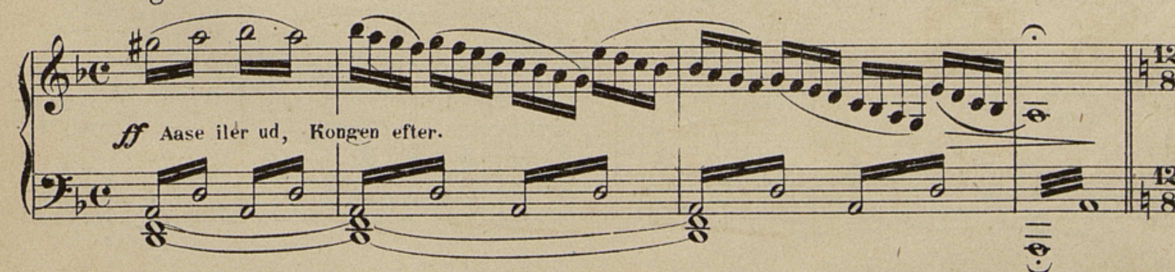

Aase.
kjender dig du Lil - le! Nu jeg kjen - der Jer som
f
p


Kongen.
Bliv min fav - re El - le - pi - ge! Bliv min fav - re
faa!
p
Aase gaaer baglænds mod Døren.


El - le - pi - ge! Bliv!


Aase.
I kan bli - ve, jeg vil vi - ge! Kun et Ord jeg vil
f


Jer si - ge: Vogt Jer for de Kut - ter graa!
p


Allegro.
ff
Aase iler ud, Kongen efter.

Agitato.

Samme Sted i Skoven som før; Aase iler over Scenen, Kongen efter, han griber efter hende, faar Kaaben ihænde, hun selv, i sin hvide Dragt, forsvinder i Skoven.

pp sempre cre - - - scen - - - do

ff

Kongen (famler fortumlet frem med udbredte Arme)

pp

Hvor er hun? Er hun borte? Drømte jeg? Sov jeg? Er i den sorte, den vildene Skov jeg? Aase!

Ellepige! Aase!

Stil dog mit Savn! Stil dog mit Savn!

Er der Flere? Kom Alle!
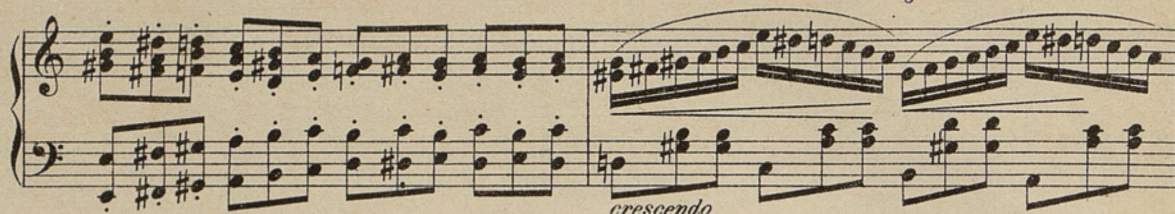
p
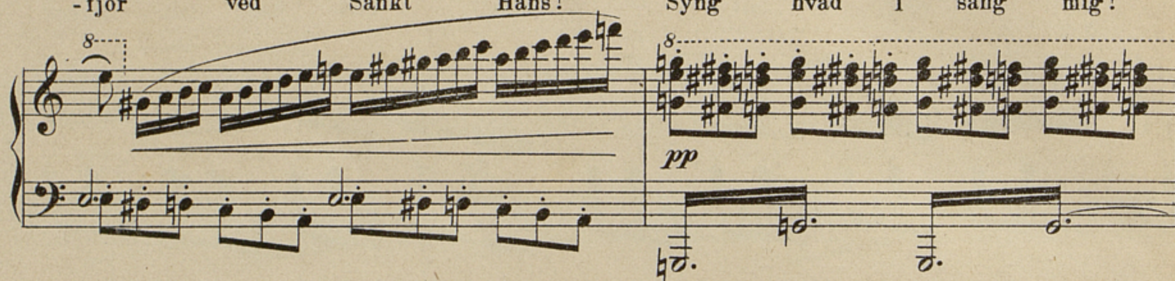
Kom Alle i min Favn! Hvor er jeg? Hvad
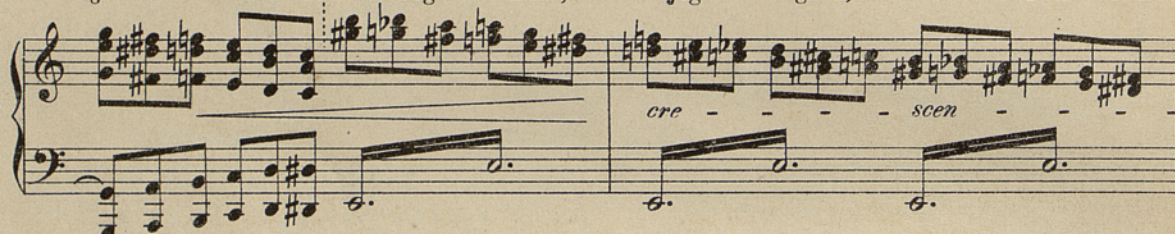
pp
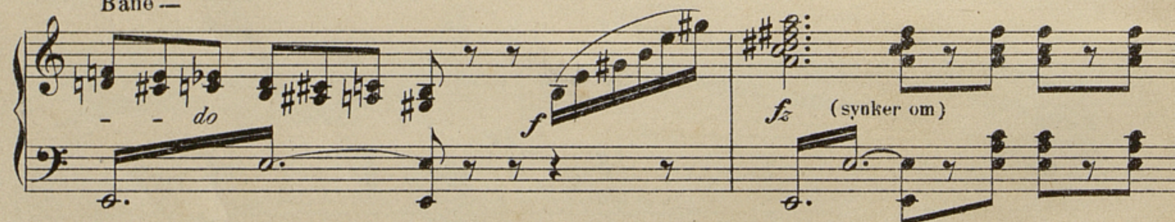
hvirvler saa sælsomt i Dands? Ellepiger, fang mig!
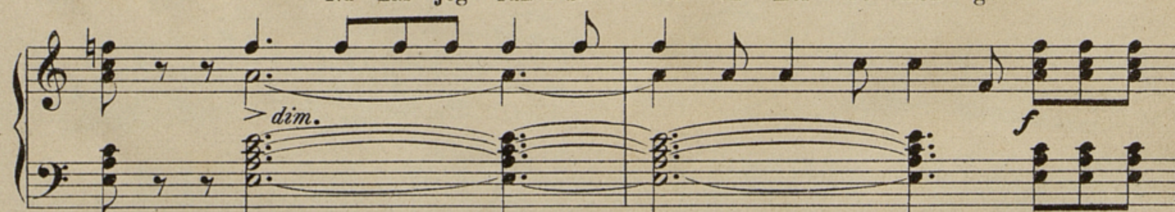
Spænd om mig den lette, den luftige

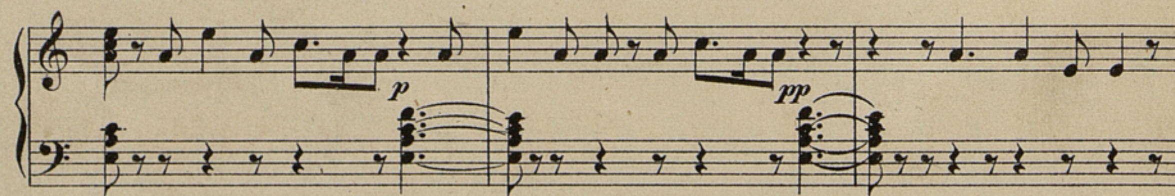

Krands!
Syng hvad I sang mig i-
8
crescendo


-fjor ved Sankt Hans!
Syng hvad I sang mig!
8
8
pp


8
Jeg vildes, jeg segner, det vorder min
cre - - - - - scen - - - -


Bane—
- do
f
Ra- - ne!
fz
(synker om)


piu lento.
Rane (viser sig i Maanelyset)
Nu har jeg fun-det Vei-en Her-re Kon-ge!
dim.
f


Kongen.
Rane.
Kongen.
Tilhest! Til Finderup! Hvad siger Du? Til Finderup! Til Finderup!
p
pp

Agitato.

pp de gaa.

f

ff

p

p

pp

Allegro.

p

Aase kommer forsigtig speidende.

mf

ff

Aase.

Vee de red samme Vei som Mun-ke-ne! Og

f

più lento.

Svær-det, Svær-det glem-te han i Hytten.

p

strækker Hænderne.

Andante religioso.

Aase.

O jeg be - der for ham, som er u - - de i

mod *p* Himlen

Kveld: lad ham ei fa - re vild! Gud

naa - de - lig Kon - gen be - va - - - - re! Gud naa - de - lig

pp

Kon - gen be - va - - - - - - - re!

Moderato.

Hornsignal i det Fjerne.
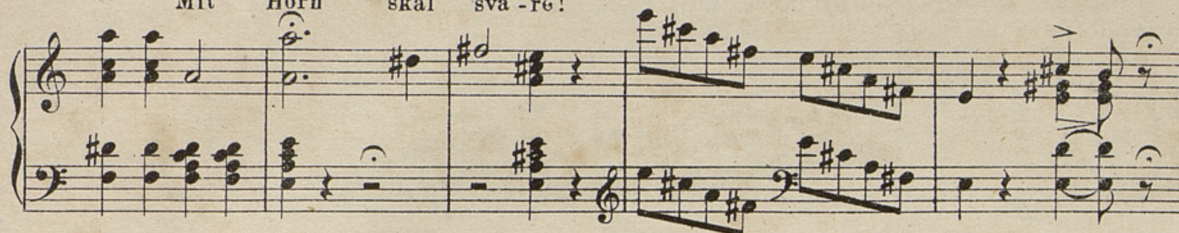
Der klanget
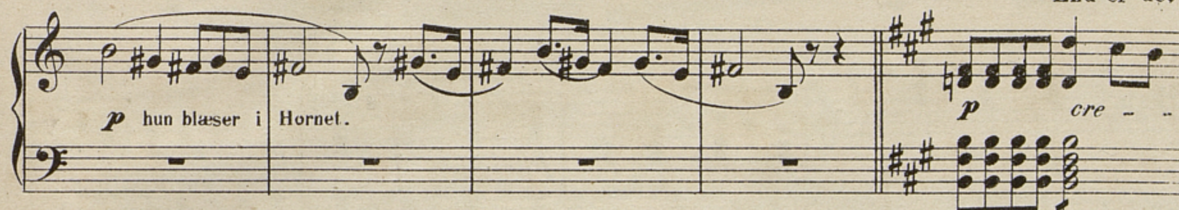
Allegro.
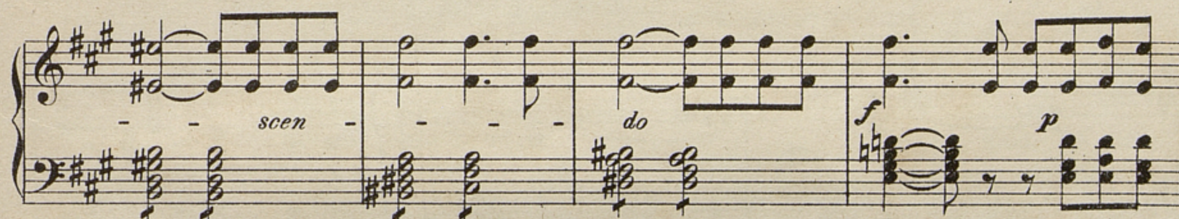
Horn i - gjen jeg kjender Klangen! Ha, Kongens Jæ - ge - re!
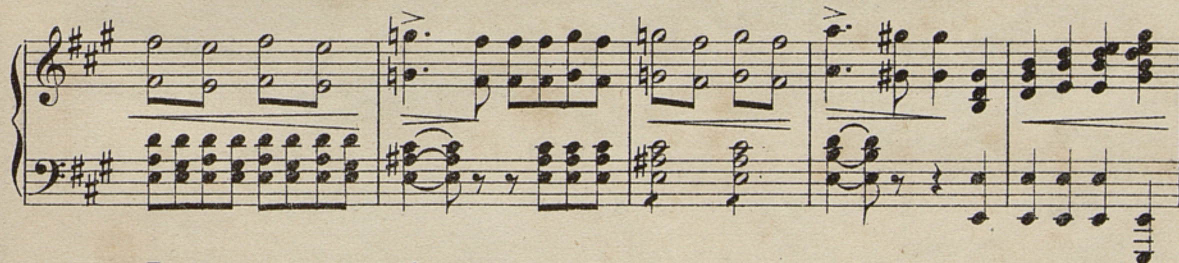
p
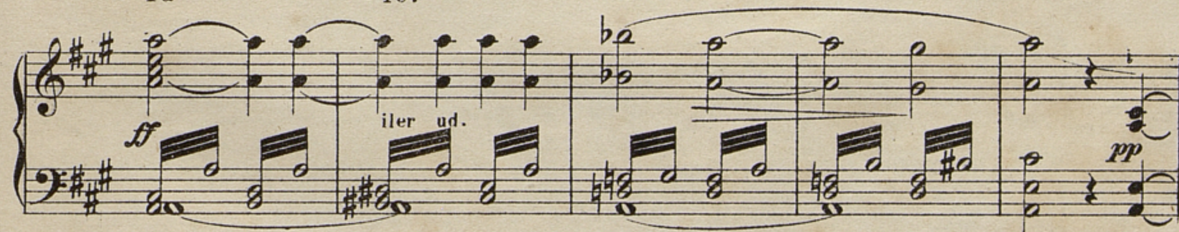
f
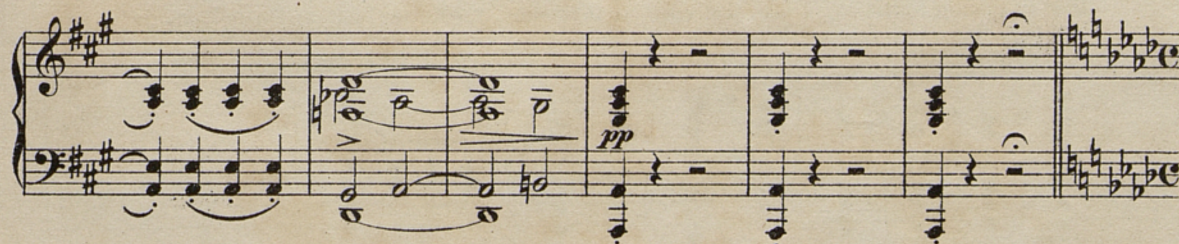

Mit Horn skal sva - re!


Moderato.
Allegro assai.
End er det
p hun blæser i Hornet.
p cre - -


Tid, end er det Tid at vog - te ham,
- - scen - - - - do
f
p


at vog - te ham, at vog - te ham for


Fa - - - - - re!
ff
iler ud.
pp


pp

Finderup Lade. Halm hist og her, en døsig Lygte brænder. Scenen er et Øieblik tom, derpaa komme Kongen og Rane ind.

Molto andante.

ff p p mf p fp ff

Rane.

Her kan vi overnatte, Herre!

p

Kongen.

Her! Et udsøgt Natteleie, maa jeg sige, indbydende
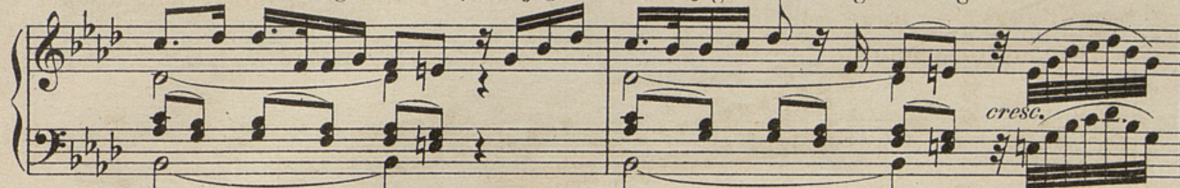
Rane.
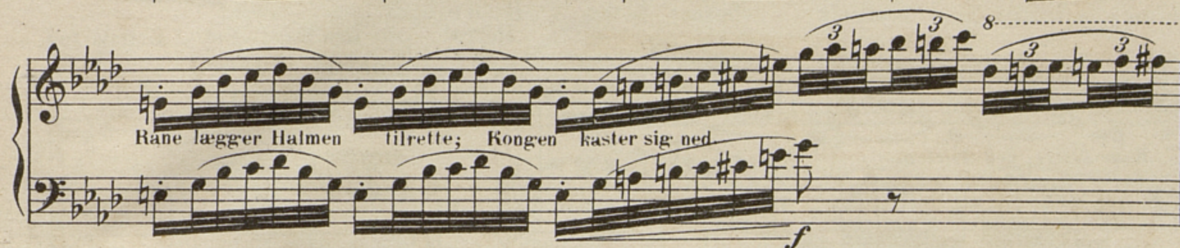
for Rotter! Altid Husly!
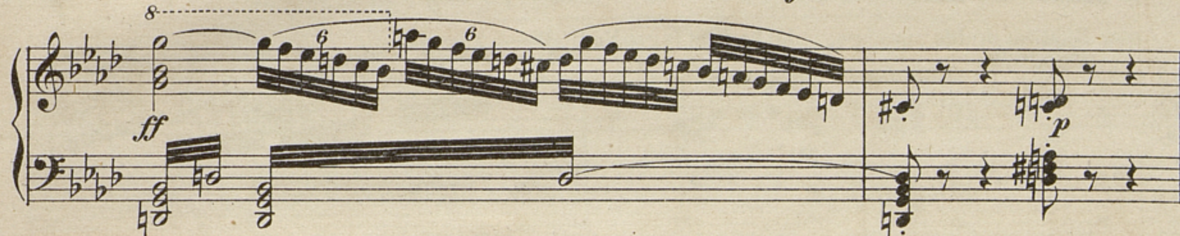
Kongen.

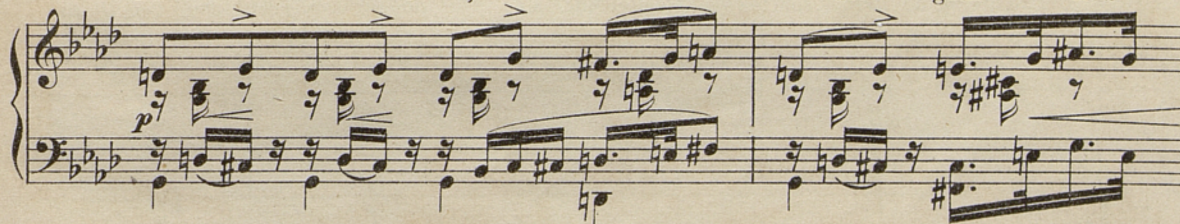
Aa-ja! Saa
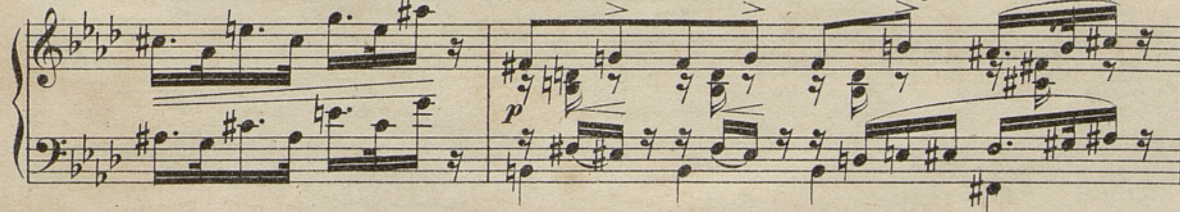
p
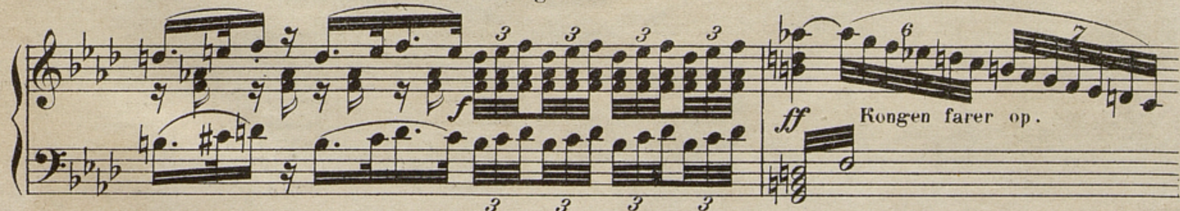

red et Leie mig i Halmen, at jeg kan so-ve jeg er træt og mø-dig!
cresc.
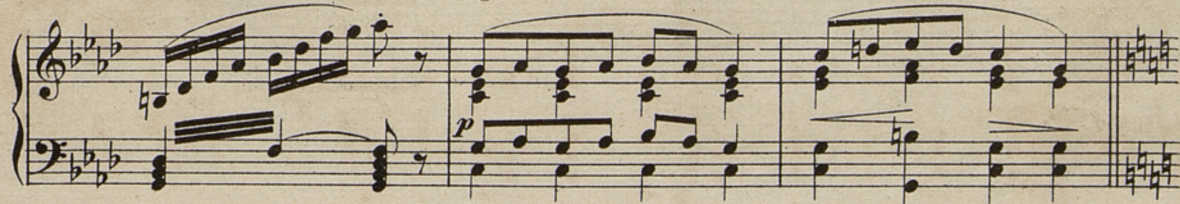

Rane lægger Halmen tilrette; Kongen kaster sig ned.
f


ff
p

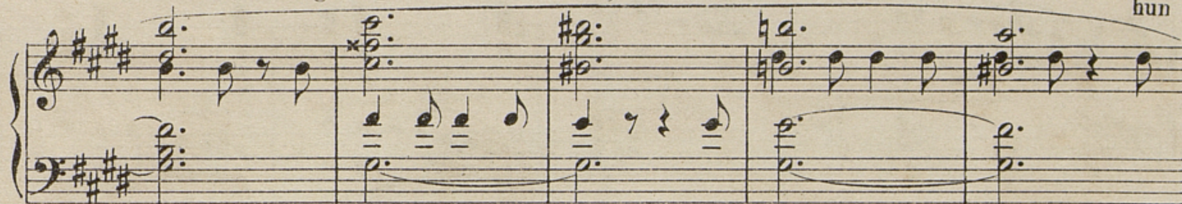

Rane (sagte, idet han betragter den Slumrende)
Nu sover han sit sidste Blund, det gaar mod
p

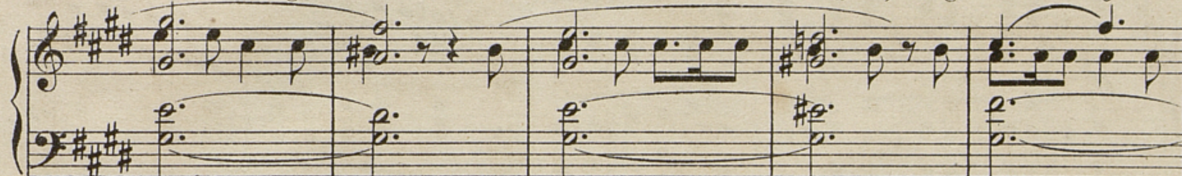

Hævnens kolde Stund! Snart vil de Hjorten ramme,—
p

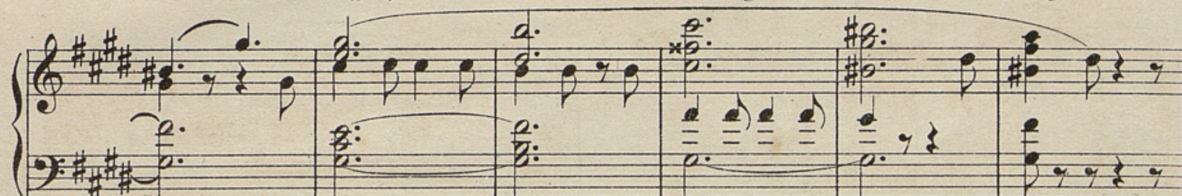

de vilde Hunde glamme!
f
ff
Kongen farer op.
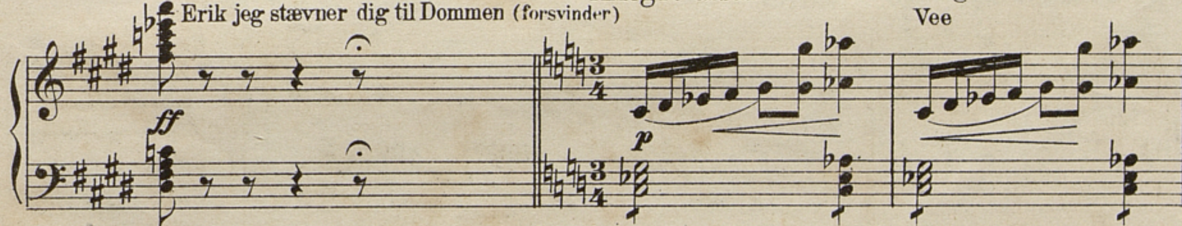

Kongen.
Nei, Nei! Jeg kan ei so-ve, Rane, for Stormens Hvin, for
p
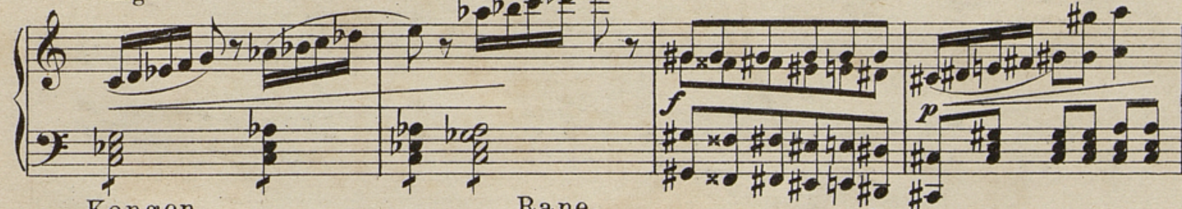
Lygtens Skjær, og saa for mine Tankers, den nattevilde Hær! Stæng Ladedøren!
p
cresc.
Rane.
Herre! Den Mand er ei af Kvinde fød,
Rane sysler ved Porten.
f
p
som Bjælken skulde sprænge, det har slet ingen Nød!
p
ff
Kongen.
Det tuder og det hviner, som løs var hele Helveds Hær, dog tykkes mig, det kimer som til en
p
mf
p
Rane.
Kongen.
Jordefærd. Nei Herre, jeg kjender de Klokkers Spil, det er Sankt Cæci - lie Nat. Sankt Cæ-
p
fp
Andantino.
cilie! Drømmen, Drømmen! Det var den hun stæv - ned mig til!
pp
f
Hun laa i Klæder hvi - de alt efter Dødning - skik, da stod hun op fra
pp
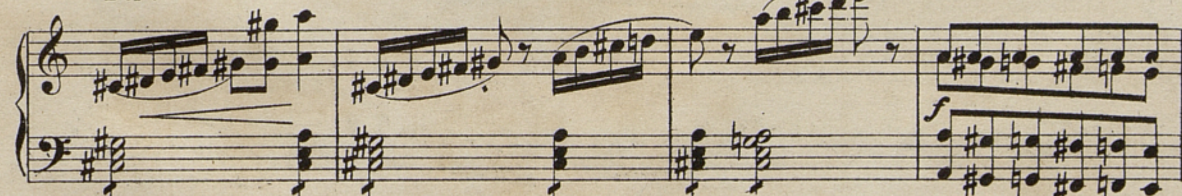

Baaren, slog op det brustne Blik; hun var saa hvid om Kinden, hun
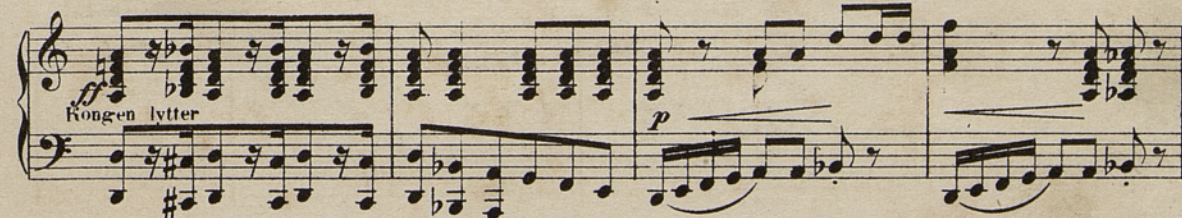

var saa streng om Mund, hun løfted truende Fingren, og sukked af Hjertens


Grund. Hun sagde, hun var kommen at fly mig Helveds Ild,— hun sagde:—


Ingeborgs Gjenfærd.
Erik jeg stævner dig til Dommen (forsvinder)
Allegro assai.
Kongen.
Vee
ff
p


mig! Ra-ne! Saae du hende!
Rane.
Hvor?
f
p


Kongen.
Der!
Rane.
I vildes Herre!
f


Kongen.
Tys! Hvad er det for en Larm!
ff
Kongen lytter
p

Rane.
Det er kun Stor - men, der i Taget rusker!

Kongen.
Nei Ra - ne, det er He - stetrav, —

og hører du, det klirrer? Du mindes Marsken og hans Mænd — hvor

un - der - ligt du stirrer! Hvor er mit Sværd?

Rane.
I glem - te det i Hytten hist, des - vær - - re!

Kongen.
Er ingen andre Vaa - ben her?

Rane.
Jo

Hundepidsken, Herre!

Kongen.
Ha Rane, hvor du

husker vel, saa husk, jeg er din Kon-ge! O vær mig tro - - fast!

Rane.
Som en Træl!

Kongen.
Ha, tæm din onde Tunge!

O vær mig tro - fast som en Ven jeg

dolce

lo - - - ver dig min Søs - - - ter! Jeg giver

Lolland dig til Leen, Alt, Alt,
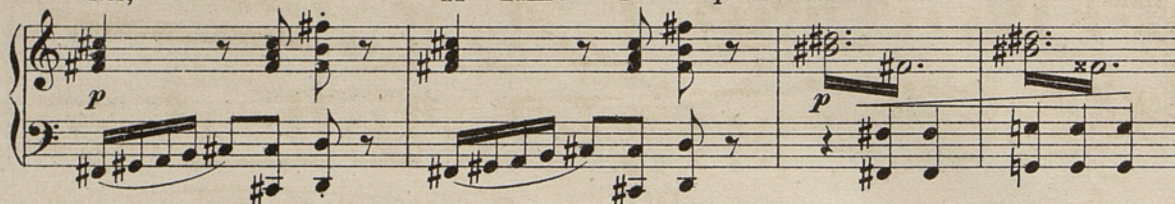
hvad dit Hjerte lys - ter

Hø - rer du?
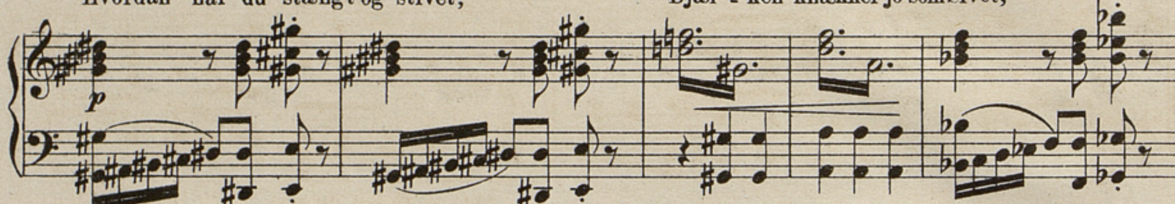
Rane.
Ja Stormens Tor - den!

Kongen.
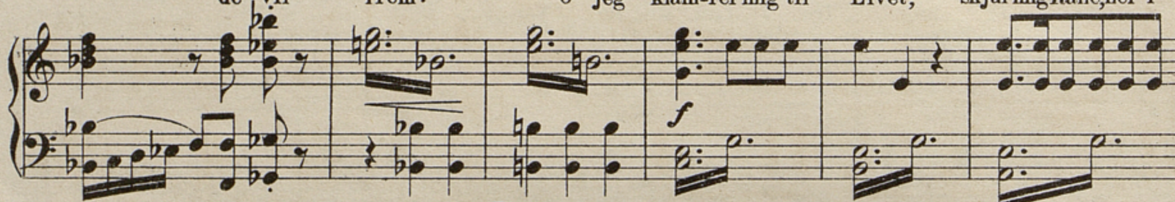
Nei, nu hamre de paa Porten det er dem!



Hvordan har du stængt og stivet, Bjæl - ken knækker jo som Sivet,
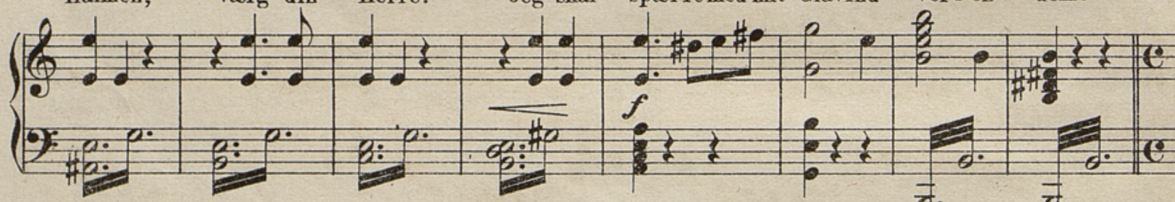


de vil frem! O jeg klam-rer mig til Livet, skjul mig Rane, her i



Rane.

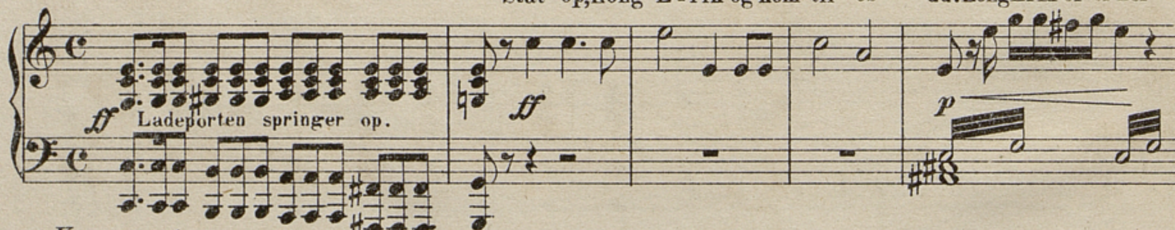
Halmen, værg din Herre! Jeg skal spærre med mit Glavind Vei - en dem!



Andante maestoso.

Marsken. Rane (peger paa Halmen)

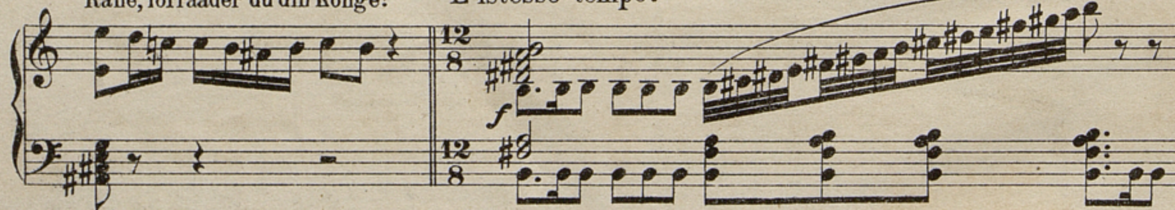
Stat op, Kong E - rik og kom til os ud! Kong Erik er ei her!



Kongen (reiser sig)
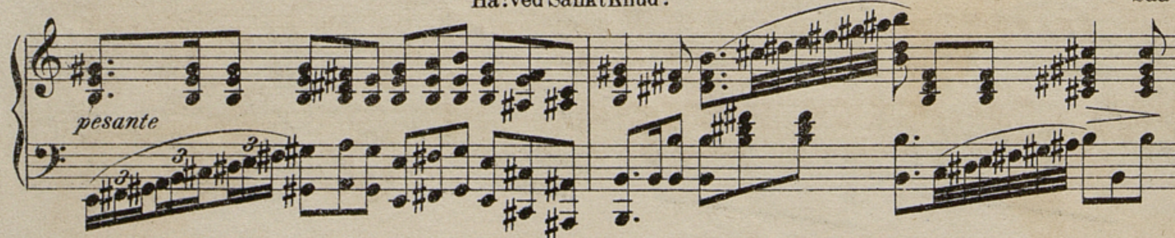
Rane, forraader du din Konge!

L'istesso tempo.



Marsken.

Ha! ved Sankt Knud! Saa



traf jeg dig Kong E - rik, du Beeng-erds on - - - - - de

p *cresc.*

Frø!

For - di du mig gjor - de den

f *dim.* *p*

saa skalst du vis - selig

Vaan - - de,

f

Allegro. dø!

ff han gjennemborer Kongen.

pp

Lento.

Kongen (reiser sig halvt)

Marsk Stig, du fik din

ff *pp*

Vilje, dog siger jeg dig for - sand: For - di du Herrens

fz *fz*

Salvede vog, du vor - der en fredløsMand! For - di du Herrens

pp *fz* *pp*

Sal-vede vog, saa skalst du fredløs dø!

fz

flakke som Ravn og Maage heel vild-somt un-der Ø!

In-geborg! han dør

Allegro assai.

De Sammensvorne.

Ha vi vil

ff De Sammensvorne kaste sig over Liget.

see hans Blod!

Nu er det skeet, afsted! stik Ild paa Laden!

ff

Alle styrte ud, und-tagen Marsken.

p *dim.*

Andante maestoso come

Marsken.

Og skal jeg væ-re en

pp

p

prima.

fred - løs Mand, og al - drig Hvilestraa fin - de,— den

Daad i Fin - de - rup La - - - - de skal

al - - - drig gan - - - ge af Min - - - - de!

Allegro vivace.

han gaaer.

Klokker klemte; Aase, fulgt af Kongens Jægere Almuesfolk og Munke, styrte ind.

cre - - scendo

cre - - - scen - - - do

Jægerne.
Vee! Dankongen i sit

f

Blod!

Kinderne.
Vee

ff

Dankongen i sit Blod!

Munkene.
Vee!

Alle.
Vee! Vee!

fff

Dan - - - - kon - - gen i
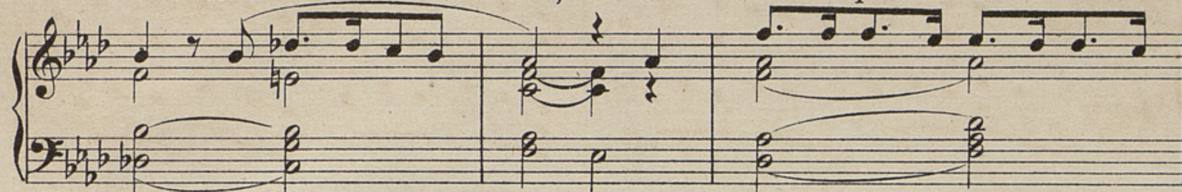
sit Blod!

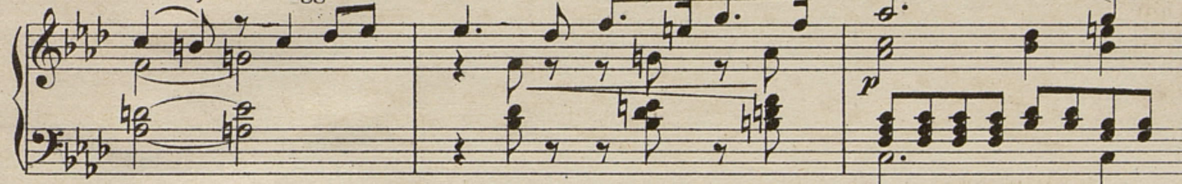
Andante espressivo.
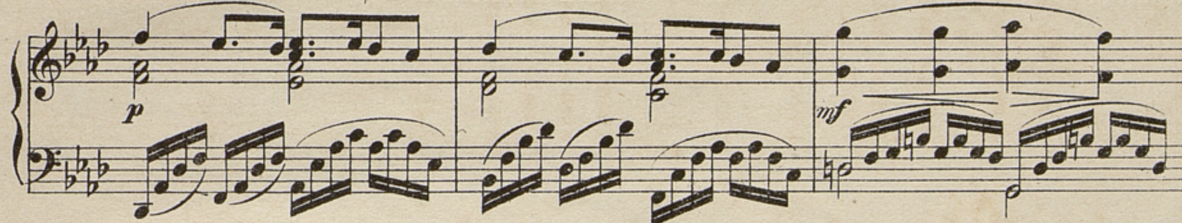
f *p* *dolce*
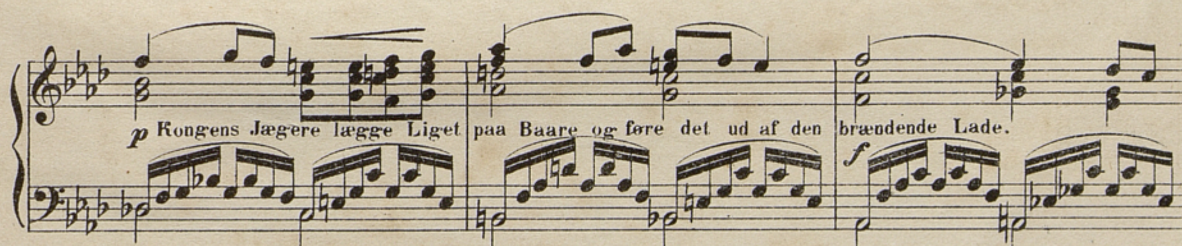
Aase.
Jeg vilde bringe dig dit Sværd Kong E - rik! det kom for
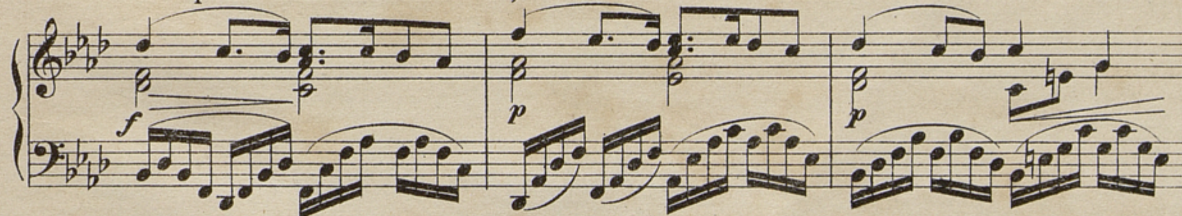
pp
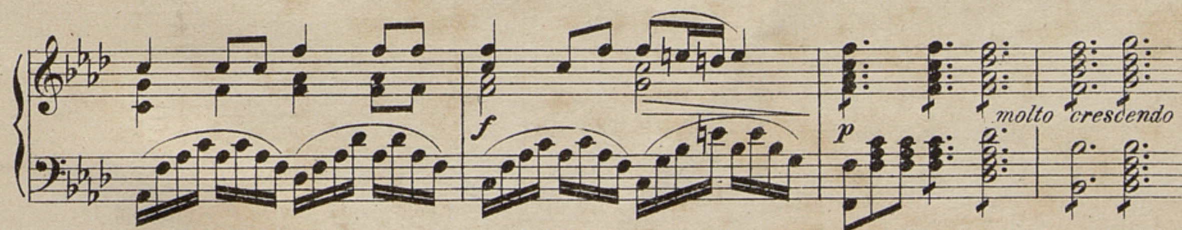

seent! Men Svær - det har et Kors, — det hvi - le paa dit blod - bestænkte
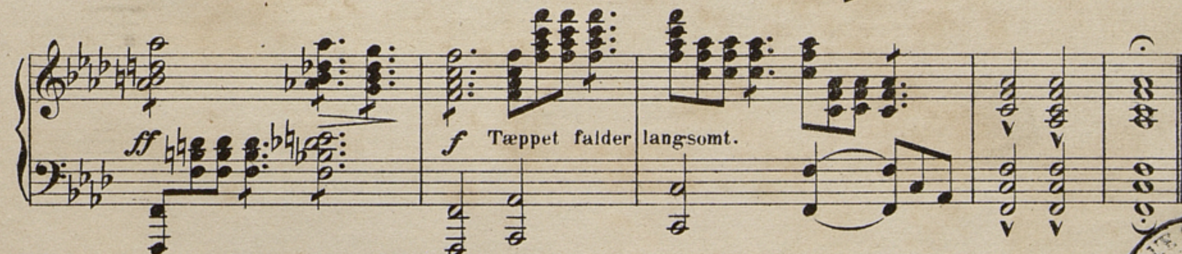

Baare, dugget af Aa - ses tun - ge, bit - tre Taa - - - - -
p


Alle.
-re! Nu stander Landet udi Vaade!
p
mf


p Kongens Jægere lægge Liget paa Baare og føre det ud af den brændende Lade.
f


Munkene.
Re - quiem æternam dona eis, Domine! Amen!
f
p
p


f
p
molto crescendo


ff
f
Tæppet falder langsomt.


BIBLIOTHEQUE SAINTE GENE
SG

